

Glbey Yılmaz

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

18.05.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Gölbey Yılmaz

Eserleri:

100 Yıl

Haydi kalk davran ne durursun
Sen gerçek Koca bir Bozkurtsun
Vatan tehlikede hadi kendine dön
Anadoluyu ağlatmaktan sakın

Asker bizi bekler ,Millet bizi bekler
Bayrağı sağına ,sancağı soluna
Mavzeri eline, süngüyü beline
Şehadeti diline, Türklüğü ruhuna al da gel

Gün ağarmadan gizliden karanlıktan gel,
Denize doğru ,Rıhtıma doğru gel
Orda olanlara güç ver azim ver
Bilki bu yol çetindir ve zordur

Kendini Kurtuluşa varoluşa inandır
Neferleri Bandırma vapuruna bindir,
Bilki bu memleketin namusu senindir
Şu yedi düvele haddini bildir

Mavi gözlü Kahramanı,önderi bul,
Onunla yoldaş onunla sırdaş ol
Hürriyet aşkı sevdasıyla dol
Bilki kutludur ve uludur bu 100 yıldır gidilen yol

Dağılın Samsundan Anadoluya
Yakın meşaleleri görsün dost düşman
Kurtuluş mücadelesini yapın her yerden
Geçin anadan ,yardan ve serden!

Gülbey Yılmaz

100. Yıl

100 yıl geçsede aradan
Ankarada buluştursun bizi yaradan
Egemenlik duygusunun şanına şerefine
Bayraklarla donatılsın bu aziz vatan

Marşlarla rap rap ileri
Şiirlerle coşturun Milleti
Dertleri bir an unutup
Yaşayın bu sonsuz hürriyeti

Gülün çocuklar gülün
Bugündür size düğün
Süslenip sokağa çıkın
Coşku ile koşun, eğlenin

Gece balkonda meşaleler yakın
Yakanıza bir bayrak takın
Bize bu emaneti hediye bırakan
Soylu Atalara, Atatürke bakın

Türkülerden bir demet derleyin
23 Nisan şiirini gönülden ezberleyin
Evde geçirilen bu zamanı
Vatan Millet aşkıyla perçinleyin

Gülbey Yılmaz

12 Eylül

12 Eylül Kara kapkara bir gün
Yılanların tüm yurdu sardığı
Yiğitlerin darağacında sevdalarını haykırdığı
Zindanların sevdalara şahit olduğu bir gün

Unutmanın mümkün olmadığı
Görmezden gelmenin imkansız olduğu
Vatan fedailerinin kafeslere atıldığı
Milletin öz vatanında parya edildiği bir gün

Yumrukların toplu sıkıldığı
Vahşetin azı dişleri kopardığı
Yüreğlerin güm güm attığı
Adrenalinin zirve yaptığı bir gün

12 Eylülün dalından kopardığı
Sokakların sessizliğe büründüğü
Duvarların yalnız kaldığı
Gündüzün gece olduğu bir gün

Ölümlerin peşinde olduğu
Silahların mola vermediği
Kaçışların son bulmadığı
Hürriyetin zincire vurulduğu bir gün

Destanlaşanların anılarının yazıldığı
Pusuya düşenlerin mezarının kazıldığı
Başegmeyenlerin sürgün edildiği
Celladı ile helalleşenlerin sehpaye tekme attığı bir gün

Gülbey Yılmaz

Abi

Bir ay iimlik zamandı,
Hatır bir ömür sreydi,
Bir dahaki buluşmanın,
Hasretiyle geçireceğiz günleri.

Günler ihtiyarladı sanki,
Geçmez oldu abi.
Seni beklerken herşey,
Sanki soldu gibi.

Umut denen şey neydi,
Sabırla beklemek miydi.
Acep ne oluyor du,
Yoksa herşey boşmuydu.

Bilemedim işte abi,
Gelince anlatırsın illaki.
Eğerki ermezse zaman,
Yinede sen anlat bi.

Elbet duyarım ben ,
Sokağın uğrayınca sen.
Ben olmasamda orda,
Var gibi davran sen.

Glbey Yılmaz

Abim Ahmet Koca

Sen hayat yolunda ilerlerken
Bir illet tutuştu yakana
Sen güzel bir dostken
Mevlam aldı yanına

Bekledik ha bugün ha yarın
Gelirsin diye yollarda
Gelemedin uzaklarda kaldın
Ümitlerimiz kaldı ahiri vuslata

Dualarla ol hep başbaşa
Rabbim ulaştırsın felaha
Bu dünyada son zamanlarında
Olamadık abim senin yanında

Hakkın çok bizlerden
Helal et sen dostlara
Bu dünyada tıkanan nefesin
Açılsın öteki dünyada

Bir Zafer Bayramında hemde
Aramızdan ayrıldın abim
Biliriz ki hep kalbinde seninde
Sevdiğin yarı aziz vatanım. G.y 30.08.2021

Gülbey Yılmaz

Abim Baki Kantar

Oğuz Kağan'dan sürer gelir bu devran
Yürüyüştedir asırlardır yüce kervan
Bazen yolbaşçı, bazen savaşçı bir nefer
Koşar Baki KANTAR en önde yiğit deli kan

Elde tuttuğu hep al kınalı sancak
Dilinde tek tutkudur bu vatan bu ocak
Sevdasını, yılmadan dünyaya haykıran
Bir Bozkurttur Baki KANTAR ancak

Turan yolunda ilelebet yürümeyi seçer
Hak yolunda ilden ile duraksız göçer
Bir an olsun, yolundan ödün vermeyen
Bir Ülkü başıdır, abim Baki KANTAR

Kavgayla doludur dünü bugünü
O herşeyiyle bir ülkü düşkünü
12 Eylülün karanlığından beri
Ağlar, gülmez Baki KANTAR'ın yüzü

Gülbey Yılmaz

Abime ve Abilerime

Nice günler gördük, göreceğiz
Geleceğe güvenle gideceğiz
İşte buraya bir çizik attım
Elbet bu sinsi akımı keseceğiz

Abiler gördük, göreceğiz
Hem başkan hem abi olacağız
Bir gün bu dönüm noktasından
Dönüp zafere yol alacağız

Güç bulup, vuracağız
Sırtımıza saplı hançeri çıkaracağız
Bundan böyle andımız olsun
Omuz omuza dövüşeceğiz

Adamlarla yola koyulacağız
Yüreklerde toplu vuracağız
Riyadan beslenenlerden
Elbet bir gün kurtulacağız

Bayraklar elde yürüyeceğiz
Hedefe doğru kitleneceğiz
Nifak saçan yüzlerden
Felaha son hız varacağız

Gülbey Yılmaz

Acı

Ne yazsak nafile bugün bu acıları yaşayanların intikamını alacak yiğitler,mehmetler
emirleri bekliyorlar.
Vurulmamak için vurmak ,
Ağlamamak için ağlatmak .
Kısaca kısasa kısas gereklidir.

Gölbey Yılmaz

Acıda Ortak

Geceye gece vuruldu
Sarsılmayla dünya durdu
Gök kubbe üstümüze göktü
Ağladı kuşu ile kurdu

Sevince hüzün vurdu
Bakışlar aza kısaldı
Duvar bağrımı deldi
Yandı, yürek küle döndü

Toprak altımızda kaydı
Çığlıklar arşı sardı
Ölüm saatiydi sanki
Soldu, ışık zifire döndü

Yandık her bir yerde
Oğuz kenti Kilis'te
Gazi şehir, Gaziantep'te
Adana ve Osmaniye'de

Kahraman Maraş ile Şanlıurfa'da
Diyarbakır ile Adıyaman'da
Malatyayla, Hatay'da
Üşüdük ölüm soğuşunda

Türkiyem oldu hep birlik
Koştı çoluk çocuk hep dirlik
Acıda ortak olma uğruna
Yola koyuldu 81 kardeşlik G.y

Gülbey Yılmaz

Adam (Cüneyt Arkın)

ADAM (Cüneyt ARKIN)

Kimi zaman Malkoçoğlu
Kimi zaman Dağları delen Köroğlu
Bazende Dünyayı kurtaran
Zalimlere yumruk olup inen adam

Ne Rambo ne Stallone
O bizim Battal Gazi
Fatihin fedaisi Kara Murat'la
Türklük şuuru aşıl原因 adam

İşte bir tahta başında
Yazan öğretmen Kemal
Cahilliğe körlüğe savaş
Tokat atan adam

Bir baktık komiser
Zorda kalanlara koşan
Katillere adım artırmayan
Hak savaşçısı adam

En çok da doktor
Karşılıksız yardıma
Gerçek yaşamdada
İlk sırada koşan adam

Korkusuz vatana sevdalı
Uğruna canı fedalı
Asla geri adım atmayan
Yıkılmayan baba adam

Kaleden kaleye
Seferden sefere
Gazada kılıç sallayan
Seyyit Akıncı beyi adam

At sırtında kuffara
Kahpe Bizansa
Nayır nalamaz
Diyen cesur adam

O hep mavi gözlü
Doğru, dürüst sözlü
Özü doğuştan mert
Gözü pek adam

Gidişin üzdü milyonları
Ağladı kızı kızanı
Ardından dualarla uğurlanan
Büyük Kahraman adam.

Gölbey Yılmaz

Adam Satmak Yok

Dedik ya Bozkurdum
Adam satmak yok
Söz verdik yıllara
Yeminle,Adam satmak yok

Şahit bu sokaklar ya
Hepimizi iyi tanırlar ya
En zor zamanlardan kalan
Yeminle,Adam satmak yok

Susmayı uz ile ar saydık
Davayı bir ömür yar saydık
Çile dolu nice yıllardan
Yeminle,Adam satmak yok

Vefayı içimizde hep yaşattık
Sanmaki olanları unuttuk
Yiğitlerin iz olduğu ocaklardan
Yeminle,Adam satmak yok

Doğruluğu biz şiar edindik
Riyâya inat doğru olduk
Liste başı yalanlara karşın
Yeminle,Adam satmak yok

Ölüm yakamıza ansız yapıştı
Zulüm en yakınımızda patladı
Erleri bizden alanlara inat
Yeminle,Adam satmak yok

Gülbey Yılmaz

Adını Deprem Koydum

Ölmeden toprağa girenlerin,
Kefensiz üstü örtülenlerin,
Kimsesiz nice definlerin,
Adını Deprem koydum.

Yalnızlığın ve çaresizliğin,
Yarım kalan hikâyenin,
Bitmeyen her ağdın,
Adını Deprem koydum.

Yere düşen başın,
Toza bulanan saçın,
Gözden akan yaşın,
Adını Deprem koydum.

Anasız kalan bebelerin,
Babasını yitiren miniklerin,
Kardeşi arayan ağabeylerin,
Adını Deprem koydum.

Bitmeyen nice ihtirasların,
Mal sevdasına düşenlerin,
Makam uğruna yananların,
Adını Deprem koydum.

Kimse yokmu diyenlerin,
İmdat diye çağıranların,
El ile kazanların,
Adını Deprem koydum.

Bir anda batanların,
Son uykuya yatanların,
Geride kalan düşlerin,
Adını Deprem koydum,

Yarına hesabı olanların,
İleriye kurulan hayallerin,
Mahşere kalan aşkların,
Adını Deprem koydum.

Yazılanların ve yazılmayanların,
Yaşananların ve yaşanmayanların,
Vuslatı cennete kalanların,
Adını Deprem koydum.

Kilis ,Gaziantep ve Hatay'ın
Kahramanmaraş ,Şanlıurfa ve Adıyaman'ın
Adana,Osmaniye, Malatya ve de Diyarbakır'ın
Adını Deprem Koydum

2023 Şubat kışının,

Günlerden pazartesisinin,
Sayılardan 7,7-7,6 'nın,
Adını Deprem koydum.

Benim ve senin,
Onun ve onların,
Bizim ve sizlerin,
Adını Deprem koydum .

Gölbey Yılmaz

Ağla Yasım Var

İçime düştü yine kızgın har
Bugün Haniyi yakasım var
Beni bekleme ey yar
Vatan uğruna dövüşesim var

Dağları delik delik edesim
Diyarbakir Sura çıkasım
Oradan hainlere bomba atasım
Tozu dumana katasım var

NAZIMI kurtarıp baba ocağına
Ana kucağına getiresim
Katilleri ininden yaka paça çıkarasım
Kızılhisar meydanında asasım var

Şehidinin künyesini okuyasım
Boynuma takıp ağıt yakasım
Anası ve babası ile ağlayasım
Gençlerle intikam sloganı atasım var

Gülbey Yılmaz

Ağladım Bugün

Güzel şehrim güzel İzmir'de
Ağladım ben bugün
Işıklarım bir bir sönüp
Karaya büründüm bugün

Şu karanlık yalnızlığımdan aydınlığa doğru
Küçük bir aralık olacak mı bugün
Bir umut yolcululuğu başlayıp
Bana da kurtuluş olacak mı bugün

Dışarıdan gelen kısık sesler
Artacak mı acaba bugün
Üzerimdeki şu ağır yığın
Kalkacak mı acaba bugün.

Gülbey Yılmaz

Ağlarım

Al Bayrağım gönderde dalgalanırken,
Gözümün önüne akan kanlar gelir.
Tüylerim diken diken olup titreyince,
Ağlarım ben hep ağlarım!

Mehmetler bir bir şehit olurken,
Benim cenge gidesim gelir.
Anaların yüreklerine ateş düşünce,
Ağlarım ben hep ağlarım!

Vatana ihanetler, kol kol gezerken,
Kürşat olup canımı veresim gelir.
Kahramanlıklarla dolu tarihi anınca,
Ağlarım ben hep ağlarım!

Oğuz Kağanı, Sultan Alp Arslanı anarken,
Onların yanında olasım gelir.
Hayallerim bir bir canlanınca,
Ağlarım ben hep ağlarım!

Malazgirt'ten, Ani Kalesi'nden geçerken,
Çift başlı Kartal aklıma gelir.
Ahlat'ta yatan atalarım bana bakınca,
Ağlarım ben hep ağlarım!

Bir Cuma vakti mehteran çalarken,
Yavuz Selim ile Fatih Sultan yanıma gelir.
Dört kıtaya Türk adı yayıldığında,
Ağlarım ben hep ağlarım!

Çanakkale'den , Sakarya'dan Ege'ye ilerlerken,
Mustafa Kemal Paşa Kocatepe'den görünür
Büyük Taarruz,Dumlupınar İstiklali müjdelerken,
Ağlarım ben hep ağlarım!

Bugün, bilmezler tarihi yok sayarken,
Benim inadına haykirasım gelir.
Milli bayramlar coşkuyla kutlanırken
Ağlarım ben hep ağlarım!

Gülbey Yılmaz

Ağrılı Sancı

Dün,bugün yine her gecede
Gözde yaşlar aktı mendilime
Tutmaya yeltendim ama ne yazık
Çocuk gibi ağladım gizlice

Durakladım ,sendeledim, kaldım sonbaharda
Bir çıkış yolu yokmu bu son fasılda
Solun yüzüm asi yıllara inat
Gülecek mi , düşünü kurduğum ilkbaharda

En acı türküler geldi aklıma
Bitecekmi uyanmayla bu kötü rüya
Umutlar mı yoksa kahır mı desem
Yoksa vurgun mu var gönül tahtıma

Yollar karıştı duygularım dağıldı
Uçsuz bucaksız dağlar önümde sıralı
Gücümün yettiğı kadar bağırısam
Felaha varacak mı bu ağrılı sancı

Gülbey Yılmaz

Aha Geldik Gidiyoruz

Vakit sona geliyoruz
Muratlar kaldı ötelerde
Adamlar son gösterimde
Aha geldik gidiyoruz

Darda kalanları bilmeden
Zorda olanlara felah
Kimsesizlere yurt olmadan
Aha geldik gidiyoruz

Ağlayanları güldürmeden
Ateşleri söndürmeden
Zalimlere Yavuz olmadan
Aha geldik gidiyoruz

Gölgesinden korkanlardan
Arkadan iş çevirenlerden
Cezayı hüküm veremedi
Aha geldik gidiyoruz

Hainlerden hesap sormadan
Kötülerden öç almadan
Elimize ipleri geçirmedi
Aha geldik gidiyoruz

Vatana hasreti dindirmeden
Hilali zirvede görmeden
Kızıl Elmaya ermeden
Aha geldik gidiyoruz

Dostlarla bir gün görmeden
Vuslat saatine erişmeden
Bir Bayram daha gelmeden
Aha geldik gidiyoruz.

Gülbey Yılmaz

Akıl Sahipleri

Yeryüzünde durdurun silahları
Kalemle yok edin ne varsa,
Bilginizle savaşın ,
Görgüyle yıkın olumsuzlukları.

Yılgınlığa inat
Mücadeleye sarılın topyekün.
Nefrete karşı sevgiyi yayın.
Korkuyu cesaretle yenin.

Başarıya ulaşanlara
Omuz verin.
Olumsuz ne varsa
Ateşe verin.

İkiyüzlülüğe fırsat vermeyin.
Doğruların yanında olun ,
Korkmayın elbet birgün ,
Günün sonunda Allah doğrularla beraberdir.

Mazlumu gözetin.
Yetimleri ve öksüzleri
Eksik bırakmayın.
Yalan dünyada iz bırakın

Gülbey Yılmaz

Akıncı Başkan İbrahim Küçük

Şehit Akıncı, ülkü beyi başkanım İbrahim KÜÇÜK,
Tıpkı Türkmen Dağları gibi yüreği ulu ve büyük.
Çekti sancağı ile kılıcı ,geçti intikale benzedi atam Alpaslana,
Atıldı Bozkurtca küffar üstüne vakur ve dimdik.

Çarpıştı sonuna dek kahramanca,
Yine Türkmen dağında tek tabanca.
Son nefese kadar, Ya Allah Bismillahtan,
Vazgeçmedi, ülkü ruhu erişti felaha.

Şehitler ölmez, senler oldukça,
Bu vatanda,bu gönderde hilal dalgalandıkça.
Vatan ne Türkiye, nede Türkistan,
Vatan olacak bir büyük umman bir ulu Turan. G.y

Gülbey Yılmaz

Al Bayrağım

Seni gönderde tutalım diye
Kendini bilmezlerle vuruşup dövüşmedik mi ?
Seni en zirvelerde görelim diye
Gecelerimizi gündüze katmadık mı ?

Seni çocuklara sevdirelim diye
Elden ele dağıtmadık mı ?
Seni gönüllere nakşedelim diye
Türkünü, ezgini çığırmadık mı ?

Seni koruyalım diye
Kışlalarda, sınırlarda nöbet tutmadık mı?
Vatansızların sensizlerin inadına her dem
Dağlara taşlara resmini kazımadık mı ?

Kınalı kuzulara giydirelim diye
Allı pullu yazmaya işlemedik mi ?
Tabuta sığmayan şehitlerimizin
Üzerine serip örtmedik mi ?

Gelinlere emanet olsun diye
Alınlarına koyup öptürmedik mi ?
Okullara evlere camilere her yere
Gururla asmadık mı ?

Seni var edelim diye
Hür ve bağımsızlık andı içmedik mi ?
Seni dünyaya duyurmak için
Her alanda mücadele vermedik mi ?

Törenlerde aleme mesaj olsun diye
İsmi inadına haykırmadık mı?
Seni indirmeye göz dikenin
Mezarını kazıp gömmedik mi ?

Elde sen,gönülde sen ol diye
Tek kol, tek elle tutmadık mı ?
Cenklerde nice kanlı muharebelerde
Son nefes son nefer taşımadık mı ?

Kanımız canımız sana feda diye
Şehitleri Mehmetleri toprağa vermedik mi ?
Nice gazilerimiz ve erenlerimizle
Senin için al kanlara boyanmadık mı ?

Seni gururla dalgalandıralım diye ,
Soğukta karda, çığda üşümedik mi ?
Varlığınla huzur bulmak için,
Senin dibinde hazır kıta durmadık mı ?

Gölbey Yılmaz

Ali Bülent Orkan

Ülkü adlı damardan akan son deli kan,
Darağacında düğün var damat Ali Bülent ORKAN.
Merasimde ne davul nede zurnadır çalan,
Şahittir yiğitliğine tek ,boynuna geçen yağlı urgan.

Gülbey Yılmaz

Ali Bülent Orkan (Deli Kan)

ORKAN, Ankara sokaklarında bir yıldızdı
Her kavgada yenilmez bir kahramandı
Geleceğe bırakılacak bir şeref şandı
Bayrağa, Millete adanan bir kandı

Tanıdı onu Mamak C5 ve Ulucan
Ülkücü duruşuyla ebed lider olan
Nizamı Alem İlahi Kelimatullahtan
Asla sapmadan göçtü bu dünyadan

Düştü kafese yaşadı zindanda
Felahı buldu hatmettiği Kuranda
Şehitlerin yazıldığı bu destanda
Makamı Firdevse kavuştu Orkanda

Ülkü adlı damardan akan bu son Deli Kan,
Darağacında düğün var damat Ali Bülent ÖRKAN.
Merasimde ne davul nede zurnadır çalan,
Şahittir yiğitliğine tek ,boynuna geçen yağlı urgan.G.y (13.08.2021)

Gülbey Yılmaz

Ali Kınık

Ülkü yolunda susmayan Ayşe'nin Alisi
Uç günlüğün namlısı, Vatanın delisi
Ocakların ölümüne sevdalı deli kanı
Sözümüzün Andımızın şeref ile şanı

Gözümüzde akan yaşların kahramanı
Şiirlerimizin içimizdeki dinmez yangını
Kelepçemizin sahibi, zindanımızın gardiyanı
Müebbet sözümüzün, şarkımızın gerçek şahidi

Başkaldırımızın son ele başısı
İçerdeki ruhumuzun dinmez sızısı
Mazlumların, gariplerin Reis babası
Zalimlerin , tahtlarını yıkan yiğit Alisi

Senle, aynı ülküyle meydana atıldık
Sokaklarda ölümüne çarpıştık
Zindanların ayazına prangalandık
Seherde Ali'm darağacına asıldık

Yıllar geçti şehitleri biz unutmadık
Çıktığımız bu yoldan hiç kopmadık
Yaşananlara adamca karşı koyduk
Kara günler gördük ,Reis asla yılmadık

Koca Kurt Ali geldi geceye damga vurduk
Düşlerimizi uyandırdı, geceye mana kattık
Çocuklar gibi sevindik, Kurtlar gibi uluduk
Tutsaklıktan ebede kadar Bozkurtça kurtulduk

Hasretin sonu yok, Koca Reis bu alemde
Çalsın Kemancı son şarkımızı da
Açılsın vurguna uğramış bahtımızda
Kurtulsun Kurt soylu asil Milletimiz G.y(15.10.2021)

Gülbey Yılmaz

Ali Metin Tokdemir

Bir ok fırladı gerili yayından
Kem gözler körleşti kiskancından
O ne güzel bir Bozkurttu
Bakmaya kıyamadım nazarımdan

Meydanlara seslendi kürsüden
Ahde vefa dedi gür sesinden
İman ve doğrulukla yoğrulu
Erdemin çağrısıydı bu Tokdemir'den

O Ülkü yolunda reisi başkandı
Kitaplara sığmayan bir nişandı
Geceye gündüz katan
Sonsuzluğa yanan bir meşaleydi

Kelkit'e sığmadı hep taşı
Ülkü yolunda eğilmez bir başı
Başbuğ Alparslan Türkeş'ten
Övgüye mazhar olan deli kandı

Ülkü sevdasında karabudundu
Dürüstlüğe ve dik durmaya tutundu
Her türlü zor şarttta
Eğilmeyen bir şandı Tokdemir

Birgün Ölüm geldi hesapsız saatte
Ayrılmak vardı bu acı vakitte
Ali Metin Tokdemir'in davası
Bugün ve yarın yaşar teşkilatta G.y

Gülbey Yılmaz

Ali Ünalın

Ünlerin en büyüğüne layık olan
Başkanların başkanı Ali ÜNALAN
Mertliğine şahittir fani dünyada
Tüm Uşak diyarı senin inan

Çileyle yoğrulmuş bir cesur lider
Arkasından niceleri sorgusuzca gider
Bir yol ki onunla anla, şanla dolu
Davaya hizmeti ömürlere değer

Meydanlarda teşkilatta bir nefer
Kavgalarda en önde gider
Mangal ne ki, onun yanında
Ali başkanın yüreği bin volkan eder

Son günler ayakta çınar dimdik duran
Oğul acısıyla yıkıldı evi viran
Buluşma vakti gelince baktı uzunca
Gözünü kırpmadan Cem'ine koştu inan

Bin damla çaresiz nice gözyaşı
Aktı seller gibi peşinden, ey dev ülkü başı
Deli divane oldu acıdan tüm dostlar
Al Bayrağa sarılı omuzlarda giden naaşı

Ali başkanım, bende büyük şeref şandı
Seni bu dünyada yakini tanımaktı
Hakkın geçti asla unutmam, unutamam
Helalleşeyi dilerken nasibi mahşere kaldı
G.y (20.09.2021)

Gülbey Yılmaz

Alparslan Dur

Bir Alp gezginsin sen Dur
Uşşaki aşkın meydan okur
Dağlarda, ovalarda şu toprakta
Ayak izin görünür, duyulur

Manşetlere çıkar Dur adın
Resimdedir gönle dolan yasın
Canla cananın duygu çölüne
Çeşmelerden akan bir yudumsun

Ayırmasın Mevla seni bu ellerden
Vatan havası essin tüm yellerden
Gün biterken şu akşamlardan
Huzuru buldursun asi senelerden. G.y

Gülbey Yılmaz

Amcalar

Amcalar baba yarısıdırlar
Yüce dağların karıdırlar
Gönlümüzde bitmez
Bir saygı varıdırlar

Amcalar gözümde yaşırlar,
Yazım ve kışımdırlar.
Her zaman özlenen,
Bir sevgi pınarıdırlar.

Benim için onurdurlar,
Arkamda hep durandırlar.
Başım sıkıştığı an,
Koşup yanıma gelendirler.

Gülbey Yılmaz

Arar

Yüzümüzde çizgiler çoğalsada
Saçımıza aklar düşsede
Yıllar yılları kovalasada
Gönül hep dostu arar

Dertlerimiz deryaları bulsada
Kasetler hüznün şarkıları çalsada
Gözlere yaşlar dolsada
Duygular hep kardeşi arar

Ömürden bir dem daha düşsede
Hatıralardan bir bir eksilsede
Anılar bir bir silinsede
İnsan hep arkadaşı arar

İsimlerimiz unutulsada
Eskiler resimlerde kalsada
Sokaklar bizi sorsada
Adam hep sevdiğini arar

Buluşma zamanı geçsede
Saatler 12'yi vursada
Ben gelemem desede
Yüregimiz hep eskiyi arar

Gülbey Yılmaz

Arzum

Biliyormusun sevgili Arzum,
Bugün inan çok korktum.
Kaçmaya çalıştıkça bu halden
İnadına dağlar üzerime göktü.

Senin bir an bir yıldız gibi
Benden uzağa gideceğini
Sonsuzluğa ve yokluğa doğru
Kaçıp gideceği hissini yaşadım.

İnan sanki o an bir ölüm,
Sanki bir yok oluştu.
Düşünmek bile istemiyorum,
Senin olduğun yerde abu hayat var.

Sen bu yalan dünyada
Benim en değerlimsin.
Senin bana yaşattığın herşey
Benim en büyük hazinem.

Gönülde saklı hazinem,
Benim aşkı Bitanem.
İyiki sen varsın bu gönülde
Yoksan sen, ben olamam

İnan, seni kainatta yaratılan herşeyden daha çok seviyorum.

Gülbey Yılmaz

Asılların Duruşması

Yazılarımızı yüreğimize yazdık silinir diye
Sevdalarımızı gizli yaşadık çalınır diye
Anlamadılar, anlamayacaklar önden gidenleri
Tüm sözler tükendi ,hainler tükenmedi

Dağları mesken tuttuk ,yalnız Kurt misali
Şehirler dar geldi,bitirdik tüm sokakları
Aşkla dolandık ,inatla savunduk değerlerimizi
Hiçbirşey ,tutmadı öksüz Türklüğümüzün yerini

Kavgaysa kavga ,ettik hemde mertçe
Sorgusuz hesapsız vede yiğitçe
Kahramanlıklarımız yankılandı vatan sathında
Ölüm ve şهادete selam ,zalim darağacında

Zorlar hiç peşimizi bırakmadı,ilk gün gibi
Kafesler gözümüzün önünde hep cellat gibi
Turanda adlı yari yaşadık ,ocak ateşinde
Suskunluğumuz ,sona erecek elbet günün birinde

Unuttuk mu asla ,nasıl unutulur,unutmak ölümdür
Kefen sarmadan tenimizi ,susmak ne mümkündür
Gün gelip,kurulunca Mahkeme-i Kübra
Hesaplar dökülür tümünden,Asılların duruşmasına.

Gülbey Yılmaz

Asil Kan

Asil kan renktir bayrağa
Dönersek bu yoldan
Zehir dolsun kanıma
Baş eğersek zalime
Bedenim düşsün toprağa
Susarsak zulümden
Kızgın demir dağlasın dilimi
Direnmezsek haine
Boynum geçsin yağlı urgana
Haykırmazsak cümle cihana
Prangalar dolansın ayağıma
Savaşmazsak vatan adına
Kurşun saplansın göğsüme

Gülbey Yılmaz

Aşık İzzet Vural

Bir aşık geldi geçti bizden
O yüreği hep dolu sevgiden
Gün geldi çattı kader işte
Bayram arefesi uçtu aramızdan

Kişiliği ile örnek insandı
Çok zarif ve nazik bir Ozandı
Hayatı ve yazdıkları ile
Aşık İzzet adı ile ün saldı

Yıllarca gurbet şiirleri okudu
Aşkını bir kilim gibi dokudu
Benim gibi nicelerine
Yol oldu, Işık oldu

Toplum onu çok severdi
Duygu dolu, hoş ederdi
Sohbetlerinde ve yazılarında
Aşık İzzet derki, diyendi

Abim Aşık İzzet veda eyledi
Bu alemde adamdı, izdi
Benim gönlümde asil, tıpkı
Kalbinden dökülen mısralar gibi.

Gülbey Yılmaz

Ataların İzinde

Asil kan damardan akar
Yiğitler kurtuluşa ateş yakar
Daha düşman uykusundayken
Türkler cephelere koşar

Yola koyulur kızanlar
Elde ayyıldız bayraklar
Coşkuyla bir ağızdan
Söylenir Türküler marşlar

Bu kutsi bir sevda
Kalmadı asla darda
Bir anlık gaflette
Yetiştirdi kırklar imdada

Her 23 Nisanda aynı ruhla
Çocuklar hep canla başla
Meydan ile hanelerden
Ses verir milli aşka

Dalgalansın yine bayrağım
Çalınsın zurna ile davullarım
Yüreğimde sonsuz gururla
Ataların İzinde çocuklarım

Gülbey Yılmaz

Ay Yıldızım

Her şartta,her durumda seni arar gönlüm,
Göklerde dalgalandırmakla geçecek ömrüm.
Seni görmezsem şu aziz vatan semalarında
Boynu bükük, babadan yetim,anadan öksüzüm.

Gülbey Yılmaz

Ayasofya

Sardı mabedi duayı fetihten,
Hicazi ezanlar yükseldi minareden,
Fethi Fatih göründü ulu minberden ,
Türkoğlu alnını kaldırdı yerden.

Açıldı Ayasofya Türk İslamı Camii,
Sureyi fetih okundu sesi ulvi,
Kametler getirildi imamı müezzini,
Türkoğlu eyledi mescidi mabedi.

Kibleye durdu göçen binleri,
Fatihalar sardı İstanbulu şehri,
Aminler şükürler hep daimi,
Türkoğlu gördü varlığı kaimi.

Yankılandı alemde Türk'ün sesi,
Nefesler kapandı, ihanetin gömüldü sesi,
Mabetten okundu kitabı mümini,
Türkoğlu kurtardı evladı Fatihi.

Ağladı ozanlar yeniden Fetihe,
Öksüz minareler kavuştu sevgiliye,
Şerefelerden yayıldı ilahi İslami,
Türkoğlu kırdı puttan zincirleri .

Kavuştu mabedi Fatihan felaha,
Baş koyuldu duruldu namaza,
Evliyalar doldu nurlu saflara ,
Türkoğlu uyandı kutlu yarınlara.

Gülbey Yılmaz

Aybükem! (öğretmenim)

Allı pullu başlıkları giyinip sınıfa gelirdin,
Nede güzel yakışırdı güzeller güzeli Aybükem !
Gülümseme senle hayat bulurdu,
Senle türküler dillenir ruhlar güzelleşirdi.

Eğitimi toprağa gömen kara kapkara bir günde,
Şehit oldun binlerce yürek ağladı ardından Aybükem !
Düşüncelerine kurşun ,geleceğine katil oldular ,
Seni bekleyen öğrencilerini karanlığa gömdüler.

Adın yaşıyor bizi bıraktığın yerde,
Ezgilerin susmadı yürüdüğü yerlerde Aybükem !
Kanın yerde kalmadı bilesin sana kalem yerine ,
Kurşun sıkan eller ininde bombalandı patladı Aybükem!

Gülbey Yılmaz

Aymazlık

Bir sağıma baktım bir soluma
Önüm, arkamda kimse kalmamış
Herkes gizliden, habersiz gitmiş
Güzel insanlar bir bir
Toprağa uzanmış boyluca
Ne yaman ne acı şu yaşadıklarımız
Yük ağır, taşımak çok zor
Nerde o ortamı süsleyen
Deli kan adamlar, beyler
Nerde o sıcak kanlı
Güzel analar ve bacılar
Sesler yok olmuş, herşey susmuş...
Ne güzeldiniz siz
Hep saf, her an riyasızken
Acı dolu kaplardan
Su yerine zehir içtiniz...
Hayret zehir bile bal oldu
Hiçbir şey zarar veremedi de
Hain oklar çaldı sizi bizden
Bir illet ki o biçim
Bir kangren ki hiç dinmeyen
Aslı astarı bulunmayan
İlelebet acımasız devam eden
Kendisine bile düşman olan
Bir saçma ki boynumuza yafta
Kötülükle aynı yer ve safta
Mahşere kalan bu hesapta...
Acep birgün kendine bakar mı aynada
Yüzyüze gelmekten imtina ettiği
O İkinci yüzüne yazık der mi...?
Bilinmez, artist misali oynayan
Bir o yana kıvıran, bir bu yana,
Aymazlığı ilke edinmiş beyinler.

Gülbey Yılmaz

Azad Karabağ

Azadlık geldi bize ne mutlu,
Karabağ oldu Türk yurdu.
Uğruna verilen şehitlerin,
Ebedi huzura erişti ruhu.

28 yıl önce geldiler,çöktüler,
Türke kefen biçtiler.
Haince ve de sinsice
Kardeşlerimi yurdumdan ettiler.

Katliamlarla Hocalıma kıydılar,
613 canımızı soldurdular.
Kalleşçe vede acımasızca,
Çoluk çocuk demeden vurdular.

Yılların mücadelesinde devleşti yiğitler,
Şehit İbrahimov, Elbiçeyler ve Aliyevler .
Sonunda bir gece ansızın aynı ruhla,
Ermenileri geri inlerine gönderdiler.

Gülbey Yılmaz

Baş

Başımı vurduğum başa,
Döndü bir anda taş.
Ne dinledi, ne baktı
Sadece yürek burktu.

Geldim, gittim olmadı
Oturdum, kalktım sormadı
Arzuhalimi kabul etmedi
Derde derman bulmadı

Bekledim son dakikaya
Bir umut gelen çağrıya
Herşey tükendi nafile
Kaldı hakkım başka güne

Gülbey Yılmaz

Başaran Oğlum

Başaran'ım, gittin gideli Baban ağlıyor
Hatıralarımız gözüm önüne geliyor
Hani o çok sevdiğin şeyler var ya
Sensiz inan hiç tadı olmuyor

Gülen yüzümüz hep buruk oluyor
Bahçemizdeki güller soluyor
Hani o çok sevdiğin yer var ya
Sen olmadan yaşam bulmuyor

Şarkıların acısı yüreğimizi dağlıyor
Bu beden hala hasretinle yanıyor
Hani o çok sevdiğin şiir var ya
Sen olmadan dinlenmiyor

Sabrimızın gücü bitip tükeniyor
İstirap gün geçtikçe artıyor
Hani o çok sevdiklerin var ya
Sensiz yaşama anlamı bulmuyor

Yolculuklarımız yalnız bitmiyor
Yollar vuslatı uzatıyor
Hani gelip geçtiğimiz yerler var ya
Seni hatırlatıp beni yıkıyor

Evde sensiz zaman geçmiyor
Mağların tadı tuzu olmuyor
Hani o futbol takımın var ya
Sensiz tutulacak gibi olmuyor

Ülkülerin ocaklarda tütüyor
Bozkurtlar hep yolunu gözlüyor
Hani o vatan sevgin var ya
Dilden gönüllerden hiç düşmüyor

Yere düşen damlalar çoğalıyor
Çırpındıkça beni boğuyor
Hani o yağmurla Karlar var ya
Sen olmadan beni ıslatmıyor

Annen de hep uzağa bakıyor
Sen gelecek diye yaş döküyor
Hani o cenneti gördüm dedin ya
O sözler akıldan çıkmıyor

Her gece hayallerle yaşıyorum
Sen, ben ve anneni düşünüyorum
Hani o hasret çektiklerini var ya
Beraber cennette duada görüyorum G.y

Gölbey Yılmaz

Başbuğum

Küçükken aldım resmini elime
Ülkü sevdası düştü yüreğime
Ozanımızdan dinledikçe seni
Hayranlık duydum yüce Türklüğüne

Talimler yaparak günlerce
Adını bağırdık sevgiyle
Seni yazarken boş duvarlara
Vurulduk can evinden sinsice

İşte o gece ansızın alındık sokaktan
12 Eylül fırtınası kopardı ocaktan
Kolumuza kelepçe vurulurken bile
Ayrılmadık bu kutlu sancaktan

Karanlıklar sardı zifiri tabutlukta
Prangalar kollarda ayakta
Kafesteki küçük delikten
Umudu gördük bu hayatta

Kimimiz vuruldu, kimimiz kafeste
Nice acılar sürdük sürgünde
Seher vakti yağlı urgan
Boğdu geçti o günde

Yılların ardından çattı 4 nisan
Yola düştü milyonlarca insan
Karın yıldırıamadığı Bozkurtlar
Ağlayarak yürüdüler ardından

Başbuğum sen gittiğin zaman
Bizim halimiz oldu yaman
Sensiz gelen geçen yıllar
Oldu bizlere hazan

Yine bugün 4 Nisan
Ağlıyor tüm Bozkurtlar inan
Ocaktan yükselen dualar
Ruhuna değsin her an. Gy

Gülbey Yılmaz

Başbuğun Yolundayız

Üç Hilal bir sancaktır,
İlelebet dalgalanacaktır.
Tutan eller değışsede,
Sonsuza kadar kalacaktır.

Dava Ülkü davasıdır,
Türk İslam mayasıdır.
Yozlaştıranlar olsada,
Gönüllerin armasıdır.

Başbuğun yolundayız,
Turana sevdalıyız.
Geçenler geçsede,
Biz ocağımızdayız.

Şehitlerimiz sayısızdır,
Unutmak vefasızlıktır.
Makam ve koltuk uğruna,
Susmak alçaklıktır

Karanlık çökmüştür,
Şis kaplamıştır.
Ölü toprağı serpilsede,
Bozkurt iz bulacaktır.

Halimiz çok yamandır,
Zorlu bir zamandır.
Hainlikler artsada,
Felah yakındır.

Adamlık bakidir,
Diriliş vaktidir.
Dost düşman karışsada,
Riyakarlar bellidir.

Gidenler elbet dönecektir,
Aymazlık son bulacaktır.
Bir gece ansızın,
Esaret zinciri kırılacaktır.

Öteleme değil birleşme,
Reislerle yüzleşme.
Kişiler, beylerle değil
Davada buluşma.

Gülbey Yılmaz

Başkan

Yoldan geldik yola çıkacağız be başkan
Dostan geldik dosta kavuşacağız be başkan
Belki bugün belki yarınlarda
Hiç ayrılmamak üzere bir arada duracağız be başkan

Unutulmaz izler bıraktın bizde be başkan
Hatıraların hala yaşanır be başkan
Bırakıp gittiğin günden beri
Özledik seni hem de çok özledik be başkan

Ağladık elim kazada ardından be başkan
Daha yol alacaktık omuz omuza be başkan
Dalından kopan bir yaprak misali
Uçtun gittin cennete be başkan

Duvarda resmin değil davada ismin yüceldi be başkan,
Davamıza yaşattığın edebinle öğrendik senden be başkan.
Varlığında yaktığın kutsal Banaz Türk Eğitim ateşini,
İzinden gelen evlatların, yol arkadaşların yakacak be başkan.

Gülbey Yılmaz

Başkan Yahya Aktaş

O da ocaklıydı ve derdi vatandı,
Uşakta Ülkü Ateşini yakan kahramandı.
ÜGD ve Ülkü köyleri kuran Lider ,
Gençlere ülküyü sevdiren aşılayandı.

O gözü kara mert bir adamdı,
Herkesi kendi gibi sandı.
Bir gün dört kişi tarafından,
Sayısız bıçak darbesiyle yandı.

O geri vitesi bilmeyen bir Başkandı,
Tehditlerden asla yılmayandı.
Kalleşlerin her türlü saldırılarından,
Korkmayan,çekinmeyen bir deli kandı.

O yine Türklük ocağına ateş olurken,
Bir akşam vakti birden pusuya düşürdüler.
Üzerine yağmur gibi kurşun saçıp,
Onu orada şehit edip kaçtılar.

O namı diyar başkan Yahya AKTAŞ'tı,
Son nefeste de düşmana yumruğunu sıktı.
Yarıda kalan kutlu sevdasının emanetini,
Geriden gelen siz Bozkurlara bıraktı. G.y (14 Kasım 2020)

Gülbey Yılmaz

Bayrağım

Ayla yıldızına vuruldum
Gölgene bir ömür kuruldum
Hainler indirir diyerek
Dalgalanışına baş koydum

Sorgusuz aşkına boyandım
Kahramanlarla yol yürüdüm
Vatansızların inadına
Ruhumda ateşini yaktım

Gördüğüm an huzuru bulur
Gönlüm sevgiden deli olur
Koparırsa fırtına rüzgar
Hasretinden dallarım kurur

Al rengin tam onikiden vurur
Yüreğime aşkın dokunur
Aylı yıldızına bakınca
Şehitler gözüme görünür

Bulutlar çökünce üstüne,
Mevlam , ışıktır ay tenine.
Mehmedim düşünce toprağa
Kanı akar aldan rengine

Ömrümce zirvede tek tuttum
Yurda sevgi zinciri ördüm
Göremeyince hasretinden
Divane delilere döndüm

Uğrunda geçti kutlu kavgam
Yiğitlerle oldun tek tasam
Yurdumun en ala yerinde
Yaşatma ülküm Kızıl Elmam G.y

Gülbey Yılmaz

Bayram

Minik yürekleri sevgiyle donatamayan
Büyüklerle saygı duyamayan
Yaşlılara bir yudum mutluluk sunamayan
Şehit analarına vefa gösteremeyen

Hastaların derdine derman olamayan
Açları sefilleri doyuramayan
Savaşlara barış getiremeyen
Prangaları zincirleri kıramayan

Esaretleri Hürriyete kavuşturamayan
Gönüllere ferahlık veremeyen
Gözlerdeki yaşı dindiremeyen
Umudu yüreklerde yaşatamayan

Milletin huzurunu getiremeyen
Vatan semalarında özgürce bayrağı dalgalanamayan
Bir Bayram bir huzur ortamı sağlanamayan...
zamanların olmaması dileğiyle bu zor günlerimizi kısa zamanda atlatmak umuduyla
Bayramınız bayram olsun ve kutlu olsun.

Gülbey Yılmaz

Bekle Bizi

Bekle bizi şanlı Kudüs
Bekle bizi Mescidi Aksa
Selahaddin Eyyubi`yi bekler gibi
Ayasofyanın Fatihi beklediği gibi

Geleceğiz elbet hilalle geceden
Hicret arzusu dellenir mümin gönülden
Dualar yükselirken vatan Filistin'den
Her dem umut çiçek açar Asım neslinden

Kurşun olur taşım sapanımda
Kanım akar oluk oluk bu uğurda
Derdiyle senin aşkın bizi yaksada
Yinede bekle bizi Mescidi Aksa

Bekle bizi vatan Turan
Bekle bizi Gazze Sancağı
Anadolu'nun Sultan Alparslan'ı beklediği gibi
Mekke'nin Efendimizi beklediği gibi. G.y

Gülbey Yılmaz

Bekleme

Zalimleri tahtından etmeden
Hainlere haddini bildirmeden
Yetimleri, öksüzleri güldürmeden
Beni bekleme belki gelmem , gelemem

Hiç birşey senin bildiğin gibi gitmiyor
Bu kesinlikle bir veda sözü değil
Gidişimin , gelmeyecek anlamına gelmiyor
Duvarımızdaki yazımız hala silinmiş değil

Son defa gel deme ,yüreğime indirme
Bekleme hadi uzan derin bir uykuya
Ne olur hiç korkuya kapılma
Ümitsizlik kurbanı olup onlardan olma

Mal ,makam , mülk kalır bu alemde ,
Ruh,fikir ideal sevgi ve aşklar gider öbür aleme
Beni geceleri bekleme belki geç gelirim
Eğer gelemesem yollara bakma vede ağlama

Gülbey Yılmaz

Bekleyiş

Kara tren ,raylarına verdiğim kulağıma ,
Sesin duyuluyor, uzaklardan ta tarihten
1071 Malazgirt'ten ,Anadolu'yu vatan yapan Atalarımı bana getireceksin.

Bugün o güruha ve ruha ihtiyacımız var.
Heryanımız sinsice kuşatılmış.
Ne olur,bu riyakar şahsiyetlerden bir an önce Kurtulmak için tekrar bizim istasyona
gel...

Bizi de al tekrar Malazgirt'ten yol alalım.
Atlarımızı sürelim doludizgin dört bir yana.
Burada,heyecanla kararlılıkla seni bekleyen birileri binleri var.

Daha da var senden öncekiler ve senden sonrakiler hepsi bekleyişte...

Gülbey Yılmaz

Ben Bir Öğretmenim

Ben bir öğretmenim
Bir türkü sözünde ,bir ozan dilinde ,yada bir köy öyküsünde
Eğitim aşkı ile miniklerin ellerinden
Sıkıca tutup doğru yolu gösteren

Ben bir öğretmenim
Buram buram sevgi kokan Anadolu'da
Dağ başını duman almış marşı ile hedefe koşan
Elde bayrak yürekte vatan ve millet duygusu ile yanıp tutuşan

Ben bir öğretmenim
Başöğretmen Mustafa Kemal gibi
Kara tahtanın başında tebeşir tozuyla yazıp çizen
Önderlik yapıp, millete çığır açtıran

Ben bir öğretmenim
Banazın güzel ve şirin köylerinde
Zemheri soğuşunda üşüyen öğrencilerin
Yüklerini ısıtan sevgi tohumlarında

24 Kasım 2015-11-24 saat:09.30
Şehit Edip Aybey Ahat İlköğretim Kurumu

Gülbey Yılmaz

Beni Buralarda Arama Ana

Beni buralarda arama ana,
Beni Sarıkamış kahramanlarından ara.
Beni Allahü Ekber Dağında kar altında ara,
Beni ölümsüz şehitlerden, gazilerden ara.

Beni buralarda arama ana,
Beni Turan sevdasıyla yananlardan ara.
Beni son kanın beyaza düştüğü yerde ,
Beni sevdaların son kurşununda ara.

Beni buralarda arama ana,
Beni ölüme meydan okuyanlardan ara.
Beni kızıl elma boylarında ,
Beni serdengeçtilerden, baş eğmeyenlerden ara

Beni buralarda arama ana,
Beni hilale aşık olanlardan ara.
Beni karşılıksız sevenlerden ,
Beni şehitler tepesinde nöbette ara.

Beni buralarda arama ana,
Beni savaş meydanlarında ara.
Beni ölüme gülümseyenlerden ,
Beni şüheda neslinden ara.

Gülbey Yılmaz

Benim Öğretmenim

Ogün dağlardaki ağaçlar sarıya boyanmış,
Yapraklar dökülmüş ayrılık vakti gelmiş ,
Sonbahar iyice çökmüş kışı haber verircesine
Dumanlı puslu dağlar güneşi bizden gizlemiş
Alacakaranlıktaki sisin ,bugünün arasındaki dar ve çamurlu patika yoldan
Ağır ağır gelen yabancı acaba öğretmenim mi yoksam...
Onun gibi uzun boylu heybetli biri görünüyor gözüme
Bir an küçükken onunla olan anılarım aklıma gelince içimden
''Dağ başını duman almış,
Gümüş dere durmaz akar,
Güneş ufuktan şimdi doğar ,
Yürüyelim arkadaşlar
Sesimizi Yer, Gök,Su dinlesin
Sert adımlarla her yer inlesin''

Marşını çığırasım ,bağırasım geldi
Öğretmenim ne kadar severdi ve çok da uğraşmıştı ,marşlarımızı öğrenmemiz için
''Her Türk Asker Doğar'' misali gururla yürürdük onunla 30 Ağustoslarda
29 Ekimlerde
''Çıktık açık alınla on yılda her savaştan;
On yılda on beş milyon genç yarattık her yaştan;
Başta bütün dünyanın saydığı başkumandan,
Demir ağlarla ördük anayurdu dört baştan.
Türk'üz: Cumhuriyet'in göğsümüz tunç siperi;
Türk'e durmak yaraşmaz, Türk önde, Türk ileri! marşıyla

23 Nisanlarda''
''Ankara'nın taşına bak
Gözlerimin yaşına bak
Biz düşmanı esir ettik
Şu feleğin işine bak
Pek şanlıyız'' marşıyla

19 Mayıslarda

''Gün doğdu hep uyandık ,siperlere dayandık
İstiklalin uğruna al kanlara boyandık''
Sandılar Türk uyudu
Ata cenge buyurdu
Türkün asker olduğunu
Dünyaya duyurdu''
Milletimizin düşman işgalinden kurtulduğu Kurtuluş bayramlarında
''İzmirin dağlarında Çiçekler açar,
Altın güneş orda sirmalar saçar
Bozulmuş düşmanlar yel gibi kaçır.
Yaşa Mustafa Kemal Paşa,yaşa
Adın yazılacak mücevher taş. marşıyla

Ondan öğrendiğimiz daha nice marşlarımızı
Ayaklarımızı rap rap son kuvvet vura vura
Ne güzelde ip gibi sıra sıra gururla yürürdük sanki dünyayı feth etmiş gibi

Bir anda bir sesle irkildim "Çocuklar çabuk sıraya"
Evet işte tam kendisi
Bu ses benim öğretmenimin sesiydi
40 yıl geçsede sesini bile unutmamışım
Hemen koşuşturmalar başladı tören alanına
Ne çabuk da sıraya girerdik ne güzel öğrenmiştik her şeyi
"Günaydın çocuklar" dedi öğretmenim
Bayrak göndere çekilecek der demez
İleri atıldı direğe yapıştı yine her zamanki gibi Ahmet
Artık hazırдық ,kolları uzat ,hizaya gel, rahat, hazır ol ,dikkat komutlarının ardından
Yine "İstiklal Marşımızı gür bir sesle dosta düşmana duyururcasına söyleyelim "dedi
Marşımızın ardından "Andımızı kim söylettirecek" dedi
Ben dedim parmaklarımı havaya ta en yukarı kaldırdım
Gel Gülbeyim dedi bugün sıra sende sen söylettir
İşte geldim en öne heyecanım son dorukta kalbim pır pır atıyordu
Son derece azimle ve kararlılıkla bağırdım
Türküm, doğruyum, çalışkanım,
İlkem: küçüklerimi korumak, büyüklerimi saymak, yurdumu, milletimi özümnden çok
sevmektir.
Ülküm: yükselmek, ileri gitmektir.
Ey Büyük Atatürk!
Açtığın yolda, gösterdiğin hedefe durmadan yürüyeceğime ant içerim.

Dedikten sonra son kuvvetle "Ne Mutlu Türküm Diyene"dedim ve koşarak yerime
geçtim
Sınıfa girdik mendiller masada eller mendilin üzerinde temizlik kontrolü
Önlüğüm siyahtı birazda büyüktü abimden bana kalmıştı
Çantamda siyah poşetten di
Yırtılmaması için gözüm gibi bakardım
Ayaklarım kara Ankara lastiği sadece yakalığım beyazdı
Tahtamız kara ve tebeşir tozluysa ,tahta silgimiz keçeydi
Masa ile sıralarımızda karaydı
Herşeyimiz siyahtı, karaydı ama umutlarımız hep beyazdı , geleceğe yarınlara
Herşey doğal ve bize aitti bizdendi
Ne varsa Ayşe,Fatma ,Ali ve Mehmet'in nasırlı ellerinden
Anadolunun ,ana babalarından alın terinden bizden,özden geliyordu
Derken, dersimiz Hayat Bilgisi Konumuz " Öğretmenler Günü" dedi öğretmenim
Ne güzelde ses tonu vardı hayrandım ona onun gibi olmak istiyordum
Babam ve anama hep okumak öğretmen olmak istediğimi söylüyordum ...
Ne zaman sabah olmuş ne çabuk uyandım oysa güzeldi gördüklerimiz
Yine her gece gibi bu gecede rüyama girdi
Aklımdan çıkmayan o ilkokul günlerim ve sevgili öğretmenim
"Öğretmenim canım, benim canım benim"
Seni ben pek çok pek çok severim.
Sen bir ana, sen bir baba,
Her şey oldun artık bana.
22.11.2018
Pazartesi saat:12.00

Gölbey Yılmaz

Bırakın

Çekilin yolumdan huzura varayım
Gariplerin acısına derman sarayım
Yıllar yılı çileyle örülen kalpleri
Bir sükunu felaha kavuşturayım

Verin yitik duygularımızı
Ruhun hürriyetine sarılayım
Gülüşlerin en zirvesinde
Bir ömrü saadet süreyim

Çözün ayağımdaki prangaları
Yarınlar kanat çırpayım
Uçsuz bucaksız memleketimin
Güzelliklerine ayak süreyim

Bırakın beni bana
Kendimi kendimde bulayım
Bir güz akşamında
Sevinç göz yaşlarımla ıslanayım.

Gülbey Yılmaz

Bilal Hocam

Eğitim aşığı değerli hocam Bilal
Ekmeğini sonuna kadar etti helal
38 yıl durmadan çalışıp didindi
Davası güzel bir gelecek içindi

Güzel şiirlerle her zaman
aldı türküleri sazınan
Çoğu zaman sustu, z konuştu
Aşkı vatan ve Bayrak oldu

ğrencilerine bazen kızdı
Bazende bir sınır ızdı
Ama her an yürekten sevdi
Öğrencileri onun için nadide bir değerdi

Zamanı gelince ayrılma vakti
Duyunca gözlerden yaş aktı
Son sözü yine tarihe düşen dersti
"38 yılın ardında kalan ayak izlerim ğrencilerimdir"
dedi ve hüzünle ayrıldı aramızdan.

Glbey Yılmaz

Bildiğın Gibi Değil

Çakallar etrafı sardı
Yağmur yağmadı kar durdu
Gölmek bize ırak oldu
Bildiğın gibi değil

Gün aymaz oldu
Şehirde güller soldu
Çile yükü ağır geldi
Bildiğın gibi değil

Şarkılar çalarken sustu
Kardaşlar birbirine küstü
Sılaya varılmaz oldu
Bildiğın gibi değil

Ozanlar korkar oldu
Sözler içerde kaldı
Diller lal oldu
Bildiğın gibi değil

Efelik dünde kaldı
Yiğitlik sona erdi
Riya en yakını sardı
Bildiğın gibi değil

Zalimler meydana doldu
Hainler serbest oldu
Mazlumlar Köyü terk etti
Bildiğın gibi değil

Yanlışlar bir bir çoğaldı
Doğruları hiçe çıkardı
Denizler göle döndü
Bildiğın gibi değil

Oğullar atayı saymaz oldu
Balalar anaya karşı durdu
Büyük küçük birbirine karıştı
Bildiğın gibi değil

Yalan, hile, düzen alkış aldı
Adamların yeri soysuzlara kaldı
Çıkarlar için herşey satıldı
Bildiğın gibi değil

Şaklabanlık ayyuka çıktı
Kahramanlık dibe vurdu
Şeytanlık meslek oldu
Bildiğın gibi değil

Fırtınayla dağıldık kökten
Bihaber yaşadık örften

Kaybettik herşeyi çoktan
Bildiğin gibi değil

Gülbey ortada şaşı kaldı
İyi bildikleri de kötü oldu
Giden yıllarına yandı durdu
Bildiğin gibi değil

Gülbey Yılmaz

Bilemedim

Saat 14.50 her şey güzeldi mutluydum,
3,5 yaşımın tüm masumluğuyla oynuyordum
Saat 14.51 de aniden gürültü koptu
Neler olduğunu, yaşandığını bilemedim.

Artık, herşey hareket ediyordu
Bir yolculuk başlıyordu sanki
Nerede duracağını bilmediğim
Nerede biteceğini hiç bilemediğim

Sanki birileri evimizi yıkmaya çalışıyordu
Yada bir tren mi geçiyordu yakından bilemedim
Bilemezdim ben daha çok küçüğüm
Çok kötü ama çok korkunç, nedir bilemedim

Hiç mi hiç bu kadar korkmamıştım
Ayda, Ayda kızım diye diye
Çıglık çıglığa annemin koşuşunu hatırlıyorum
Annem bana koştu ben ona ama... ne oldu bilemedim

Dünya üzerimize göçtü sanki
Annem, daha bana ulaşamadan koparıldık
Annem benden, ben annemdem...
Yaşadığımız deprem miş, bilemedim

Bilemedim neden ordan oraya savrulduğumu
Bilemezdim ilk defa anneme, onun kokusuna
Ulaşamamanın ne demek olduğunu...
Son görüşmemizmiş hiç bilemedim

Bilseydim ona koşar kollarımı beline sarardım öper koklardım
Anne Annem der tüm apartmanı yıkardım sesimle
Babamı ararken gözlerim, birden gündüz geceye döndü
Bayılmışım.... Günler geceler geçti, neler oldu bilemedim

Anne, baba diye çok sayıkladım,
Seslendim, bağırdım çığırdım, duyuramadım
Kimse ses vermiyordu niye...
Neden yalnızım, nerdeyim bilemedim

Nereye gittiniz, neden duymuyorsunuz beni,
Çekilin üzerimdeki yığınlar, ne olur...
Kaldırın taşları üzerimden hadii ...diye ünledim
Yaşananlar gerçek mi, yoksa rüyamı, bilemedim

Bir depremi yaşadığımı
Enkaz altında olduğumu
Annemi kaybettiğimi...
Varla, yok arasında olduğumu bilemedim ve bilemezdim

Bir gün burdan kurtulacağımı

Uzaklardan ta Tunceliden İzmire,
Tüm Türkiyeden abilerin, ablaların
Bana açılacak Tuneli bulacaklarını, bilemedim

Bir sesle irkildim , Elimi tutan bir Abinin...
Tüm abilerin, ablaların 91 saat boyunca
Uykusuz ve yorgun benim gibi, canları aradıklarını Benimle hayata tutunacaklarını,
bilemezdim

Tekbirler yükseldi, rüyadaydım herhalde
Elimi tutan Abim de sanki
Annemin babamın kokusu vardı üzerinde,
Sarıldı bana ve sarıldık hayata,

Tutunduk tüm Türkiyemin ellerine,
Tıpkı Elif kardeşim İdil ablam gibi
Sıkıca tutunduk yarınlara
Sevinç gözyaşları deprem gibi yağıyordu,

Alkışlar en ünlü sanatçıdan bile daha kuvvetli ve fazlaydı
Mutluluğun bu denli yoğun yaşandığını
Çok daha sonra öğrendim.
Ve ben gülümsemişim onlara gülümsemişim tüm Türkiye.

Gülbey Yılmaz

Bilesin Ki

Gün ufuktan ağır ağır ağarmakta
Kuşlar şarkımızı nede güzel çığarmakta
Hareket başlarken sabahın seherinde
Uyanış kurultayı kuruldu, Kurtlar meclisinde..

Kutlu dilek için bu ocaktan alevlenen
Hilal uğruna bunca yıl süregelen
Sonsuza antlar edilmiş al bayrağı taşıyacak
Bir nesil ki, yeminli... nice çağları aşacak

İşte yine birden atılır volkan gibi Kahraman
Baksana nede gözü pek ve yaman
Kenetlen zincir misali ona hep birden
Geliyor kırklar, yediler destek hepden

Haydi davran baksana, ne durursun
İçindeki gizler dışa doğru savrulsun
Fırtınayla birlikte kanın damarlarından kopsun
Sen korkunu yen... Yen ki
Unutulmayanlardan Serdengeçtilerden olasın
Bilesin ki tarih hep cesurları yazar.

Gülbey Yılmaz

Biliyorum Çocuklar

Biliyorum,özlediniz hem de çok...
Biliyorum, o ay yıldızlara olan sevginiz hiç bitmeyecek.
Biliyorum,kutsal emanetlere sahip çıkacaksınız
Biliyorum,yine hodri meydan diyeceksiniz.
Biliyorum,yine özgün ve sıra dışı olacaksınız.
Biliyorum,çok ama çok çalışacaksınız.
Biliyorum,başarılarla doğru koşacaksınız.
Biliyorum,en asil ve en cesur olacaksınız.
Biliyorum,saygı ve sevgiyi yücelteceksiniz.
Biliyorum,şuurluluğu ve özgüvenliliği tesis edeceksiniz.
Biliyorum,o çocukken yaşadıklarınızı büyüyünce yaşatacaksınız.
Biliyorum,adam gibi adamlar,hanım gibi hanımlar olacaksınız.
Biliyorum,Vatan için herşeye feda diyeceksiniz.
Biliyorum,Yüce Türklüğümüzü dünyaya duyuracaksınız.
Biliyorum,inanıyorum ve güveniyorum siz "Asırlık Çocuklarımıza"

Gülbey Yılmaz

Bir Ebed

Korkma, bu günler elbette geçecek
Yine semalar senle süslenecek
Büyük Milletim aslına dönecek.
Sinsi kuşatmaya dur...dur diyecek

Çatma ,üzülme be, ey Asım nesli,
Kahramanlar ölmez, ayakta hepsi
Günü gelende biter tümünden derdi
Yine şafakla beraber can gelir

Ezelden ebede hür kalacaksın
Esarete boyun eğmeyeceksin
Bir seferle direnişe geçecek
Her engeli bertaraf edeceksin

Garbın kaleleri sağlam olsa da
Zincirlerle kuşanmış bulunsada
Bizim çelikleşmiş imanımızla
Zalimler tahtlarında yıkılacak

Ey oğul ,yurdumu hainden koru
Siperi derine kaz ,kapat yolu
Delicesine koş düşmana doğru
Allah'ın yolunda yoğrul ve doğrul

Yürüdüğün yerde şehit izi var
Kanı dökülmüş yüce ruhları var
Şehit oğlusun asla unutma ha
İncitme atanı ,kıyma vatana

Cennet vatanın uğruna feda ol
Şühedalar var onlarla yoldaş ol
Can ile Canan'ı unut, cesur ol
Aziz nesil için Serdengeçen ol

İlahi ruhumun ilacı sende
Vatan ve Millet sevdası bedende
Minareden okunan her ezende
Ağlarım mutlaka her an her demde

İşte o an vatan hür ve bizimdir
Dağa taşta düşen şehit kanı bir
Fıskırır kanım damarı titretir
Sıgmaz cana ruhum arşa yükselir

Dalgalan gayri doruklarda şanla
Yıllar ,asırlar geçsin bu vatanda
Bağrında helal şüheda kanıyla
Hürriyet yolunda aynı şuurla
Bir ebed yön versin,necip ırkıma

Gölbey Yılmaz

Bir Yerine Bin Vuracağız

Dağların karı eridi, nazarından,
Güneş vurdu yaşı aktı,gözlerinden.
Bir Vatan türküsü bu, yine yeniden,
Sızlatıp inletti yer ile göğünden .

Ağıtlar yükseldi, her şehit evinden,
Yığılıp kaldık acıların zehrinden.
Tüm Anadolu, intikam andı içtik,
Kanların sel gibi akıp gidişinden.

Garip, kanın akıtır, al bayrağına,
Aşıktır karşılıksız sevdaların.
Makamı cennetle müjdelenmiş tümnden,
Nice Kahramanlar ermiş, muradına.

Türk kanı, hesap sorulacak hainlerden,
Zannetmeyin ki, biteceğiz kökünden.
Bir yerine bin , tek yumruk ve yürekle,
Vuracağız, tetik çeken, ellerinden.

Gülbey Yılmaz

Birgün

Beni zorlama bu günlerde
Derde derman bulunmaz zamanlardayım
Bekle gün gelir kırarım sinsi esaretimi
Haykırırım Turan ellerine cesaretimi
Dökerim Tunaya gözyaşlarımı
Umman olur sığmam dört kıtaya
Taşarım ,yıklarım Çin seddini
O ellere dikerim kütlu hilal sancağını
Selam eylerim tüm cihana Türk ceddini

Gülbey Yılmaz

Birgün.

Siyah beyaza dönecek,sabret
Doğru yanlışı silecek birgün
Gündüz geceyi yenecek
Bekleyenler kavuşacak birgün

Mazlumlara kurtulacak elbette
Bekle muştı duyulacak birgün
Demirden Prangalar kırılacak
Felaha erişeceğiz birgün

Ağrılarımız denecek yakın
Kuşlar gibi olacağız birgün
Uçurtmalarım göğe uçacak
Sular gibi coşacağız birgün

Şehirden köye döneceğiz
Efendiler olacağız birgün
En güzel mintanları giyecek
Sokaklarda koşacağız birgün

Gözümüzden yaşlar denecek
Yüzümüz gülecek birgün
Gidemediğimiz yere gidecek
Vuslata ereceğiz birgün

Zalimlerin tahtı yıkılacak
Zulüm son bulacak birgün
Burjuva yerle yeksan olacak
Gariplerde sevecek birgün

Kapalı kapılar açılacak
Sahalara ineceğiz birgün
Sesimiz daha da gürleşecek
Hodri meydan diyeceğiz birgün.

Gülbey Yılmaz

Birileri Binleri Var

Görev aşkı ile heran yanan
Yanardağ yürekli cesur
Cepheden cepheye yol bulup koşan
Savaşan birileri binleri var

Ezan okunsun diyen
Vatan kurtulsun diyen
Millet var olsun diyen
Birileri binleri var.

Bu yolda emek veren,
Can veren, kan veren
Bir ölüp bin dirilen,
Birileri binleri var.

Kelle koltukta gezen
Can verip toprakta yatan
Sen yaşasın soyun sürsün diye
Şehit olan gazi olan birileri binleri var.

İstiklal Marşımız, Andımız okunsun diye
Ay yıldızımız gönderde dalgalansın diye
Bağımsızlık payidar kalsın diye
Göğsünü siper eden birileri binleri var.

BAYRAK, VATAN, EZAN diyen
Bu uğurda toprağa düşen
Sanki o an onlara gel diyen
Emir veren, birileri binleri var.

Banaz:24.11.2010

Gülbey Yılmaz

Bize Göre Değil

Bize göre değil
Bu amansız düzende yaşamak.
Bize göre değil
İhanet azabıyla yaşamak.

Bize göre değil
Buralarda durmak.
Gitmeli, kurt misali
Hürriyete, özgürlüğe kavuşmalı.

Gerektiğinde dağları, sınırları aşmalı...
Kardeşlik her şeye rağmen ,
Düşmanın fitnecilerin oyunlarına inat yaşatılmalı...
21.yüzyıla Türk İşlam mührü vurulmalı.... (G.Y.)

Glbey Yılmaz

Bizi Bekler

Haydi davran
Gitme zamanı
Yol bizi bekler
İz bize bakar

Orda bir okul var
Uzak değil yakın
Durma koş
Hem ayakla hem de yürekle

Haydi koş
En çok da içten
Günler bizi bekler
Saatler durmadan geçer

Karanlığı aydınlat
Bir mum yak
Meşale olmak için
Çığır açmaya devam et

İçindeki çocuğu
Öğrencilerinle yaşat
Biz ol
Kuvvet ver öğretmene

El birliği yap
Fikir birliği kur
Az konuş, öz konuş
Çok dinle, çok dinle

Önem ver
Tüm insanlığa
Danışan ol
Danışılan ol

Sorgulayan ol
Vurgulayan ol
Korkma kararlı ol
İnandığın uğurda yürü

Yaşa ve yaşat
Mutlu ol, mutlu et
Sevgi aşıl, seven ol
Saygı duy, onur duy

Sevgiden yapılmış
Kale ol
Yıkılmasın asla
Ağlanmasın asla

Adam ol Madam olma

Bilesin ki son var
Hak var hukuk var
Mizan var, izan var

Bakma söylenenlere
Aşkı aşık bilir
Sen çalış çabala gayret et
Herşeyin bir ederi var

Hedef göründü bak, Durma gayri
Üretme zamanı
Yeniden misyon...
Güçlü ve diri vizyon G.y (08.09.2021)

Gülbey Yılmaz

Bizim Çocuklar

Bizim çocuklar, bizim yiğitler,
Vatan adına hep ön safta,
Hep en önde durdular
Vede duracaklar mahşere kadar,
Çakala karşı bir kurt misali
İnadına asilce vede hürce.
Bir tan vakti doğacaklar
Küllerinden, köz olacaklar,
Tertemiz bir sevda ile el ele verip,
Meydanları, karanlıkları aydınlatıp,
Kutsi bir aşkın nariyle yanıp tutuşacaklar.

Gülbey Yılmaz

Bizim Oğlan

Uşşak'ta bir aşık yaşar,
Bizim oğlan namı diyar.
Güzel şehrın hikayesini,
Anlatır film yapar.

Uşşak sevdasıyla coşar,
Kente sığmaz dağlara çıkar.
Mecnun olup zirvelerden,
Aşkına Türkü yakar.

Ünlölük değildir muradı,
Fevzi adı Ünlü soyadı.
Sevdadan yana bu yiğit,
Uşşakı gönüllere taşıdı.

Gülbey Yılmaz

Bizim Oğlan Geliye Bi

Dünyanın elliği vardı,
Şimdi bizi yalnızlık sardı.
Bizim Oğlan hadi deyive gari,
Onca insan hangi yad ellerde kaldı.

Arkadan bakakaldık eller gibi,
Gözümüz yollarda kaldı,öksüz gibi.
Bizim Oğlan bana anlative bi,
Giden neden geri gelmez ki.

Sılaya dönmene var mı zaman,
Bilinmez haliniz çokda yaman.
Bizim Oğlan iki dakika geliive de,
Hasret sancısı dinsicin ,yetsin aman.

Dağlarının zirvesinde, erisinde karın,
Bekletme gel,bugün yada yarın.
Bizim oğlan hadi güldürüve gari de,
,dinmeyen gözyaşım.

Son bulsun

Gülbey Yılmaz

Bozkurtlar

Bozkurtlar, yan yana, can cana ,
Kurban olsunlar bu vatana .
Duruşumuz daimi uyarıdır.
Aziz Vatana yan bakana.

Ülkücüler çelik bilektir biline
Darbedir yumruğu düşman çenesine
Bitmek bilmeyen şu öksüzlüğümüz
Alevlenir, köz olur düşer yüreğime

Naaşları sığmaz beyaz kefene
Al bayrak sarılır tek üzerine
Gidenlerin arkasından yumruklar sıkılıp
Balyoz gibi iner hainlerin inine

Gülbey Yılmaz

Bozkurtlarım

Yaşadıkça ,Yalnız Kurt misali zalimlere karşı ,çakallara karşı meydan okuduk.
Belki gece olduğunda, bir başıma kaldığımda, yalnızlık düştü hisseme.

Hep yarınları gözledim.

Yarınları beklerken ,güzel günlere doğru ağır aksak giderken beynime şimşekler
çaktı,yıldırımlar düştü.

Bu şehir yıkıldı gizlice üstüme.

Her doğruluştta bir kez ,bir

kez daha yıkıldım.

Yıllar süren sevdalarımın aşkını ve emanetlerini bıraktım Bozkurt gençlerime .

Eğilmedim bükülmedim,son nefeste bile boyun eğmedim.

Son yolculukta her yerden ,her yandan kurtlar girdi salıma.

Dualarınızı duydum, ruhum şad oldu,Yunus Emre camisinde kurulan son kurtlar
meclisinde.

Hep benim yanıma

geldiğiniz gibi bir olun ,iri ve diri olun.

Sizleri unutmayacağım ,bekleyeceğim vuslatı ...
helal edin.

Haklarınızı

Gülbey Yılmaz

Budaklar Spor

İndi sahaya Futbolcuları
Alkışa boğdu taraftarı
Şampiyonluğun tek adayı
Yaylanın Kaplanları Budaklar

Koşar ileri sevgiyle
Tam mücadele gücüyle
Bükülmez güç birliğiyle
Yaylanın Kaplanları Budaklar

Haydi gelin desteğe
El ele liderliğe
Boğsun herkesi sevince
Yaylanın Kaplanları Budaklar

Gülbey Yılmaz

Busenazlar

Tokyoda demir yumruklar indi
Birler öldü binler dirildi
Busenazlar al bayrağı
Göndere gururla çekti

Marşımız orada okundu
Yanan canların ruhuna dokundu
Ağladı binler ağladı gururla
Zaferler sardı tüm yurdu

Bir büyük başarı kazanıldı
Geriden gelenlere iz bırakıldı
Acılı bu günlerde
Umuda doğru çığır açıldı

Bir Millet sizle sevindi
Çünkü bu şan hepimizindi
Boynunuza takılan şeref
Madalyasıda her bir evindi G.y (07.08.2021)

Gülbey Yılmaz

Cemal Hocam

Kimi zaman öğretmendi,
Kimi zaman müdüdü.
Her görevinde usta
Her işinde başarılıydı.

Bir adam, bir babaydı,
Işık saçan bir liderdi.
Birine haksızlık yapılsa,
Karşısına yılmaz dikilirdi.

Ona kimse kıyamazdı,
Bir tartışma olsaydı.
Bilirdik ki sorun genelde,
Hep başkasında olurdu.

Etrafa neşe saçardı,
Herkes yanında isterdi.
Asla övünme bilmezdi,
O her daim mütevaziydi.

Mesleğini çok severdi,
İçten olmayı yeğlerdi.
Herkese merhamet sahibi,
Güler yüzlü sempatikti.

İz bıraktı, Trabzon Arsin, Erzurum Şenkaya'da
Şanlıurfa Viranşehir, Afyon Güney'de
Banaz Yenice, Yibo, Büyükturak, Şehit Vehbi Demir'de
32 yılın ardından son durak Şehitler'de

Güle güle git Cemal baba,
Kapılar her zaman açık sana.
Emekliliğin her anı,
Sonsuz uğurlar getirsin sana.

Gülbey Yılmaz

Cengiz Baktemur

Omuzunda paltosuyla çıktı meydana
Gürledi gök gibi Baktemur
Derdi vatan, aşkı milletti
O aşkla devleşti Baktemur

Gelişiyile aydınlanırdı gök kubbe
Sanki bir hilaldi Baktemur
Şeyyid Battal Gazinin
İzinden giderdi cesur Baktemur

Ülkü peşinde koştu
Bir gün yılmadı Baktemur
Zindanlar dar geldi
Sığmadı yiğit Baktemur

Seherde giderken darağacına
Kuran ve Bayrak dedi Baktemur
Sevgililerini öptü koydu başına
Son kez el sürdü Baktemur

Başına giydiği Külahı
Çıkarmak istemedi Baktemur
Şehpaya öylece adımını attı
Başına geçirdi urganı Baktemur

Ölüme meydan okuyan
Nice civanlardan biriydi Baktemur
Boynunda ülkü yaftasıyla iki kere infaz
Yaşayan ana kuzusuydu Baktemur

Gülbey Yılmaz

Çanakkale

Bir zamanlar Onbeşimde bir yar sevdim adı Çanakkale
Hiç unutmadan her gece seni bekledim sahilde Çanakkale
Bambaşka bir tutku bambaşka bir yangın Çanakkale
Sevdamız tarihe kurşunla yazıldı yan yana Çanakkale

Az sonra ağır bir mücadeleden geçeceğiz sen ve ben Çanakkale
Bu yüce ve kutlu savaşın ardından belki yok olacağız Çanakkale
Lakin şu bir gerçek sen ve ben düşersek eğer Çanakkale
Bilki bayrak,millet ve vatan düşer Çanakkale

İşte önde bir kahraman yürüyor hain üstüne Çanakkale
"Ya İstiklal Ya Ölüm" nidalarıyla tüm Mehmetlerle Çanakkale
Hürriyete giden yolda yok olmak da var var olmak da var Çanakkale
Düşmanı her karıştan silmeden inan bize rahat yok Çanakkale

Nice kahramanlar şehit düştü senin sinende Çanakkale
Vermiyor vermeyecek bir karış çakıl taşı senden Çanakkale
Kanlı çatışmaların yaşandığı bu savaşta galip olacağız Çanakkale
Bayrak ve sancak dalga dalga kanla dalgalanacak tüm yurttta Çanakkale

İşte o günden bugüne atalardan yadigarsın sen Çanakkale
Senin için hala şehit ve gaziler veriyoruz her daim Çanakkale
Senin destanını kazıdık şu minicik yüreklerimize Çanakkale
Seni her zaman yaşatacağız tüm kalbimizde Çanakkale

18 Mart 2015

Gülbey Yılmaz

Çark Eyledim

Tekrar sana çark eyledim
Çok gezdim çok aradım dolandım
En sonunda yine sana
Yine size geri döndüm

Senmişsin tek aşım tek düşüm
Boş yere haybeden aramışım
Bilememişim kadir kıymetini
Sana yoktan yere kızmışım

Gerçeği anlar anlamaz
Çokta ileri açılmadan
Şize tekrar ülküdaşlarım
Ebede kadar çark eyledim.

Gülbey Yılmaz

Çatlı Ramazan

Namıyla bilinirdi Çatlı
Adı Ramazan soyadı Taştı
Ülkü yoluna özden bağlı
Canlardan can Bozkurttu

Fedakarlığı dillere destandı
Samimi ve çok candandı
Yüreğinde her daim
Karşılıksız sevdalar yaşıyandı

Deli dolu önde gidendi
Ocakçılar için hep yanandı
Bozkurtça hayat süren
Herkesin sevdiği güzel adamdı

Çile çekti son zamanda
Gün ve gece yalnızlığında
Ansızın bir illet yakaladı
Yıllar yorgunu vücudunda

Cama baktı hep uzun uzun
Yıllar geçip gitti hep hüzün
Genç yaşta ağrı acı sardı
Kar yağdı dağlarına yedi vurgun

Ardından ağladı abin
Yaram birdi oldu bin
Gözümün önünden inan
Hiç gitmeyecek garipliğin

Gülbey Yılmaz

Çöğürlüm

Ey benim güzel köyüm
Doğduğum,büyüdüğüm
Yüreğimde hissettiğim
Unutamadığım çöğürlüm

Beni duymazmısın
Seni andığımda
Seni hayal ettiğimde
Yada gözlerimi kapattığımda

Yoksa çögürlerin kurudumu
Yoksa Avuluk akmaz mı oldu
Yoksa sen de mi yaşlandın
Yoksa göz pınarların kurudumu

Ne olur cevap ver
Ne olur seslen
Ne olur bir gün rüyama gir
Göreyim Alanı, Harman yerini

Çok zaman geçti görüşmeyeli,dertleşmeyeli
Yeni çesmeyi,eski çesmeyi
Ulu Sögüt ağacını,eski camiyi
Unuttum zannetme hep aklımda

Eger nasip olurda görürsem
Bir gün gelirde sana dönersem
Gönlüme ferman verirsem
Toprak kokan yağmurunda sana doymak istiyorum

Çogu zaman aklıma
Kırık dökük camlarıyla,sıralarıyla
Hatıraları anlatan kara tahtasıyla
Kurumuş,yıkılmış kavakların çevrelediği okulum gelir

Keske gücün yetsede
Değişebilse senin alın yazın çöğürlüm
Tekrar dönsek o eski yıllara
O günü bayram ilan etsek bütün dostlara

Gülbey ne desin daha
Söylemekle bitmez bu dertler
Gelin köylüler bir olalım
Hep birlikte Alanda çadır kuralım

02.06.2008

Gülbey Yılmaz

Çünkü Bozkurtlar Dirilecektir

Yine, Karadeniz delice çırpınsın,
Türk Bayrağını gökte dalgalandırsın.
İstiklali inadına haykırsın...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir!

Yeniden, Sakaryam Türke selam dursun,
Çanakkaleden yedi düvel püskürtülsün.
Dumlupınar düşmandan arınsın...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir!

Sultan Alparslan ruhu canlansın,
Fatih'in İstanbul'u Fethi anılsın.
Mustafa Kemal'in kurtuluş ateşi yakılsın...
Çünkü,Bozkurtlar dirilecektir!

Ata yurdumda ocaklar tütsün,
Yaylalarında atlar dolansın.
Beklenenlerin yolu gözlensin...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir!

Türke sevdalı boylar boylansın,
Turan adlı vatana sevdalansın.
Minarelerden ezanlar yankılsın..
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir! .

Dağda yuvalananlar ini yok olsun,
Kardeş kardeşe omuz olsun.
Yurdumda bahar havası olsun...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir! .

Ağlasın, kardeşine kin güdenler,
İnadına, ayrı sofradan yiyenler.
Dönsün, özünü unutanlar...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir!

Utansın, ayırık tohumu ekenler,
Türkü, Hilali öksüz bırakanlar.
Titresin, vefayı unutanlar...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir! .

Şehit kanı al bayrakta kurumasın,
Gidenlerin, emaneti ilelebet yaşasın.
Geç olmadan, uykudan uyanılsın...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir!

Kavgalarımızın anıları unutulmasın,
Yeminlere bir ömür sadık kalınsın.
Çıkarlar uğruna erler satılmasın...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir!

Ülküdaşlarım ,hep emin olsun,

Yüksek şuurla hep dolu olsun.
Aymazlık artık son bulsun...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir!

Ozanlar vatan türküsü söylesin,
Yazarlar ,Bozkurtça yazsın.
Şairler bizlerden bahsetsin...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir!

Taş Medrese dile gelsin,
Kahramanları tek tek anlatsın.
Mamak C-5 bizi unutmasın...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir!

Çile yılları unutulmasın,
Sürgünler,zindanlar dile gelsin,
Başğmeyenlerin ruhu felah bulsun...
Çünkü Bozkurtlar dirilecektir!

Sağ eller yumruk olsun,
Bilekler demirden olsun,
Dünya Türk'e yar olsun...
Çünkü Bozkurtlar dirilecektir!

Erciyes Kurultayı toplansın,
Başbuğum kürsüden seslensin.
Ülkü erleri meydanı titretsin...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir!

Komandolar hep birden bağırsın,
Alpaslan TÜRKEŞ'in askerleri kıta dursun.
Alemi Cihanda namımız duyulsun...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir!

Başbuğum ruhu huzur bulsun,
Mekani cennet olsun.
Vuslatta bizlerle gurur duysun...
Çünkü, Bozkurtlar dirilecektir!

Gülbey Yılmaz

Deli Gönöl

Halille Selçuk esti bir seher yelinde
Türk islâm ülküsü dillerinde
Gittiler gittiler gülerek cennete
Asla kimseye yeltenmediler minnete

Yağmur ciseliyordu ağırdan
Allaha gidiyordu iki civan
Hoca da ürkmüştü o an
Tekbirler yükseldi karanlık avludan

Çok ağır,çok zor bir andı
Selçuk,halil'e asla dayanamazdı
Tarih Analardan doğan,kardeş
İki Kahramanı aramızdan aldı

Darağacında kıyıldı nikahlar
Boynumuza asıldı yaftalar
Yürekleri dağladı idamlar
Köşelerde gizlice ağladı analar

Sevdaları kaldı bize yadigar
Hayaller geride ümitler ilerde
Vuslat olursa günün birinde
Sarılmak ağlaşmak ister şu deli gönöl

Gülbey Yılmaz

Deprem (7,7-7,6)

Yıkıldım çöktüm bir anda,
Kaçışım olmadı dondum o anda.
Üşüdüm, şu soğuk betondan
Ölmeden,girdim kara toprağa.

Üstüme yığıldı,dünya evim,
Kapandı sağ ile sol yanım.
Karardı, her şey tükendim,
Döndü akım,kara zindana.

Uğultular duydum, ara sıra,
Çaresiz vurdum, yanımdaki duvara.
Dışarısı mahşermiş ben bilemedim,
Bağırdım ,çağırdım ne çara.

Nerdesiniz neden yalnız bıraktınız,
Anam ,babam daha dün yanımdaydınız.
Kaç gün geçti kaç gece değişti,
Kimseler yardımına koşmadınız.

Anam,yaralarım çok ağır,
Nefesim ,duyuşum,bakışım sağır.
Son umudumu da yitirmeden,
Yetişip ,sesim olacaktı baba.

Yoksa herkes mi kıyamet mi,
Tümünden dünyamız göçüp yıkıldı mı?
Kurtuluş mümkün mü bu devrandan,
Yalvardım, Mevlama her nefeste.

Gözlerim ağladı her saniye,
Sesler yaklaşıyor işte yine.
Çıkarken yalnız son yolculuğa,
İrkildim o davudi,mucize sese.

"İki kez vur ses gelsin,
Kimse yokmu haber versin".
Vurdum, yumruğu alta, üste,
Duyurdum,umudu oldum herkesin.

Kahramanlar buldu yerimi,
Heyecan sardı minik yüreğimi.
Açılan ışıktan çoğalan sesten,
Yolculuk başladı abı hayata.

Geldiler Türkiyem kurtuluşa,
Hepimiz tek yürek doğuşa.
Çıktık alkışlarla yürekten,
Adı olduk bitmeyen umudun.

Hikayeleri yazılacak bu yıkımın,

Umudu anlatılacak tüm çocukların.
Ebede kadar asla 7,7-7,6 hatıraları,
Unutulmayacak gidenlerin ve kalanların.

Gölbey Yılmaz

Dinle

Sakin ol Karadeniz sakın
Çünkü gelen son ordusudur Türkün
Yol ver Bandırmaya yol
Çünkü gemideki lider Mustafa Kemal

Şimdi Samsuna çıkmanın zamanı,
Neden diye sorma dinle.

Dinle çünkü heyecanlar ortak,
Duy çünkü yürekler aynı çarpar,
Gör çünkü Davalar ortak,
Bak çünkü damarlardaki kan asil,
Bilesin çünkü hedefler bir,

Oku çünkü tarihler bir,
Korkma çünkü gönderdeki Bayrak bir,
Gururlan Çünkü vatan aynı,
Eğil ,diz çok çünkü kıble bir ,

Dinle çünkü dillerdeki Marş aynı,

Savaş çünkü vatan tehlikede

İnan çünkü Kurtuluş yakın

Bil çünkü Kahramanın adı Mustafa Kemal.

Gülbey Yılmaz

Diriliş

(Sezai Karakoç Anısına)

Göklerden gelen karardı
Kader bu seni bizden aldı
Sürgünden ebedi aleme vuslata
Gidişin üzdü ustaların ustası

Güz yaprakları düştü dalından
Güller soldu senin yasından
Biz kalırken yalnızlık aleminde
Vedanla sürgün son buldu kasımdan

Buldu mu felah ağlayan mısralar
Geceyi onardı mı mimarlar
Karakoç aşkı yankılanırken mecrada
Söndü mü nice yanan hisarlar

Bir Çınar gölgesinde gölgelenenen
Bir yüce deniz bu dalgalananan
Gök kubbede bir adam ki hiç
Bir şair ki asla unutulmayan

Aşkına bir nameyle seslenen
Diliyle en güzel besteden
Ömrü bir gaye uğruna
Bir sevdaya koştu peşinden

Dirilişe doğru bir adım daha
Umutun adı Mona Rosa'ya kavuşmaya
Şarkılar şiirler konuşurken ardından
Birleşir Güller Karakoç ruhuyla

Gülbey Yılmaz

Doğum Günüm

Doğdum anamdan
Çöğürlü adlı köyde
Çocuk oldum
Tuttum babamdan
Okullu olduk
Okulları bitirdik
Öğretmenlik nasip oldu
Öğullarım oldu
Üç adam,
Öğrencilerimiz oldu
Velilerimiz oldu
Sevenimiz oldu
Sevmeyenimiz oldu
Yolumuz doğrudan ayrılmadı
Hakkı tattuk
Hakkı söyledik
Yürüdük yürüdük
Yürüyoruz sapmadan
Bir gün gibi geçti seneler
Bazen iyi
Bazı kötü
Yaş oldu 52
Ne geçti ele
Bir umut belki
Yaşanır yaşanmaz
Allah yazgısı neyse
O olacaktır bahtımıza...

Gülbey Yılmaz

Dualarda mı Satıldı

Gökyüzünde hürce uçan uçurtmamı vurdular
Beyaz yazan kalemimi siyaha çevirdiler
Suçumuz neydiki bu kadar da canileştiniz
Mahşerin gününü hiç gelmeyecek mi sandınız

Allah için atan şu kalbime darbe vurdular
İnançla yürüyen adımımı prangaladılar
Değermiydi, balalarımı yetim bıraktınız
Gerçeğin ölü kalacağını mı düşündünüz

Namert ellerle kahpe kurşunları yağdırdılar
Savaşlarda değil,aksine barışta kıydılar
Korkakça adice,ansız arkadan saldırdınız
Asıl Mahkemeyi Kübrayı mı da unuttunuz

Yemin ile ülkülerimize fitne oldular
Bozkurt erlerini kurt yalnızlığına ittiler
Karşılıksız severken ,hesaplara bulandınız
Devranın böyle süreceğine mi inandınız

Giderken son omuzlarda,salıma girenler
Ya Allah Bismillah... hep birlik ağızdan tekbirler
Şahit olur elbette,beraber yürüdüğümüz
Duaların da satıldığına mı inandınız

Gülbey Yılmaz

Durmuş Ağabey

Adı Durmuş'tu ama o hiç durmadı
Ömrünü bu teşkilata adadı
Çileyle bilenmiş, serdengeçmiş
Taş Medreseye ismi kazınmıştı

Zindanlarda prangalar vuruldu
Ülkü yolunda mahkemeler kuruldu
Kahpe 12 Eylül rüzgarı
Onu da yalnızlığa savurdu

Vatanından uzak seneler
Izdırap dolu gurbetler
Ana baba sıladan ayrı
Öksüz yetim günler, geceler

Duydum ki bugün uçup gitmiş
Vade dolmuş sona gelmiş
Acılar, çileler ve dertler
Sessiz bir köşede son bulmuş

Yaşarken ocağın çayını içendi
Menemen, kuru ekmek yiyendi
Türk İslam için mücadele
Davasında adam gibi adamdı

Son günlerde ayrılmadı ocaktan
Muhabbetle geçti hayli zaman
Bozkurt gönüllerle günden güne
Derinlerde taht kuran adam

Duruşuyla Bozkurlara güven aşıl原因
Bir reis daha kaydı alemden
Ülkü sevdasıyla dopdolu
Durmuş ağabey de gitti bugün

Cümle Bozkurtlar ağlarken gidişine
Kavuştu bekleyen Taş Medreselilere
Mevlaya kavuşan Durmuş Reisin
Şahitidir bilenler mertliğine ve yiğitliğine

Gülbey Yılmaz

Elif Teyzem

Bir akşam acele gidişin
Yüreğimize sızı düşürüşün
Son defa seni görmeden
Yıkılıp kaldık sen göçüşün

Aniden karanlık o saatte
Düşürdün bizi acı derde
Zamansız vedanla biz
Donduk kaldık o yerde

Teyzem teyzenin en hası
Bizlere bıraktın bu yaşı
Çaresiz Allah tan dileğim
Ölsün kabrin cennet mekanı

Gözümde yaş geldi şimdi
O benim biricik Elif teyzemdi
Her zaman bizi arayıp
Koruyan ve karşılıksız sevendi G.y

Mekanın cennet olsun Teyzem. Hiç unutmayız biz seni.

Gülbey Yılmaz

Enver Paşa (Şehid-i Âla)

Çegan tepeden beyaz atla selam eyler Turana
Elinde hilali, Serdengeçti Gazi-i Namdar Enver Paşa
Kurtuluş ışığı parlar ata yurdum Türkistanda
Bundan gayri bize ne gam ne tasa

Savaşların Turan komutanı kahramanı subay
Kutlu mücadele de ne bir yıl nede bir ay
Trablusgarbı, Çanakkaleyi, Sarıkamışı da say
Destanlaştı tarihte Şehid-i Âla bir Türk Kurmay

Şehitler Kanı ile sulanmış Turan adlı vatani
Âziz bil bu soyun damardan bayrağa akan kanını
Esirgeme sakın Türke kefen biçene kem lafını
Unutma ,unutturma Turan başkomutanı Enver Paşanı

Gülbey Yılmaz

Eren

Bugün 23 Nisan sen yoksun Eren
Hesap sorulmalı sana kıyan elden
Yıllar geçtikçe derinleşen sızı
Hafiflermi acep şu bedenden

Gülbey Yılmaz

Ertuğrul Dursun Önkuzu

İşte yiğit gidiyorsun, hüzün omuzlarda
Ertuğrul Dursun Önkuzu adınla
Şahit olmuş binler yanında
Kana bulanmış beyaz kefeninde

Türklük şuur, İslam ruhunda
Cennete yollandın bu uğurda
İlahi yolun yolculuğunda
Riyasız can verdin ,sende

Gidenler oldu çok ardından
Şolanlar oldu bülûğ çağından
Ülkü adlı davadan kopmadan
Şehadete koştular baş eğmeden

Önde gidenlerden biriydin
Korkusuz ve hep cesur idin
Nice yiğtlere öncü idin
Ataların gibi, sende Serdengeçtin .

Gülbey Yılmaz

Eski Dostlar

Bizim oralara yağar lapa lapa Kar,
Zirvede dalgalanır beyazlar içinde ay yıldızlı yar
Soba başında bir çay demlenir
Demlendikçe gönül vefalı eski dostları arar.

Geçmişe doğru aralanır o an zamanda yolculuk kapısı
Hasretle girilip ilerlenir çözülür gizli mahzenin sırrı
Bugünlerden ışınlanır, hızlıca duygular dünlere
Eski dostlarla sarılır dermansız deşili yaraları

Sihhat bulur bu deryalar dolusu dertler
Huzur dolar o uzun ve ayaz kışta geceler
Gözler kapanır o an sanki hiç açılmayacak gibi
Eski Dostlar ahde vefadan nöbetçi asker misali başında bekler. Gy

Gülbey Yılmaz

Evde 23 Nisan

Bu ilk evde 23 Nisan
Hep birlikte ataları an
Okul olmasada inan
Bayrama sevinir insan

Bugün 22 Nisan hazır okulumuz
Yarın akşam 21.00' de balkondayız
Sen ben, siz, biz bağımsızlık için varız
Hürriyet olmazsa biz nasıl yaşarız

Davran sen de gel çık pencereye
Vatan Millet için verelim el ele
Sallayalım al sancağı göklere
Bir saygı sunalım gidenlere

Sen Türk çocuğusun ya
100.yıl aşkına çık balkona
Kimse yan bakamaz sana
Egemenliği yaşa doyasıya

Gülbey Yılmaz

Ey Oğul ! (oğullarıma ve Tüm Öğrencilerime)

Ey Oğul, Sen sen olmaktan korkma !
Bilesin ki ,bir ömür boyu rol oynanmaz.
Tembellikten kendini sakın !
Her şeyini alın terinden kazan.

Ey Oğul, Ananı babanı sev say !
Bir gün bile kapıya baktırmaktan sakın !
Dünyanın cazibesine kapılma,
Bu devranın sona ereceğini unutma sakın !

Ey Oğul, Oku ve okut !
Eğitimden ,öğrenmekten vazgeçme sakın !
Vatanı ,Milletini sev, öğren !
Bayrağı,sancağı yüreğinden düşürme taşı !

Ey Oğul, inançla yoluna devam et !
Yolların bir sonu olduğunu unutma sakın !
Vuslat anının umudunu yaşa !
Karamsarlığa ,yeise düşme sakın !

Gülbey Yılmaz

Ey Sarıkamış

Ey Sarıkamış Sarıkamış
Düşman yine canına susamış
Bu vatan için tekrardan
Harekete ,ayağa kalkılacakmış

...
Sorgusuz teslim olmuştuk
Karşılıksız sevmiştik
Sen de bende bu uğurda
Nice vatan evlatları vermiştik

Ey Sarıkamış!ın oğlu usanmadan çık yola
Bu yolda verme hiç mola
Kem gözlere inat
Dostlarla gir kol kola

Unutturmayacağız vatanın kutsallığını
İndirtmeyeceğiz hilal ile yıldızımızı
Dağa, taş, Kars'a Sarıkamış'a
Yazdıracağız yüce Türk milleti
Banaz 09.01.2011

Gülbey Yılmaz

Ferhat Abim

Gönlümün Başkanı Ferhat Abim

Hani Ferhat abi mücadeleden hiç yılmayacaktık
Düşmana sahayı bırakmayacaktık
Bak senin için toplandı herkes
Hadi kalk son bir defa gönlümün başkanı

Seninle şenlenirdi ocağımız,yuvamız
Gelişinle hız kazanırdı sevdamız
Hiç yapamadığımız şeyleri ,azminle
Yapardık senin yanında gönlümün başkanı

Bir çocuğun babasına kavuşma anı gibi
Bir anda titrerdik sen gelince
Gülüşün ömre bedeldi bizim için
Hadi yine sevindir bizi gönlümün başkanı

O masum duruşun bize çok şeyler anlatırdı
Konuşmasan da anlardık seni gözlerinden
Bu ayrılık mahvedecek inan bizi
Hadi bir el sallla gönlümün başkanı
8 Aralık 2011

Gülbey Yılmaz

Fırat'ım

Fırat Nehri gibi
Coşkun coşkun aktı Fırat'ım
Kahpelere hainlere
Meydan okudu Fırat'ım

Yılmadan mücadeleye
Korkusuz koştu Fırat'ım
Tarihten ender gelen
Bir kahramandı Fırat'ım

Anadoludan doğan
Bir güneşti Fırat'ım
Kutlu sancaktaki
Hilalin biriydi Fırat'ım

Fuat Mahirle Özlemin
Yegane gülüydü Fırat'ım
Turan ordusunun
Yiğit Bozkurtuydu Fırat'ım

Adını destanlara
Altınla yazdırdı Fırat'ım
Aziz Şehitlerin otağına
Bağdaş kurdu Fırat'ım Gy.

Gülbey Yılmaz

Fikri Arıkan

15 yaşında düştü ülkü yoluna Fikri
Vatanı sevmek, oydu bütün zikri
12 Eylül hilal bıyıklı yiğitlerinden
32 yaşında ömür saati dindi

Gözü pekti teşkilata üyeydi
Kutsi yolda daimi fedaiydi
Fikri bu aziz Millet için
Korkusuzca mertçe önde gidendi

İşkenceyle suçu kabul ettirip
Abisini de bu yolda suçlayıp
Solun nice 12 Eylül gülleri gibi
İdam sehpasında oldu bir Bozkurt kayıp

Mamak zindanları onu da tanıdı
Başğmedi inancına tam bağlandı
Gözüne kırpmadan tüm vakarıyla
Boynuna taktı ,katil yağlı urganı

Giderken son yolculuğa Fikri
Son nefesten önce çözdürdü zincirleri
Bağırdı ,açtırdı son dua için
Kıldı namazını döktü Mevlaya içini

Fikri sabahın seherinde darağacında durdu
Saatler Üç hilal için son kez vurdu
Kelime-i şehadetî dilinden düşürmeyip
Ezbere gönülden Yasin suresi okudu

Ardından okundu düşünceleri
Yürüdü nice birleri,binleri
Ne bugün ne de yarınlarda
Unutulmayacak bu ülkü gülleri

Gülbey Yılmaz

Ganire Paşayeva

Ganire Paşayeva bir Kahramandı
Korku bilmez asil Asenaydı
Soysuza karşı kale gibi dimdik
Atam yurdunda açan Ülküydü

Eğilmeyen ve başkaldırandı
Zalimin korktuğu ün ve şandı
Türklük uğruna candan sevdalı
Unutulmaz izi olan kandı

Gidişiyle Turan ağlar oldu
Azerbaycan boynun büker oldu
Bağrında açan nice güllerin
Kuruyup , solduğu bir gün oldu

Öksüz bundan böylece Türk Yurdu
Dallarım devrik , fırtına vurdu
Turan adlı Vatanı düşlerken
Bu veda , yakıp gitti,Bozkurdu

Bundan sonra bilinmez, ulular
El alırmı geriden gelenler?
Ebede dek sürecekt davada.
Asla ölmez unutulmayanlar.

Gülbey Yılmaz

Garip Ali

Özcan Baba der ki şu fani dünya
Bir Karacaoğlan daha görür mü ya
Acaba bizim Garip Ali gitmeden
Sultan tahtında bir gün yaşanır mı ya

Özün sözü sazına sözüne düşer
Her gördüğümde içine yaşı döker
Garip Ali'm zaman saati dolmadan
Olur mu ki Ozanı Uşşaki diyar

Adamlık düştü kapıldı gitti sele
Aranır oldu dağda taşta gökte
Garip Ali'm sözünle sazın bitmeden
Bir muhabbet vermezmi ki bizim ele

Yarın bugün ömür geçti Özcanım be
Bir dikili ağacı çok görseler de
Garip Aliler de defterden düşmeden
Geceler aydınlanır mı be Gülbey'e

Gülbey Yılmaz

Gece Gibi

Gün çekilir gider birden
Hiç doğmamış gibi
İnsan bir gün veda eder
Sanki hiç yaşamamış gibi

El tutmaz ayak tutmaz
Hiç tutulmamış gibi
Akıl durgunlaşır ermez
Sanki bir çocuk gibi

Hayaller kalır çok geride
Hiç kurulmamış gibi
Çareler tükenir fayda etmez
Sanki kıyamet kopmuş gibi

Gözler bakar ama görmez
Sanki sisli buğulu gibi
Bir damla gözyaşı yanağına
Dökülür garip yetimler gibi

Konuşmak ister konuşamazsın
Bakışlarımdan anla der gibi
Güç yetmez elden birşey gelmez
Yok olup tükenirsin nice yıllar gibi

Giderken sallanır eller arkandan
Garajdan yol alan son tren gibi
Vuslat zamanı ne gün bilinmez
Kalırsın öyle, bir başına gece gibi. G.y(23.08.2021)

Gülbey Yılmaz

Gece Yazıları

Karanlık gecelerde yol bulurduk hilallerimizle
Aydınlanırdı yüreğimiz vatan aşkıyla
Koyvermiştik kendimizi yarınlarımıza aldırmadan
Senin sevdana ey nazlı ey şanlı sancağım

Gittikçe üşüyorduk o Sibiryâ soğuklarında
Unutmuştuk yaşayamadığımız çocukluğumuzu
Hayalde kalmıştı sek sek oynadığımız sokak
Bir anda delikanlı alperen oluvermiştik mecburen

Her gece duvarlara mhp yazmakla geçerdi zaman
En güzel hilalleri çiziyorduk yasak hanelere
Bekçi amcaların düdüğü sesleriyle irkilirdik
Bir kovalamaca ,bir kaçış başlardı yırtık pabuçlarımızla

Birgün olsun yılmadık hep kavga ettik
Düşmana sokakları dar ettik inadına yazdık inadına direndik
Bayrağı yere hiç düşürmedik lekeletmedik
Hep el üstünde tuttuk hep gönderde tuttuk

Bu davaya biz başkoyduk hemde ebede kadar
Yollar bitsede yıllar boyu filizler sürecektir
İş başa düşünce kahramanca direnmek meydan okumak
Korku denen tabuyu yıkmak görevimizdir bizim ey yiğit Bozkurtlar.

16.05.2011

Gülbey Yılmaz

Gemileri Yak

Geri geldim işte zaman nedir ki
Geçti toz oldu gitti ki
Duygularım ne yaşlandı ne de öldü
Benimle birlikte ,büyüdükçe büyüdü ki

Ruhum Murat dağı kadar zirvedeydi
Bedenden yorulanlar bir bir silindi
Hiç acı duymadı ya şu kader
Yılları çaldırdı ve hiç acımadı

Vefa aradık beyler ve adamlardan
Gönüle sadık yar aradık yarınlardan
Birbirimizi korur gözetler iken
Hangi hırsız çaldı bizi bizden

Neyse...deliye dönen gönül bırak
Herkes bekliyor , yol ırak
Koşanlar,yolda kervan olanlar var
Geçmişe gözlerini kapa ,gemileri yak

Gülbey Yılmaz

Gidenlerin Ardından

Gidenlerin ardından göğe bir sancak yükselir,
Al mı al semada sonsuz gururla dalgalanır,
Düşman bizim pes edip biteceğimizi sanır
Bilmez ki, her giden kahramanın yerini, bini alır.

Gidenlerin ardından Anadolu'da Tekbirler yükselir
Son ses Ya Allah Bismillah Allahü Ekber
Vatansızlar bizim korkup yıldıgımızı sanır
Bilmez ki, giden her Mehmedin yerini, bini alır

Gidenlerin ardından tabutun üstüne bir al serilir
Al mı al rengi Şehidin kanından alır
Kansızlar bizim kanımızın akıp tükeneneğini sanır
Bilmez ki, akan her kan , al sancakta yerini alır

Gidenlerin ardından bir ana ağdı yakılır
Dünyada şehit Oğula son isteği sarılıştır
Çakallar, bizim kınalı koçları yok ettiğini sanır
Bilmez ki, giden kınalı kuzuların yerini, bini alır

Gidenlerin ardından bir evlat öne koşar
Şehidin resmine son defa selam durur
Hainler, evlatların yalnız kalacağını sanır
Bilmez ki, mazlumların ahını , Allah alır

Gidenlerin ardından, üniformalı eşi hazır olur
Şehidin ardından metanetini korur
Alçaklar, şehide sevdanın son bulacağını sanır
Bilmez ki, ebede kadar hicranın yerini, özlem alır

Gidenlerin ardından bir baba sessizliği bozar
"Üzülmeyin kader bu, Vatan, Millet sağolsun" der
Soysuzlar , bizi Milletçe tarihe gömeceğini sanır
Bilmez ki giden her Türkün, yerini bin Türk alır. G.y

Gülbey Yılmaz

Gidersem Bir Gün

Bak kaldım dağ başında
Kar yağdı saçıma başıma
Gidersem bir gün sevdiğim
Garip gitti yazdır mezar taşıma

Ağladım sızladım duymadın
Mektup yazdım okumadın
Gidersem bir gün sevdiğim
Gözyaşları seldi yazdır mezar taşıma

Güzelliğe meydan okurdu gözlerin
Yıkıp geçerdi sitemli sözlerin
Gidersem bir gün sevdiğim
Küs gitti yazdır mezar taşıma

Köy köy dolaştım peşinden
İzini sordum dosttan eşten
Gidersem bir gün sevdiğim
Gözü yolda kaldı yazdır mezar taşıma

Aşkınla gün gün solduğumu
Deli divane olduğumu
Gidersem bir gün sevdiğim
Mecnun öldü yazdır mezar taşıma

Şiirler sözler yazdım
Yıllarca adını sayıkladım
Gidersem bir gün sevdiğim
Aşık gitti yazdır mezar taşıma

Gülbey Yılmaz

Gittiler

Bozkurtlar, başkanlar, reisler, önkuzular ,
Güzel atlara yiğitçe binip gitti.
Sevdaları kızıl elmaya ulaşmadan,
Hayallerine kavuşmadan ansızın gitti.

Mustafalar, Mesutlar, Aziz Doğan'lar,
Fidanları dikip, tohumları saçıp gitti.
Gözlerden hüznün yaşı dökülürken ,
Bir bir aşkları ay yıldıza sarılı gitti.

Uğurlar, Ferhatlar, Osman Binnami'ler,
Turanı vatan, kalbi imanla gitti.
Yalan Dünyada güzel eserler,
Hür yarınlara iz bırakıp gitti.

Ademler, Şakirler, Muhittinler,
Ülküyü miras bırakıp gitti.
Zirvelerin karına, güneş vurmadañ,
Özlemlerine kavuşmadan yandı gitti.

Şehit Garipler, İrfan Güneşler,
Çesareti, kahramanlığı aşıladı gitti.
Yetişen yeni genç kurtlara,
Son kez sarılıp doyamadañ gitti.

Gülbey Yılmaz

Gökhan Öğretmen

Banazda bir öğretmen sevgili Gökhan
Cana yakınlığıyla her zaman
Nezaketiyle gönülleri çalan
Fikirleriyle çevreye meşale olan

Güzel günler geçirdik biz senle
Takım olduk dost olduk hemde
Aramızda nam saldın Messi diye
Kimi koyacağız acaba senin yerine

Bilirdik çoğu vuruşun gol diye
Çalımların bel kırdırdı hep rakibe
Arı gibi çalışkanlığın sayesinde
Çok galibiyeti tattırdın bize

Aramızdan ayrılışınla üzdün
Hatayspora imzayı attın
Bilirizki sen her yerde
Azminle ve hırsına başarırsın

Güle güle git Messi
Bu son maçı bitti
Bilesin ki buradaki tüm dostlar
Özleyecek ve arayacak seni G.y(18.08.2021)

Gülbey Yılmaz

Gönül Dağı

Gönül dağı filmine bakarcasına,
Her cumartesi ipe çekercesine,
Filmin kralını seyredercesine,
Kapıldık bir Bozkır masalına.

Adamlığını kitabını yazarcasına,
Sevdanın en karasını yaşarcasına,
Güneşi kucaklayıp toplarcasına,
Kapıldık bir Bozkır Masalına.

Birliğin gücünü görürcesine,
Ailenin önemini anlarcasına,
Beraber gülüp ağlarcasına,
Kapıldık bir Bozkır masalına.

Amcaoğullarını izlercesine
Seyirciyi ekrana kitlercesine
Hep bir türkü söylercesine
Kapıldık bir Bozkır masalına.

Gülbey Yılmaz

Görürüm

Dünü,günü öğrenir ,
Gideceğim yönü bilirim,
Yolu tanır, görür ,
Dağdaki izi bulurum
Ayı görür ,izlerim
Sancaktaki hilali bilirim
Tarihi okur,anlarım
Atamdan yarını tanırım
Şehitleri ,gazileri tanır
Vatanı canımdan aziz sayarım
Hürriyeti korur,savunurum
Buna göz koyanı hain sayarım

23 Şubat 2017

Gülbey Yılmaz

Gülpembe Barış Manço

Bülbüller seni söyledi.
Seni çağırdı Gülpembe.
Bir gün ansızın bıraktın.
Çekip gittin Gülpembe.

Çocuklar sana ağladı.
Seni aradı Gülpembe.
Adam oldular sonunda,
Sen yoksun Gülpembe.

Sen gidince kış geldi.
Karlara erimedi Gülpembe.
Dereler kurudu ,akmadı.
Susuz kaldık Gülpembe.

1972'den gelen Kurtalan Ekspres,
Haydarpaşa'da durdu Gülpembe.
Sensiz yol almaz oldu,
Tren kaptansız,rotasız Gülpembe.

Sofralar sensiz kaldı
Kimsesiz boş kaldı Gülpembe
Lokmalar boğazımıza dizildi
Aşların tadı tuzu yok Gülpembe

Halilibrahim sofrasında çıktı kavga
Birbirlerini yediler Gülpembe
Çıkar için kuyruğa dizildiler
Paraya pula minnet ettiler Gülpembe

Yine yapayalnız bir başıma
Dolaştım sokacaklarda Gülpembe
Sensiz şiirlerim manasız kaldı
Gözümde yaş dinmez oldu Gülpembe

Fani canın bedenden çıktı
Kuş olup uçtun Gülpembe
Kurumuş çiçeklerini buldum kokladım
Eski Mektupların arasından Gülpembe

Unutmak kolay demiştin,
Unutmadık seni Gülpembe.
Kollarımız düğmesiz kaldı,
Başımız öne eğik Gülpembe.

Bizim iller sensiz, sessiz,
Dağlar kimsesiz ,boş Gülpembe.
Türkülerimiz Mançosuz ,Barışsız,
Öksüz kaldı Gülpembe.

Öksüz kaldı Gülpembe.

Gölbey Yılmaz

Gün

Dursun, gayri yüreğimden sürgün,
Dağlarımın Sular yürüdüğü gün.
Zafer görünüyor, gayrete aşık,
Delilerin, yiğitlerin namın sürdüğü gün.

Yetsin, gönlümdeki baki hüznün,
Dağlarımın karın yağdığı gün.
Hedef yaklaşır, iman sahibi,
Erlerin meydana ,dolduğu gün.

Dursun, içimdeki sonsuz yangın,
Dağlarımın çiçek açtığı gün.
Kurtuluş muştulanır, dillerden,
Yavuzların, mazlumlara arka çıktığı gün.

Bitsin, bu daimi hasret,
Dağlarım yeşile büründüğü gün.
Hürriyet yayılır, gayri vatandan,
Gariplerin, direnişe geçtiği gün .

Gülbey Yılmaz

Güzel Türkistan!

Güzel Türkistan!
Güzel Türkistan sana neden kıydılar
Yoksa kimsesiz arkasız mı sandılar
Dağlarında gezip ulumaz mı Bozkurtlar
Direnmez mi Teomanlar , Mete Hanlar

Gökçe ay yıldız bayrağına mı saldırdılar
Oğul , kız, Ana , babalara mı vurdular
Ana yurdumu al kanlara mı boyadılar
Soyumuza , vatanımıza göz mü koydular

Başbelası bu zalim yılanı Çinler
Göge degen Çin Seddine mi güvendiler
Surlarını aşılmaz , yıkılmaz mı sandılar
Atam Türk Hunları unuttu mu bunlar

Kaşgar eli ağladı, Urumçi elleri ağladı
Yaralarınız öz gardaşınız Gülbeyi dağladı
Acılar, ızdıraplar arşı alayı sardı
Uygur Türk illerinde ağıdımız yankılandı

Gülbey Yılmaz

Hacı Mustafa Koyuncu

Çınardan bir yaprak daha döküldü
Her gece, Her gün acıyla doldu
Mutluluk denen duyguya hasret
Bir ömür, bir nefes son buldu

Yaşadıkça sorunları bitiremedi
Çileye galip gelemedi
Dağlarda, özgürce arayıp durduğu
Huzuru, hiç bir dem bulamadı

Ne gün gördü, ne güldü kardeşim
Dertler deryasında boğuldu kardeşim
Umutların bir bir vurulduğu
Bir acı, bir çile sürdü kardeşim.

Gülbey Yılmaz

Hadleri Bildirilmeli

Sinsice gaflet sardı dört bir yanı
Al sancağa kirli kanlı eller uzandı
Şanlı ve büyük Türk Milleti
O gece yıktı geçti büyük zilleti

Cesur yürekler ileriye atıldı
Meydanlarda kahramanlar ölümüne çarpıştı
Aktı kanlar gitti uğruna nice canlar
Vatansızlar bu ulvi duygudan ne anlar

Üzerinden geçerken kurşun yağmuru
Büyük bir imanla siper etti vücudunu
Ölmeyi göze aldı vazgeçti bedenden
Geri dönmeyip yürüdü atasının izinden

Def eylerken o gece kanlı hainleri
Vatanın kıymetini anladı birileri
Hala bilmeyenler varsa çok geçmeden zaman
Hadleri bildirilmeli hiç verilmeden aman.

Gülbey Yılmaz

Haydi

.

Sanmaki bu fırtına hiç dinmeyecek
Hiç çiçekler açmayacak
Kırlarda kuşlar uçmayacak
Dolu dizgin atlar koşmayacak

Sanmaki diller hiç dillenmeyecek
Hiç gözler güne bakamayacak
Işığa hasretler hiç dinmeyecek
Sabırlar selamete ulaşmayacak

Sanmaki Çocuklar hiç büyümeyecek
Hiç Delikanlar durulmayacak
Analar sevdiklerine kavuşmayacak
Babalar babam, babam diyemeyecek

.....
Haydi ,tutun gayri umudun ufuklarına
Ara bul, yapış gizlenen duygularına
Korkma sıkıca tutun seherin yeline
Ardına bakmadan yol ver kendine.

Gülbey Yılmaz

Helal Dedi Annesi Sütüne

Helal Dedi Annesi Sütüne

Helal dedi annesi sütüne
Ali'm koştı düşman üstüne
Kanı dökülürken al sancağa
Şehit ateşi düştü Banaz Koca Oturak'a

Helal dedi annesi sütüne,
Ali'm sardı vatanı , yüküne
Kanı düşerken toprağa
Ağıtlar kar olup yağdı Banaz Koca Oturak'a

Helal dedi annesi sütüne
Ansızın kahpe kurşun yağdı Ali'm üstüne
Son nefesini verirken aziz vatana
Tekbirler dillere doldu Banaz Koca Oturak'a

Helal dedi annesi sütüne
Ali'm taht kurdu şehit köşküne
Naaşı konulurken ata yurduna
Toprak beyaza büründü Banaz Koca Oturak'a

Gülbey Yılmaz

Hep Çocukça

Yürüdük yine aynı yolda gururla
Tek değil ardımda bir orduyla
Yüreklerinde Vatan, ellerinde bayrakla
Hep masumca, hep Çocukça

İlan ettik, son sesle
Yek değil hep birlikte
Bileği bükülmez bir halde
Hep asilce, hep Çocukça

İzini sürdük kahramanların
Şiirlerin söyledik vatanın
İstiklale adanmış bir ruhla
Hep cesurca, hep Çocukça

Duygulandık, yaşadık Milletçe
Hürriyeti kutladık, gündüz gece
Adımlarımız oldu, her karışında
Hep coşkuyla, hep Çocukça.

Sevdik hep delicesine
Ne mutlu Türküm dercesine
Bu kutlu dava uğrunda
Hep karşılıksız, hep Çocukça.

Gülbey Yılmaz

Her Gece

Çakallar ininde ,Kurtlar dağında
Her gece ulumalar başladığında
Soysuzlar yatağında,Şoylular soyunda
Toylar başlar, Bozkurtlar yurdunda

Vatansızlar gizlide,Vatan fedaileri alanda
Her gece Otağ kurulduğunda
Kalleşler uykuda,Yiğitler ayakta
İstişare başlar,Ulular meclisinde

Hainler firarda ,Kahramanlar cenkte
Her gece intikal başladığında
Madamlar geride,Adamlar başta
Çarpışma başlar,er meydanında

Bilmezler oynasta,Serdengeçtiler gazada
Her gece vurgun başladığında
Korkaklar pusuda,Cesurlar sahada
Başlar koyulur,Turan yolunda.

Gülbey Yılmaz

Hürriyet

Unuttuk zannetme ey cihan
Bu ateş bir kor misali içimde her an
Asırlar geçsede üzerinden
Atıyor damarda bu asil kan

Evlatlarım, tarih çağırıyor dön aslına
Atıl her koldan, bin ak yeleli kırata
Hedefi seç ve dolu dizgin ilerle
Yırt dağları , dol ve taş ...enginlere sakın sığma

Duyulacak her yerde Türk'ün gür sesi
Sayenizde açılacak bu Milletin nefesi
Gel gardaş sende katıl bu kutlu kervana
Yol çetin lakin burda yakılacak bu hürriyet ateşi

Gülbey Yılmaz

İnadına

Türkün gücü bu işte,
Her zaman aynı düşte,
Ebedi aynı güçte,
İnadına ,sevdalı.

Ne mutlu dercesine,
Türk'e sevdalıcısına,
Uğruna ölürcesine,
İnadına,sevgili.

Kurt gibi hep soyluca,
Dağlarında Yılıkice,
İlelebet özgürce,
İnadına,sorgusuz.

Öğüt almış atadan,
Yılmaz asla düşmandan,
Asla geri dönmeden,
İnadına,kahraman .

Her daim başı dikçe,
Eğilmez ve yiğitçe ,
Uğrunda hep mertçe,
İnadına, asil Türk.

Gülbey Yılmaz

İnat

İzim olacak arkada
Silinmeden yıllara inat
Gelenler olacak ardımda
Yılmadan yılgınlığa inat

Sözüm olacak içimde
Dönen beylere inat
Gözüm olacak atide
Silik yüzlere inat

Karlar şahit yolumuza
İzini silenlere inat
Artar mücadelemiz meydanda
Gölgesinden korkanlara inat

Yağmurlar sular yüreğimizi
Çorak aşklara inat
Kardelenler kaplar dağlarımızı
Donan tenlere inat

Taşar derelerde çaylar
Asi nifakçılara inat
O köy köyümüzdür
Sılayı unutanlara inat

Doğrular zirveleri zorlar
Yalan dolulara inat
Adamlık liste başı olur
Riya kaplı ortamlara inat

Yarınlar umuda hasretlenir
Bugünün yeisine inat
Gönüller huzura kitlenir
Prangalanmış kalbe inat

Kuşlar bahara ötüşür
Yağan tipiye inat
Vatan türküsü söylenir
Yurdundan kaçanlara inat

Çekilir gönderlere ay yıldız
Bayraksız hainlere inat
Okunur semada ezanlar
Ruhsuz, beşerlere inat G.y

Gülbey Yılmaz

İnat-2

Yürüdük, yürüdük en zirveye,
Tüm karşı dirençlere inat.
Diktik mavi beyaz sancağı,
Bir sürü olumsuzluklara inat.

Selam eyledik tüm gönüllere,
Selamsız bandolara inat.
Onuru, ilke edindik,
İlkesiz gruplara inat.

Karşılıksız sevenlerden olduk,
Çıkarıcı bireylere inat.
Mazluma kol kanat gerdik,
Burjuva sevdalılarına inat.

Gülbey Yılmaz

İsmail Gdl

Bir ateş düştü yüreklerimiz dar
Yalan Dünya durdu çok acımız var
Herkesin yüzü bir hüzün bir elem
Gözünde yaş dolu koca adamlar

Aramızdan gidense bir yiğittir
Bir müdür ve de bir beyefendidir
Eğitim uğruna fedekarlıkla
Dolu hayatı olan bir liderdir

Evet ,İsmail GDL,git rahmetle
Salından tutunan sevdiklerinle
Dilerizki Cennet olsun mekanın
Bilesin,uğurlandın sevgilerle

Glbey Yılmaz

İsmail Gündüz'le

Şehrin sokakları bekler,
Bizim türkümüzü söyler,
Her köşesinden özlemler,
Biter ,İsmail Gündüz'le.

Haydi , işte geldi zaman,
Aşkın, ruhunla aydınlan,
Hilalin daim ardından,
Takıl,İsmail Gündüz'le.

Sözümüz var,şu vatana,
Yeminlen hemde Bozkurt'ça,
Yiğitlerin meydanına,
Dikil,İsmail Gündüz 'le.

Zalime dur diyenlerle ,
Mazlumu gözetenlerle,
Zor ile mücadelede ,
Bir ol,İsmail Gündüz 'le.

Gülbey Yılmaz

İşte O An,beni Anlayacaksın

Kapıların yüzüne kapanınca
Uykuların geceleri kaçınca
Derinlerden çıkmazlara düşünce
İşte o an,beni anlayacaksın

Yüzündeki gülen güller solunca
Beyazın birden karaya dönünce
Yüzünde çizgilerin çoğalınca
İşte o an,beni anlayacaksın

Kaderin acıları derdiğinde
Yüreğine sızısı düştüğünde
Yalnızlığın çekilmez olduğunda
İşte o an,beni anlayacaksın

Yarana dermanlar aradığında
Çaresizliğin çıkmaz olduğunda
Son umutla , yollara çıktığında
İşte o an,beni anlayacaksın

Sokaklarda kimsesiz kaldığında
Elin açıp yardım dilendiğinde
Herşeyin yok olup tükendiğinde
İşte o an,beni anlayacaksın

Gülbey Yılmaz

Kahraman Oğuz Soyu

Bırak ürsün dursun hainler
Bu kutlu yolda onları kim dinler
Mazide de kuruldu hep engeller
Sonunda hep gelmedi mi o kutlu zafer

Mevlam neylerse hep güzel eyler
Hiç tasalanmayın siz yiğit beyler
Şanı büyük ünü cihana yayılı
Bu milletin her zaman son sözünü
Kahraman Oğuz soylu Türk söyler .

Gülbey Yılmaz

Kan ve Bayrak

Uzar yollar gittikçe şehide
Hergün yaram kanar derinde
Yıllar geçip gittiysede o günden
Unutmak mı asla sadığınız yeminde

Geleceğiz geç olsada birgün
Gittiğin günden beri gönlüm sürgün
Gözümün önünden hiç gitmez
Kanın al bayrağa aktığı gün

Ardından ağlayan erler gördük
Kahramanlığınla yürekten hep övündük
Komutanların diliyle ağzından çıkan
Her sözle, gönüllerde hüküm sürdük

Duvarlarda asılı yakışıklı resimlerin
Vatan nöbetiyle geçen onca senelerin
Alemi Mahşerde hemde en kutsallığıyla
Kan ve Bayraktır en güzel delillerin .

Gülbey Yılmaz

Kana Kan

Gara'da başımdan vuruldum,
Vuruldum ama ölmedim.
Bayrağım ve vatanım yolunda,
Damardan akan kan oldum.

Kurşunlar başıma saplandı,
Köpekler kanıma bulandı.
Anadolum ve Milletim uğrunda,
Toprağımı kanım suladı.

Tam 13 kez yere düştüm,
Şehitlerle, şehadete koştum.
Benden öncekiler gibi,
Kutsallar için canımı verdim.

İhanetlere ağladım son nefeste
Yüreğim kaldı zifiri kafeste
Sizler yaşayın diye
Göğsümü gerdim, haine.

Yaşasaydım kana kan dilerdim,
Vatansızları inlerine gömerdim
İntikam için şu aziz vatanda
Kalleşlerin izini sürerdim.G.y

Gülbey Yılmaz

Kan-dılar

Onlar ben değil, hep biziz dediler,
Göz kırpmadan ileri atıldılar.
Dağ, taş , düzünde vede yokuşunda,
Her daim vatana akan kandılar.

Birbirinden yiğit has , tam erdiler,
Ölümüne Vatana can verdiler.
Gönderde bayrak dalgalansın diye,
Aziz Millet uğruna toprak oldular.

Bir nefes yoluna serdengeçtiler,
Hilal için kurşunlara geldiler.
Hürriyetimiz ebed sürsün diye,
Öncekilerin izinden gittiler.

Bir değil binlere de karıştılar,
Şehitlerin cennetine koştular.
Biz ağlarken arkalarından , onlar,
Düğüne gider gibi sevindiler.

Gülbey Yılmaz

Kanım Kara Karıştı

Kanım yere aktı hain bombadan
Çığlıklarımız duyuldu 6 nolu odadan
Şehitlikmiş alinyazımız ta atadan
Hesap sorulsun bizi satandan

Kanım kara karıştı aktığı yerde
Yaşlar sel oldu gözlerde
Naaşım ülkü erlerinin elinde
Gideriz hep birlikte cennete

Üşüdük bir an Martın karında
Solduk İstanbulun puslu ayazında
Siperken her Bozkurt kalkanında
Adım dillendi Şehit tadında

Isındık kardaşların yanında
Tuttular bedenimi yukarıda
Yürürken karlı, tipili sokağında
Durdumu acep Delikan damarda

Katiller gezmesin bu ellerde
Bozkurtlar düşmesin gayrı derde
Fitnecilk yoktu bizim Serde
Biridik ya Ocaktaki yeminde

Hatıralarımız kaldı dün
Unutulmayız sanırdık bizde
Unutulduk maalesef kaldık dillerde
Birtak yaşarız Teşkilatta ki resimde

Gülbey Yılmaz

Karadedem Halilibrahim Yılmaz

Ah Karadedem yine aklıma geldin
Hani gidenler unutulurdu
Hani iki yıl içinde biterdi
Unutmadım onca geçen yıllardan

Biliyorum ayaklarında dimdik durdun
Hiç kimseye aman dilemedin
Naciye annem gittikten beri yalnızdın
Bize çok şeyler öğrettin

Fakirlik vardı ama ne acı
İsmail amcam da gitti evlatlık
Sonra Mevlüt'ü gurbete verdin
Direnmek ve sabırla geçen yıllar

Sonra adımı veren halamı kaybettin
Her zorun ardından İçinden ağladın
Sana baktıkça her çizgi izlerinde
Acı yılları yüzünde görürdüm

Yüzbaşı namıyla titiz bir adamdın
Sanki lider gibi yön verendin
Her mecliste güzel sesinle söylerdin
Türkülerin acıklı akan bir pınar gibiydi

Kırmızıyı sevmezdin deriyi giydirmezdin
Ellerini yıkamayanın eline su dökerdin
Temizliği öğütleyen ,bu konuda tavizsiz
Çöğürlü Köyünün en titiz adamıydın

Ah karadedem bayramda seni arar gönlüm
Köye vardığımda gözümde canlanır anılarım
Seni görür gibi uzunca geçmişe dalar
Avluda odun kestiğini hatırlarım

Unutmam, hele o son günü, dimdik ayaktaydın
Her şartta soyadın gibi Yılmaz'dın
Bilesin ki biz hala hep biriz
İzindeyiz son nefese kadar minnetsiz

Gülbey Yılmaz

Kır Kolunu(Şehitler anısına)

Kır Kolunu
Şehitler gelir ardı sıralı
Hepsi Türk bayrağına sarılı
Bir mahsun ana ile bebek
Ağlıyor yürekten derin yaralı

Toprağa düşen bu canlar
Sinemden akan oluk oluk kanlar
Geride bir acılı ağıt ile hüznün
Sarıyor yurdu bu aralar

Ağla şehit Anadolüm ağla
Başına karalar bağla
Seni üzen kalleşleri bulduğun an
Gözlerini kızgın demirle dağla

Saldır dağlara ,ovalara bul inini
Yok et ,kır kolunu elini
Şafak sökerken ulu meydanda
Şallandır yağlı urganda hainleri.

G.Y
(04/10.2018 23.00)

Gülbey Yılmaz

Kırık Kalem

Yıl 2006 bir kalemle başladı
Banaz Tv de yola çıktı
Banaz sevdasıyla dopdolu
Resimledi her köyle ,sokağı

Banaz bana az dedi
Vatan dedi bayrak dedi
Bu yolda hiç uyumadan
Yıllarını, aylarını verdi

Yüreğine koydu bu aşkı
Şehitleri gazileri andı
Herkes evine çekilirken
Ana babaların yanında bir o kaldı

Çoğu kez yaya gezdi
Sonra bir bisiklete bindi
Keyfi hizmete mahsustur diye
Oldu Kırmızı beyaz son yarı

Kalpten seven oldu
Yüeğini ortaya koydu
Akli ile fikri hep
Ödemekti, vatana vefa borcu

Namı diyar bizim kırık kalemin
Cana Can İsmail Canın
Bugün ve gelecekte
İlklerle anılacak her imzan G.y (17.08.2021)

Gülbey Yılmaz

Koca Kurt

Sen bir bayraksın sakın ha, unutma
Üzülme ,kırılma kaşları çatma
Rüzgarda savrulup uzağa gitme
İnadına koş gerilerde kalma

Sen bir bozkurtsun,izinden hiç kopma
Hiç birşeyden ,kimseden asla yılma
Gözlerini budaktan esirgeme
İnadına ilerle asla korkma

Sen ki büyük nam salmış , Koca Kurtsun
Taş Medreselerin ülkü devisin
Korkuyu bilmeyen ocak evinin
Ülkü adlı ,yolun son adamısın

Gülbey Yılmaz

Koca Reis

Unutma be, yaşananları Koca Reis
Yıllar herşeyimize şahit,tanık
Hemen ,yenilip yıkılmak yok
Elbet yarınlar bizim olacak

Kanma be, duyduklarına Koca Reis
Sıkıntılar elbet bir gün bitecek
Veda edenler aslına dönecek
Gurbetler tükenip elbet vuslat olacak

Eğilme be, asla Koca Reis
Ülküler var daha yaşanacak
Kızıl Elma var kavuşulacak
Turan var ,daha vatan olacak

Tükenme be,sakın Koca Reis
Oğullar var balalar var arkamızda
Haydi kalk doğrul ve irkil ayakta
Şehitler, Gaziler ,Kahramanlar var tarafımızda

Sabret be,gün doğacak Koca Reis
Kötülükleri yıkıp yok edeceğiz
İnançla, yürekten zafere koşacağız
Yine eski günlere döneceğiz

Gülbey Yılmaz

Koşan Adam Akın

Corum'da doğan koşan adam Akın
Tarlayı eve ,evi okula etti yakın
Sevenlerine sonsuz bir aşkla
Bağlanıp, hizmet eyledi, Akın

Sülüs alıp, Kınayı yakındı,Asker Akın
Vatan için Kışlaya koştu, bir bakın
Görevi kutsal sayıp gönülden sevgiyle
Şafak saydı , terhisine koştu Akın

Banaz'dan dünyayı gezdi ,çiftçi Akın
Dağlarda kaybolmuş hele bir bakın
Tam umut kesilip bitmişken
Ansızın koşup gelir , gülen Akın

Uşak sevdalıdır bizim çılgın Akın
Gururdan göğsünüze madalya takın
Spor aşkı yüreğine sığmayıp,tutkuyla
Dağ taş dinlemez koşar ,koşan Akın

Nereye gitse geri döner ,Akın
Köy sevdasını taşır kışın, yazın
Unutmaz baba anayı vede sılayı
Her an vefa duyar,bizim Akın

Yurdumun gururu,Banazlı Akın
Madalya dolu nazar değmesin sakın
Bundan böyle her zaman her yerde
Nam salıp şampiyon olacak, bizim Akın G.y

Gülbey Yılmaz

Kudüs

Her gün bomba düşer, yüreğim nasıl dayanar,
Gözlerim çok eskilerden beridir hep ağlar ,
Gazze, Filistin kutsal toprak yanar ha yanar,
Allah biliyor ya her zulmün, elbet sonu var.

Yıllardır ağrıyan yanımla, çile yüküm Kudüs,
Duman kaplamış sokaklar, bu ne biçim bir sis,
Toprak ölüm kaynıyor, vuruşuyor aslanlar,
Cennet vaadi var, şehit makamı en yüce his.

Yokmu... bu devrana dur diyecek, fani beşer,
Canı feda ediyor , imanla her bir nefer,
Çocuk, kızı ile kızanı savaş kurtları,
Yılmayın ha, vurun ölümü öldüren erler.

Fetih aşkı ile Selahaddin Eyyubi'nin,
Seferden hiç bıkmayan ulu Sultan Yavuz'un ,
Emanetine sahip çıkacak, niçeleri,
Arar, bugün kılıcını Hazreti Ömer'in.

Ecdat gideli gün doğmaz, hep kandır o toprak,
Müslüman ebede kadar tutsak mı kalacak.
Çileyle yoğrulmuş olan kader, elbet birgün...
Elbette birgün bu coğrafyaya da gülecek.

Gülbey Yılmaz

Kurtuluş

Ey aziz Vatan
Bekle nasıl geldilerse
Türk Bayrağına selam durarak
Öyle gidecekler...

Karanlık günler
Esaretle geçen onca zaman
Mahzunca yaşananlar
Doğan güneşle birlikte...

Ergenekondan çıkarcasına
Kürşat'ın Çin Sarayı baskını
Sultan Alparslan'ın Bizansı diz çöktürüşü
Ulubatlı'nın sura üç hilali çakması...

Türklerin şanlı mazisi
Tekrar alevlenecek
Bekle 16 Mayıs günü
Hareket var kıyidan

Denizde bir gemi
Yol alacak Anadolu ya
Bir Kahraman dalgalı sulara bakar
Gök mavi gözleriyle

Kurtuluş görür derinliklerde
3 gün sonunda Samsun
Bandırma vapuru görev tamam
Görev sırası Türk evlatlarından...

Ezanlar susmasın,
Bayrak inmesin
Sökülsün yabaniler yurttan
Hürriyete aşık bu Millet

Savaş var yine düğün var
Haydi Anadolu şahlan gayri
Önde Mustafa Kemal komutan
Sanki bekleniyordu bu müjde

Kongreler, mitingler hep birlik
Amasya, Erzurum ve Sivas
El ele savaşlar Sakarya, İnönü,
Kocatepe ve Dumlupınar

Şehitler, kırıklar yediler
Destanlaştı her karışta
Kızanlar, bacılar ve niceler
Vatan için oluk oluk kan verdiler

Mehmetler, Hasanlar Tahsinler

Şerife bacılar, Halideler ve Halimeler
Kahramanca ve de yiğitçe
Vatan için serden geçtiler

Sıra sıra kurtulduk
Köyler, şehirler her yerde
Kanımızla ödendi bedeli
Ve 9 Eylül'de son vurgun ebedi.

Gülbey Yılmaz

Kutlu Sevda

Bir kutlu sevda ya tutulduk Anadoludan
İlim ve bilme yön verdik ta özden
Yılmak mı asla her türlü beladan
Mücadeleye atıldık, korkusuz hak yoldan

Atalardan yadigar kırmızı beyazı yar eyledik
Edirne'den Kars'a, Hatay'dan Sinop'a yol yürüdük
İzmir'den Van'a Muğla'dan Hakkari'ye iz sürdük
Sevdamız tüm Türkiye aşkıyla Meydanlara indik

Tes'li olduk ama asla teslim olmadık
Mavi beyaz sancağa toz kondurmadık
Dönenlere, ateşi sönenlere aldırmadık
Ölümüne sevdik , ölümüne direndik

Mazlumlara Yunusça, zalimlere Yavuzca
Atıldık dört yana hodri meydanca
Son nefer, son şehit nice gazada
Bir öldük, bin diridik bu uğurda

Sert rüzgarlarda savrulduk yıkılmadık
Dikenli tellere takıldık geri durmadık
Kanımız aktı toprağa ah demedik
Şehitler verdik asla dönmedik

Zincirleri kırdık, kafese sığmadık
Hürriyete aşık olduk, esareti reddettik
Marşlarla dağı taşı duman eyledik
Sığmadık enginlere İnadına yükseldik

Eğitimi gönülle yeminle sevdik,
Kırlardan doğal çiçekler derdik
Dağlara sevgimizden tohumlar ektik
Umuda yelken, yeise savaş açtık

İş seni karşılıksız şartsız sevdik
Ömrümüzü bu yola acımadan serdik
Ruhumuza nakış, başımıza taç ettik
Seni her alanda lider, şampiyon eyledik.

Gülbey Yılmaz

Küçük Moskova

Gecelerin bombası yıktı sessizliğı
Üzerimize yıkıldı,sanki ülkü evi
Kıpırdamak ne mümkün,söndü ışığı
Gözlere perde indi,Küçük Moskovada

Arıyordum abim seni, kurşunlar yağıyordu
Ortalık zifir, bir gece bir gündüz oluyordu
Bozkurtlar zalimlere, yine meydan okuyordu
Küçük Moskova adındaki, bu namı şehirde

Beklemek sözü, hep zirvedeydi
Gidenler, zor geri gelirdi
Dillerde her daim tekbirler
Dillenirdi,Küçük Moskova adlı şehirde

Yiğitler hep cesur ve mertti
Türklük ve İslam tek dertti
Yumruklar hep sıkılı ve sertti
Yamandı civanlar küçük Moskovada

Gülbey Yılmaz

Levent Baba

Heyy, Levent baba 34 yıl ha,
Kardeşlikten öte kankardeşlik ya.
Ömrün son deminde bulduk,
Bulduk, buluştuk kucaklaştık ya.

Son bir defa buluşmasaydık,
Eski günleri anmadan solardık.
Düşkünlüğümüzü hatırlayıp ağlamadan,
Anıları yad etmeden, giderdik.

Hani, okuldan senin fakirhaneye giderdik,
Kardeş gibi kol kola caddeden geçerdik.
Bir başka, bir samimi duygularla,
Birbirimizi, hep kollar, hep gözetirdik.

Fakirhanede, Kara Zindan türküsü çalardı,
Sofra olmaz, çokça gazete seriliydi.
Yemekte, soğansız menemen isterdim ,
Levent baba işte, hiç beni kırmadı.

Sinemaya kaçışlarımız olurdu bazıları,
Okulu asardık, yakardık cıgaraları
Gazoz, gofret en sevdiğimiz olsada
Arada para bulunca yerdik tostları.

Her gün okul aralarında gezişimiz,
Saçlara jöle ile limon sıkışımız.
Hele şehrin sokaklarında volta atarken,
Kendimizi Efelerin Efesi sanışımız.

İşte, geçti şimdi yaş 50'yi aştık,
Saç baş hep beyazlaştık.
Levent baba, geçen güzel yılların,
Hatıraları asla, unutulmasın artık.

Gülbey Yılmaz

Lise Yılları

33 yılın ardından bir ses geldi
İrkildim heyecan yüreğimi deldi
Arayan, güzel insanlar, güzel adamlar
Lise yıllarına kaçırdı götürdü beni

Unutmuştum o yaşanan yılları
Beraber okulda attığımız adımları
Zorladım beynimden, yıllar öncesini
Elektrik aydınlattı, bütün duygularımı

Meşhurduk, toyduk yürekler mangaldı
Damarlarda dolaşan hep delikandı
Sevgiler beraber, acılar birlikteydi
Kavgalarımız ise tümünden beraberdi

Ne güzeldi be, Kardeş lise dönemi
Masumluk dolu o tüm dünleri
Yeniden buluşup çok özledik
Bir çay deminde anıp, söz etmeyi

Gülbey Yılmaz

Mazi

Gönül hicranla dolar mazi akla düşünce
Hele birde insan sınırsız sevince
Yürek burkulur gizlice ta derinden
Anılardan bir an bir sayfa görünce

Giden yıllar asla dönmez ey dost
Sen tüm sevdiklerini her zaman hoş tut
Her ne kadar sana ızdırap versede yalan yüzler
Fani dünyanın kötülüğünü inadına sen unut

Bir kenarı solan şu güzel resimde
Sen de çok eskidin bende
Ata yadigarı bu yitik handan
Göreceğiz elbet hiçbir şeysiz o son günde

Bana hicran, sana gülmek yakışır
İçim buruk olsada kalbim dost için çalışır
Göçtü gitti artık anla ,ne Gül kaldı ne Bey
Göreceksin ,geçen zaman sensizliğe de, bensizliğe de alışır
30.01.2013

Gülbey Yılmaz

Mehmedim

"Şehitler diyarı Anadolu,burda bitmemeli bu konu"
Mekanlarınız cennet olsun.
Mehmedim

Bu gün yine Mehmedim , yastayız ne yazık,
Her yerimiz yara,can evinden vurulduk .
Vatan semalarında, Türk'e kanat çırparken,
Tatvan dağlarının bağrına saplandık.

Uçarak cennete ulaştık biz,
Kara toprağa atılmadı yorganımız.
Gülümserken cenneti Firdevsi alaya,
Beyaz kara aktı al kanımız.

Düştüğümüz düşmana duyulmasın ,
Ana ve kızanlarımız üzülp ağlamasın.
Öldüler sözü söylenmesin tek,
Şehit rütbesine terfi aldılar deyin.

Nerden bilirdik böyle sonu,
Burda bitmemeli bu konu.
Sevdamız kalmadan yarım,
Kurulmalı obada intikam toyu.

Gülbey Yılmaz

Mehmedim Can Askerim

(şehitlerimize)

Gözünü kırpmadan atıldın ileri
Hiç arkana bakmadan
Senden öncekiler gibi
Koştun Mehmedim can askerim

Boğuştu saatlerce hainlerle
Kahramanca ,yiğitçe mertçe
İnadın ve azminle saatlerce
Çarpıdın Mehmedim can askerim

O anda bir ateş
Seni can evinden yaraladı
Kurşun yangını acıya rağmen
Hala yürüyordun hain üstüne
Mehmedim can askerim

Ama bitiyordu artık dermanın
Dünyaya ateş kırmızısı gözlerinle bakıyordun
Yere düştüğün o anda bile
Kurşun sıkıyordun Mehmedim can askerim

Şimdi uzanmış vatan toprağına yatarken
Son nefesini alıp verirken
Yanına düşen son el bombasını
Nasıl da alıp hain üstüne attın
Korkmadan Mehmedim can askerim

Sen artık şehitsin Mehmedim
Bizim için al kanlara boyandın
İsmin artık büyük sen bir kahramansın
Şehitsin cennetliksin Mehmedim can askerim

Şimdi nasıl duyuracağız
Senin şehitlik haberini
Oğlunuz hainlerle girdiği çatışmada
Diyemiyorum Mehmedim can askerim

Mehmetçik arkadaşların hepsi yanında
Hepsinin gözü yaşlı
Ama sen hiç dertlenme günün birinde
İntikamını alacaklar Mehmedim can askerim

Memleketini tam on ay önce görmüştün
Belki o zaman bilmiyordun şehit olacağını
Bilmiyordun anani babanı ve bizleri ağlatacağını
Bunu hiç beklemiyorduk Mehmedim can askerim

Asker ocağından ana ocağına
Sen şimdi o çok sevdiğin evindesin
Annen baban hem ağlıyor hemde gurur duyuyor
Oğlumuz vatana feda olsun diyorlar
Mehmedim can askerim

Askerden gelince evlenecek yuva kuracaktın
Mutlu olacak çocukların olacaktı
Vatana asker lazım diyordun
Olmadı ,olmadı be Mehmedim can askerim

Sana ağıtların en iyisi bile kafi değil
Bu ızdıraba can dayanmaz
Senin öcünü mutlaka ve mutlaka alacağız
Tasalanma Mehmedim can askerim

Bütün tanıdıkların ve tanımadıkların geldi yanına
Seni uğurlamaya yolcu etmeye
Yakalarında senin en yakışıklı resmin
Takılı Mehmedim can askerim

Tabutuna sarıldı al bayrağımız
Sağına soluna geçti askerimiz
Yürüdük hep beraber dedenin yattığı yere
Ona komşu oldun bak Mehmedim can askerim

Yatacağın yer rahat olsun
Mekanın cennet olsun
Bizleride şefaatten mahrum etme
Şehidim Mehmedim can askerim

Sen şimdi gül bahçesinde
Biz ise dikenli yollarda
Gün gelirse karşılaşsak
Ne olur bunun için mi savaştık deme
Yazıklar olsun deme Mehmedim can askerim

09.10.2008 düzeltme:13.09.2009 saat:02.00
Gaggenau saat:10.34

Gülbey Yılmaz

Mehmet Sakal

Bir yanda tilki,
Öbür yanda çakal.
Bunlar nedir ki,
Topu etmez Mehmet SAKAL

Zalime Yavuzca ,mazluma Yunusca,
Kimseden ne kemik ne yal.
Almadam yürüyen nice kula,
İdoldur bizim Mehmet SAKAL.

Çökmedikçe altta yer, üstte gök,
Sürdükçe ilelebet bu hayal.
Hedefe kilitlenen her Bozok,
Bilir,sizi Mehmet SAKAL.

Bir dem yaşanan bu lahzadan,
Yılımadan ,yıkılmadan giden bu sal.
Geçmişte başarı dolu hatıralardan,
Çığır açan adam Mehmet SAKAL.

Sevgiyi saygıyı rehber edindin.
Böyle hep yüreklerde kal.
Yediden yetmişe çok sevildin,
Unutulmaz oldun, Mehmet SAKAL.

Gülbey Yılmaz

Metin

Uzakta bir dostun aniden gidişinin,
Mevlaya kavuşmasının hüznü yüreğimi sızlattı.
"Yağmurun şiddetle yağdığı zamanda,
Bulanan suların arındığını görmeden mi gidiyorsun...
Uzayıp giden ucsuz bucaksız aleme
Bir haykırış atmadan sessizce mi yolculuğa çıkıyorsun...
Gelmişken, Vatan toprağının kokusuna dayanamadın Uzanıverdin boylu boyunca demek
ha...
Aniden aramızdan bir nefeste gidişine nasıl dayanmalıyız...
Helalleşmeye zaman tanımıyor bu Veda, bu ayrılış...
Senin gibi Metin olmayı başarabilecek mi acaba arkada gözü yaşlı bıraktıkların. "

Gülbey Yılmaz

Murat Ali Doğan

Bir adam Eğitimle bütünleşmiş
Yıllarını, çekinmeden adamış
Yılmak, yılgınlık ne, nedir bilmeden
Her dönem dik ve onurla yaşamış

Yaşamı boyu korkuyu korkutmuş
Vatanı uğruna en önde durmuş
En zor zamanlar bile inadına
Türklüğü, cümle cihana duyurmuş

Karşılıksız hep kavgalarda geğmiş
Seneleri kitaplara sığmamış
Her türlü entrikaların içinden
Sıyrılıp kutlu davaya z kalmış

Geçen mrn her anı aksiyonmuş
oka etrafını akallar sarmış
En dara düştüğü o anda bile
Asla çizgisinden ödün vermemiş

Eylller, acımasızca savurmuş
Onu da er, soldurmaya çalışmış
Umut tüketmeye alışanların
Karşısına kale gibi dikilmiş

İlbeyi , Hocam Murat Ali Doğan
Biliriz ki büyüktür lk davan
Allah katında senin tüm izlerin
Silinmeyecek, asla buna inan.

Glbey Yılmaz

Murat Dağı

Ey, yücelerin yücesi Murat Dağı
Esirgeme yaz yeşilini, kış beyazını
Sularınla serinlet tüm Egeyi
Doldur dereleri, çayları, gölleri

Ormanınla getir uzak bulutları
Yağmurunla ıslat biz canlıları
Koştur dolu dizgin yılki atlarını
Esirgeme sen tüm güzelliklerini

Yaşat, paylaş tüm hünerlerini
Doldur ciğerleri aç nefeslerimizi
Kekik kokusu sarıyorken içimizi
İçelim afiyetle közündeki çayları

Maden aranırmış sende gizliden
En büyük maden oksijen senden
Hayata tutunur canlar gövdenden
Murada ulaşır ulu zirvenden

Bizim için yaşamın pınarısın
Çocuklarımıza verilir hep adın
Şana kıyanlara meydan yok bilesin
Seni sevenlerle çıkacak gür sesin

Gülbey Yılmaz

Mustafa Ağır

Ağır yerimizden vurdun bizi Mustafa Ağır
Ülkümüz Kızıl Elma yolunda açtın bir çığır
Ağladık abilerin kavgalarına derinden
Sonsuz bir aşkla vurulduk işte yine yeniden

O deli ve cesur Bozkurtları andık, vefayla
Yeniden yaşar gibi üzüldük ,içten edayla
Sahip çıktık geçmişin izlerine hep burdayız
Kurtarılmış gecelerde inatla ayaktayız

Film değil tam gerçektir bunca yaşadıklarımız
Sığmadı ekranlara , asla ülkücü aşkımız
Yaşadık hemde en şanlısından o zor günleri
Atıldık sokaklara kasmadık hiç kendimizi

Üzerimize yağmurdan, kurşunlar yağıyordu
Ortalık zifir, bir gece bir gündüz oluyordu
Bozkurtlar zalimlere, yine meydan okuyordu
Küçük Moskova adındaki, bu namı şehirde

Gülbey Yılmaz

Mustafa Kemal Atatürk

Gök Maviydi deniz gözlerin,
Vurgun du kararlı sözlerin.
İşaret ettiğin kutlu yolda,
Yürüyüştedir tüm gençlerin.

Korkusuz du cesur yüreğin
Bükülmezdi çelik bileğin.
Eserlerin tümünün bekçisidir,
Emanet ettiğin gençliğin.

Dillere destandır Kahramanlığın,
Saygıyla anılır Komutanlığın.
Düşmana korku dosta güven salan,
Bir teminattı o varlığın.

Tüm Türkiye mi ıslatan,
Yağmur değildi o gün yağan.
10 Kasım 9.05 te dökülen,
Binlerce yaştı gözden akan.

Gülbey Yılmaz

Mustafa Pehlivanoğlu

Dualar ettik sana Pehlivanoğlu
Andık seni yine dolu dolu
Bak senin yaktığın ateş
Hala yakıyor bu Bozkurdu

Mektubunda dediğin şuurla
Son ocakta kararlılıkla
Maşere kadar bu yemin sürecektir
Ülkü kuşatılmış şanlı orduyla

İlahi Kelimatullahın ulvi yolunda
Şüheda oldun hakikat davasında
Sen ve giden kahramanları anarken
Gözlerim ağlar, sükut çöker odama

Zafer gelir mi, gelmez mi bilinmez
Haktan gayrisinden aman dilenmez
Yağlı urganda şehadete varan
Seni bilmeden ülküde ilerlenmez

Bir sağdan bir soldan genç canlar
Damardan akan suçsuz deli kanlar
Dün, bugün ve yarınlarda hep
Ağlar, yigitlerin ardından analar, babalar G.y (07.10.2021)

Gülbey Yılmaz

Mustafa'm

Sen ölmedin ki şehidim
Nam oldun Mustafa'm
Bol bol paylaştık
Yüreklerde şan oldun, Mustafa'm

Ağlamak ne dağlandık şehidim
Anan baban yıkıldı Mustafa'm
Herkes kahramanlığını paylaştı
Dünya selam durdu Mustafa'm

Adın Firdevse yazıldı, şehidim
Bayrak kanınla allandı, Mustafa'm
Manşetler senin adınla doldu
Millet gururla baktı, Mustafa'm

Görünce dayanamadım, şehidim
Yazılarım ağladı, Mustafa'm
İzleyince senin hatıranı
Derdimiz bin oldu, Mustafa'm

Gülbey Yılmaz

Müdür

Bir doluydun baharda
yağdın geçtin
Bir Kardın kışta
Beyaza bürüdüñ gittin

Bir arkadaştın öğrencilere
Bırakıp gittin
Bir sevdaydın yarınlara
Dün olup gittin

Bir idoldun artılara
Geçtin gittin
Bir rüyaydın umutlara
İz oldun gittin

Bir müdürdün
Dokunup gittin
Bir gülümsemeydin
Erken soldun gittin

Gülbey Yılmaz

Ne Mutlu Türküm Diyene

Hiçbir kimse kimseye "Ne Mutlu Türküm Diyene!" demek için silah dayamadı.
Gururla söylendi yıllarca.

Bu asil ve aziz millet adını tarihin destansı sayfalarına altın harflerle yazdırdı.

Esaret altında yaşamayı kendine ölüm saydı.

Korkmadı ,yılmadı ve bundan böylede bu gelenek asırlarca yaşatılacak.

Bu millet öyle bir millet ki ,Peygamber efendimizin övgüsüne de mazhar olmak için
İstanbulu fetheden bir millet.

İşte hatırlanması gereken şanlı mazi ve kurulan devletler:

- 1.Büyük Hun İmparatorluğu: MÖ 220- MS 216 (Teoman)
2. Batı Hun İmparatorluğu: MÖ 48-MS 216 (Pi)
- 3.Avrupa Hun İmparatorluğu: 375-469 (Balamir)
- 4.Ak Hun İmparatorluğu: 420-552 (Aksuvar)
5. Göktürk Kağanlığı: 552-745 (Bumin Kağan)
- 6.Avar Kağanlığı: 565-835 (I. Bayan)
- 7.Hazar Kağanlığı: 651-983 (Böri Şad)
8. Uygur Kağanlığı: 745-1368 (Kutluk Bilge Kül Kağan)
9. Karahanlı Devleti: 840-1212 (Bilge Kül Kadir Han)
- 10 Gazne Devleti: 962-1183 (Alp Tigin)
- 11.Büyük Selçuklu Devleti: 1040-1157 (Tuğrul)
- 12.Harezmsahlar Devleti: 1097-1231 (Kutbeddin Muhammed)
- 13.Altın Ordu Devleti: 1236-1502 (Batu Han)
- 14.Timur İmparatorluğu: 1368-1501 (Timur)
15. Babür İmparatorluğu: 1526-1858 (Babür)
- 16.Osmanlı İmparatorluğu: 1299-1922 (Osman Gazi)
- 17.Türkiye Cumhuriyeti 1923- (Mustafa Kemal ATATÜRK)

Kurulan bu devletlerden en sonuncusunda , birliği sağlamak için Türk adı gönüllere ve vatan sathına silinmeyecek bir ruhla yazıldı.

Ve atalarımız yine geri dönmeyi asla düşünmeyen bir inançla damarlarındaki asil kanın verdiği manevi ruhla dünyanın tüm milletlerine ders vererek en son anlı- şanlı kurtuluş destanını gerçekleştirdi.

Bizim sadece Osmanlı, Selçuklu ve Türkiye Cumhuriyetinden ibaret olmadığımızı öğrenmeli ve öğretmeliyiz.

Ne mutlu Türküm demesenizde demeyin ama ne olur saygı duyun! saygı duyun!

10.12.2018 G.Y

Gülbey Yılmaz

Neden, Niye Türküz

Neden, Niye Türküz ?

Neden mi güçlüyüz?
Çünkü biz Türküz.
Neden mi övünçlüyüz?
Çünkü asırlardır hürüz.

Neden mi yenilmiyoruz?
Çünkü göklerde de var ordumuz
Niye mi güveniyoruz ?
Çünkü asildir bizim kanımız.

Neden mi korkmuyoruz?
Çünkü Oğuzdur soyumuz.
Niye mi sönmüyoruz?
Çünkü ocaktır bizim yurdumuz.

Neden mi kaçmıyoruz?
Çünkü Alparslandır atamız
Niye mi fethediyoruz ?
Çünkü Fatihdir sultanımız.

Neden mi geri dönmüyoruz?
Çünkü Mustafa Kemaldir paşamız.
Niye mi ölüme meydan okuyoruz?
Çünkü peygamber makamıdır muradımız.

Gülbey Yılmaz

Neler Oluyor

Hani dünyaya Türk İslam mührünü ve damgasını vuracaktık.
Hani Türk illerinde Turan sevdasıyla toy eyleyecektik.
Nerde kızıl elma ülküsü,
Nerde vatan ,bayrak ve millet için toprağa düşen o ruh.
Ruhunuz gittiyse bedeniniz de mi gitti.
Bu son kalede feth mi edilecek..
Anadolu bizim yarımız olmaya devam edecekmi.
Yoksa bölünüp lime lime edilip tarihten silinmeye namzet bir neslin bir devrin fertleri mi olacağız.
Neden ayrışmalıyız.Birlik olarak tek yumruk olarak kalmak varken...
Bize kimler kıyıyor...derdiniz ne...ne yapmak istiyorsunuz...
Bizi diğer islam ülkelerine benzetmeye mi çalışıyorsunuz.
Bu durumdan kimler nemalanacak...
sorular,sorular,sorular....
Sorunlar sorulardan daha fazla olduğu zaman tehike çanları çalıyor demektir.

Gülbey Yılmaz

Nevruz

Uyanış başlayınca Anadoluda
Kardelenler belirdi dağda bayırda
Ateşler yakılıp sarınca karanlığı
Bir Millet kavuştu aydınlığa

Demir dövdükçe eridi
Ergenekondan bir aralık belirdi
Türkler bulunca yeni yolu
Davul zurnayla toy eylendi

Gölbey Yılmaz

Not Defteri

Bir anda dikildim, önünde
Beni karşında görünce
Bakamadın yüzüme değilmi
Eğdin başını yerlere geçtin, değil mi

Hiç aklından asla geçirmedi
Asla böyle olacağını düşünmedi
Bunu hesap edemedin değil mi
Yer yarılrsa girecektin değil mi

Oysa biz hep sustuk
Kimsenin yüzüne vurmamak
El ne der dedik, zapt olduk
Allah'a teslim olup, sığındık.

Sabır Dervişçe vede ermişçe yaşattık
Gelen okları, tazyikleri yok saydık
Bundan böyle bilmediğimizi sanmayın
Görmediğimizi, yıldığımızı sanmayın.

Not defteri konuşmuyorsa
Ve de hep susuyorsa
Bilinki kökümüz ve asaletimizdendir
Vede insan olma saygımızdandır

Hülasa bir gün koparsa fırtına
Düşerse namı yigitler yollara
Alevlenirse ateşi ocağın
Sakin ola, önümüzde durmayın.

Gülbey Yılmaz

Notlar

Devşirme dervişlere meydan bırakmayın.
Meydan er görsün,yiğit görsün.
Doğru için savaşın
DİK DURUN ve ASLA EĞİLMEYİN!

Bu dünya da iziniz ,eseriniz olsun.
Riya ,yalan ve dedikodu yapmayın
Kötülüklerle ile mücadele edin.
Korkmayın doğrular er yada geç zafere ulaşacaktır.

Siyasete göre fikir ayrımı yapıp,
Adamlık terazisi mizanı kurmayın.
Hiçbir zaman algı operasyonunda bulunmayın.
Yılmadan yılgınlığa inat mücadeleye devam edin.

Sabırlı olun sabredin
Sabredenlerle beraber olun.
Zalime Yavuz, mazluma Yunus olun.
Güçsüzlerin yanında olun,

Fakirleri koruyun ve gözetin.
Mizan terazisinde hile yapmayın
Ölçü olarak dinimizi esas alın
Atalarımızın dünyaya namını örnek alın

Geçmişin güzel hasletlerini örnek alın.
Tarihi ve Türklüğü evlatlara idrak ettirin
Güçlü Millet ve Devletin yanında olun
Özünü inkar edenlerin, tükeneceğini unutmayın

Gülbey Yılmaz

O Adam Benim Hocam

O Adam Benim Hocam

İdealistliği ile ezber bozan
Karakteri ile tarih yazan
Tüm öğrencilerce idol olan
O adam benim hocam

Her zaman sevimli
Olağanüstü nezaketli
Herkese tatlı dilli
O adam benim hocam

Dürüstlüğün sembolü
Çalışkanlıkta ilçe ekolü
Vatan bayrak aşığı
O adam benim hocam

Sporcu, sporcunun dostu
Eğitimin yılmaz koçu
İlim irfanla dopdolu
O adam benim hocam

Maneviyata düşkünlüğüyle lider
Allah ona vermesin keder
İşlerini gönülden aşkla sever
O adam benim hocam

Öztürk soyadı taşır gururla
Mehmet Yaşar adı onurla
Yalçın, Avni sevgi karındaşıla
O adam benim hocam G.y

Gülbey Yılmaz

O Benim

Gökte sen, yerde sen,
Aşıkın oldu bu beden.
Gönülde tek ay, bir yıldız,
Meydanlara dolar, taşarız.

Gülümseme sarar dört yan,
Uyuma Türkoğlu er uyan.
Dillerin söylesin kutlu Marşı,
Haydi hemde elaleme karşı.

Mayası ak ve pak, bu Milletin,
Bekçiyiz, Atalardan kalan emanetin.
Bilinki ,asaletimizin nedeni soyumuz,
Mahşere kadar sürecektir toyumuz.

Ebede kadar, söyle yiğidim,
O benim de... hep benim.
Çatlasın, içinde öfke olan,
Terki diyar olsun, yan bakan.

Gülbey derki, ey oğul sakın vazgeçme,
Her şeyi ver, lakin onu verme.
Söz konusu olunca, bu vatan,
Uğruna acıma, aksın damarda kan.

Gülbey Yılmaz

Oğul

Korkma Oğul,arkandan gelen gölgendir.
Sakın,izini silmeye kalkışma.
Savunduğun haklı davanın birgün mutlaka Muzaffer olacağına inancını yitirme.
Bilesin ki, başarı ancak özü ve sözü bir olanlarla kazanılır.
Bundan hareketle, birlikte yürümeye, arzulu olan yol arkadaşlarını doğru adamlardan seç!
Sonunda kazanılacak değerlerin anlamı ve mevcuduyeti ancak yürekli adamlarla kuvvetlenecektir. G.y

Gölbey Yılmaz

Olmaz

Adamın adamlığını yapmak,
Yalakalıkta yarışmak, olmaz.
Zoru görünce kolayı seçmek,
Dikenlerden kaçmak, olmaz.

Çıkar uğruna eğriyi savunmak,
Meydandan korkup kaçmak, olmaz.
Davalardan taviz verip,
Herşeyi yıkmak, yok etmek, olmaz.

Sağdan sola, aşağı yukarı,
Gidiş gelişleri red etmek, olmaz.
Uyku halinde geçen yıllara
Dayanmamak, sabretmemek, olmaz

En küçük Fırtınada yıkılmak,
Direnmeden teslim olmak, olmaz.
Düşman dilinden gelen,
Tehditten yılmak, olmaz.

Bugünü bilip, yarını bilmemek,
Sabrı tüketmek olmaz.
Türk töresini, hiç sayıp unutmak,
Ahde vefayı, terk etmek, olmaz.

Olanları içine sindirmek,
Zulmü görmemek olmaz
Hesap anında tereddüt edip
Çakallardan,öç almamak, ürkemek, olmaz.

Gülbey Yılmaz

Olur

Uzun olsada bu yıllar
Elbet bir gün vade dolar
Gezdiğin gördüğün her şey
Unutulur mazi olur

Huzur dolu yaşananlar
Aşkla geçen zamanlar
Yaşanan her ne varsa
Geride kalır tarih olur

Hüzünle dolu anlar
Kalpten akan kanlar
Çekilen her acı ise
Biter son bulur

Geçer gider bu ömür
Her fani bir gün ölür
Kimi Toprağa kimi ise
En yakın kalbe gömülür.

Gülbey Yılmaz

Onbeşliler

Onbeşliler

Korkma şehidim,biz hala anakkaledeyiz
Erlerimizle,mavzerlerimizle tam siper tam teğhizat oradayız
Günlerce gecelerce susuz uykusuz
şehit kanı ile sulanan o yerdeyiz

Vermedik bu güne kadar düşmana hiç aman
Bu sevda yüregimizde pek yaman
Her daim gururla sonsuza dek
Kalbimizde bu kutlu bu aziz vatan

şehit atam savasacağız yine asil ruhlarımızla beraber
Kana kan diş diş dökeceğiz bu vatan için ter
Geleceğe umutla bakıp hırsla kosacağız
İşte geliyor , 101 yıl geçsede onbeşliler

Kınalı kuzular geliyor görüyorum bir bir
Gözümün önünde Mustafalar Mehmetler
İstikametimiz şehitler tepesi
Hücum emri verdi büyük önder

Bugün yedi düvele dur dedi bu Millet
Topu kaldırdı namluya verdi koca Seyit
Cihana yazıldı Türk Dünyaya bedel
anakkalenin torunları duyun görün size bu öğüt.

Gülbey Yılmaz

Osman Batur

Kızillar meydanda dolaşır doldu
Doğu Türkistan yasa boğuldu
Yüzümüzdeki allar soldu
Altay Kartalı Osman Batur nerdesin

Sensiz Kurtlar ulumaz oldu
Dağları çakallar sarar oldu
Çin yılanı zehiri akıtır oldu
Altay Kartalı Osman Batur nerdesin

Katiller arsız dolaşır oldu
Yangın yüreklere bulaşır oldu
Analar, babalar ağlaşır oldu
Altay Kartalı Osman Batur nerdesin

Çocuklar hergün ağlar oldu
Ağızları bıçak açmaz oldu
Altaylar başsız kaldı
Altay Kartalı Osman Batur nerdesin

Gidişinle vatan hain doldu
Yiğitler yolu bulamaz oldu
Kurşunlar hedefi bulmaz oldu
Altay Kartalı Osman Batur nerdesin

Kurşunlar bağrımızı deler oldu
Dost görünenler kör topal oldu
Obamız riyakarların yurdu oldu
Altay Kartalı Osman Batur nerdesin

Sensiz Doğu Türkistan yetim kaldı
Mavi beyaz sancak üzgün oldu
Bağımsızlık Türküsü hüzün doldu
Altay Kartalı Osman Batur nerdesin

Gülbey Yılmaz

Osman Genç Kardeşim Anısına

Osman'ım ansız gidişin üzdü bizi
Kelimeler tıkanıp yaraladı bizi
Oysa hayaller vardı birçok
Cennet bahçesinde bekle bizi

Gidince sarsıldık tümünden
Ayrı düştük şimdi senden
Bir gün yine eskisi gibi
Nasip olur buluşma gönülden

Adamdın hemde en hasından
Dosttun en samimisinden
Her çocuğa sevgi aşılayan
Babaydın en alasından

Osman baba herkes burda
İzlemek için son maçında
Taşımaya yarışılar birbiriyle
Jübileni yapmak için omzunda

Tüm sevdiklerin uğurlamada
Bahadır köyün doldu, karda
Ahiret yoluna sen giderken
Gülbey kardeşinde salında.

Gülbey Yılmaz

Osman Öğretmen

İyiler hep böyle mi gider
Hep mi erken veda eder
Ansızın bir kazayla
Kara toprağa mı girer

Mevlam aldı götürdü bizden
Ayrılık rüzgarı esti derinden
Gidişinle nice üzgün
Ağladı binler ardından

Biliyoruz yolcusun cennete
Şahitiz biz adamlığına
Takdir böyleymiş meğer
Umudu erteledik,yeni bahara

Osman Öğretmen çok sevilirdi
Dosta düşmana emin bilinirdi
Öztürk ailesinin yalçın ve saygın
Sağlam evlatlarından biriydi.

Gülbey Yılmaz

Ozanım

Ozanım dediğin rüzgar bak esiyor
Herkes yuvasına geri koşuyor
Hadi sen de katıl ülkü kervanımıza
Senin için gönlüm deli olup coşuyor.

Çiçekler açtı bak ülkü bahçemizde
Gel derle topla güzel bir yerde
Buluşma şimdi değil de ne zaman
Hadi bırakma bizi çaresiz derde

Kıskananlara inat hainlere inat
Gelmez diyene olmaz diyene inat
Bizi ölmeden son bir kez
Sen mutlu ve bahtiyar et
2 Şubat 2011

Gülbey Yılmaz

Ölümmüş

Şehidim yolların bak açılmış,
Engeller bir bir yok olmuş.
Herşey senin uğruna, seninle,
Olmak için koşar olmuş.

Herkes seni karşılamaya gelmiş,
Yakalarına senin resmini takmış.
Gidişine, asil Kahramanlığına,
Cümle alem Şahitlik eder olmuş.

Her yer bayrakla donanmış,
Dualar köyü tümnden sarmış.
Cennete doğru giden yolda,
İntikam türküsü söylenir olmuş.

Ağıtlar avludan yankılanmış,
Gözler yaşlara boğulmuş.
Yürekleri ateşten lavlar,
Köz edip yakar olmuş.

Umutların yarıdan kesilmiş,
Düğünün mahşere kalmış.
Özcanım, senin yaralarına merhem,
Olmaya derman bulunmaz olmuş.

Şehidim, bu acı çok zormuş,
Yazgımız ak değil karaymış.
Böyle bir ilintinin zehrine,
Dayanmak tümnden hep ölümmüş.

Gülbey Yılmaz

Ölürüm Türkiyem

Turan yolunda boz dumanlı dağlar
Bozkurtlar Kızıl Elma yolundalar
Bir seher vakti kutlu doğuşunun
Muştusuna, ölürüm Türkiye'm.

Demirler dövülür örsünde
Kılıçlar bilenir taşında
Okunla yayının sapmadan
Gidişine, ölürüm Türkiye'm

Reislerin yeminleri yüreğinde
Ozanların sazı ile sözünde
Asırlardır bitmeyen sonsuz
Aşkımıza ölürüm Türkiye'm

Minaresinden okunan Ezanında
Al bayrağımızın al renginde
Sonsuza dek akacak
Kanına, ölürüm Türkiye'm

Mavi boncuktan denizinde
Yamacında, Dağında düzünde
Beni benden alan
Güzelliğine, ölürüm Türkiye'm

Nice beylerin yaşamında
Her Eylülünde Kasımında
Bir ömür yaşanacak
Yazgına, ölürüm Türkiye'm

Mehmetlerin son nefesinde
Oğlunda kızında her neferinde
Dillerden düşmeyecek
Adına, ölürüm Türkiye'm .

Gülbey Yılmaz

Önden Gidensen

Eğer önden gidensen
Önden gitmeye devam
Eğer önde olmuyorsan
Çekil kenara yol ver gelene

Eğer vizyondaysan
Vizyonda kalmaya devam
Eğer saklanacaksan
Kaybol ortamdan yol ver görünene

Eğer biliyorsan
Bilmeye devam
Eğer susacaksan
Sus dinle söz bırak bilene

Eğer korkmuyorsan
Cesur olmaya devam
Eğer ürküyorsan
Kaç bırak bir yağide

Eğer inanıyorsan
Kararlı olmaya devam
Eğer yeise düştüysen
Durma yol ver sevene

Eğer and içtiysen
Andında durmaya devam
Eğer yemini bozduysan
Çık aradan el ver adama

Eğer karanlığa ışıksan
Işık saçmaya devam
Eğer umut vermiyorsan
Yer aç ufku olana

Eğer tarafını seçtiysen
Taraf olmaya devam
Eğer riyakarlık yapıyorsan
Yok ol yenil doğrulara

Eğer yılmıyorsan
İnadına direnişe devam
Eğer çark eylediysen
Çekil kenara uy Başbuğa

Eğer hodri meydansa
Kahraman olmaya devam
Eğer kıyıda duruyorsan
Devam et Kıyı adamı olmaya G.y

Gölbey Yılmaz

Önkuzu

Kavgan bizim, ilahi davan bizim,
Adın atam Ertuğrul, namın Önkuzu
Dursun demiş ya, ananla baban,
Durmayı hep ar saydın, sen Önkuzu.

Ne davadan, ne imanından vermeden taviz,
Yüreğinde tüm sevgiler hep tertemiz.
Süleyman ÖZMEN'İN, KILIÇKIRAN'IN, İMAMOĞLU'NUN,
Ardından giden, dava şehidisin sen Önkuzu.

Başbuğun anlı şanlı Bozkurduydun,
Her zaman en önde dururdun.
Mevlâm şahit her zaman niyetin,
Türk İslam ve ahlaktı Önkuzu.

Ocağın gönüllü askeri neferiydin,
Milli ve manevi duygularla dopdoluydun.
Gelecek nesillere kendindeki yüce aşkı,
Aşılama seminerleri verirdin Önkuzu.

Ülküdaşların içinde en şuurlusuydun,
Kalbinde sonsuz imanlı ve itikatlıydın.
Vaktinde kılamadığın tüm namazları,
Deftere not ederdin sen Önkuzu.

Akrabalarınızın en okumuşu en sevimlisiydin,
En az konuşan en utangacı en mahçubuydun.
Konuştuğun zaman dilinden bal dökülüp,
En çok dinlenendin sen Önkuzu .

Türke aşık vatana aşık mukaddesatçıydın,
Bu uğurda var olmanın baş adıydın.
Türklük ruhu ve gururunu omuzunda taşıyıp,
Zafere and içen Bozkurtun sen Önkuzu.

Ankara Yüksek Teknik öğretmen okulunun,
En öndeki ve en acar ülkü deviydin.
Mücadeleden asla geri adım atmayan
Yüksek kültürlü öğrencisiydin sen Önkuzu

Süleyman ÖZMEN'in gidişine ağlamıştın,
Şehitliğine delil olacak dediğin.
Kanlı ceketini yıkatmamış saklatmıştın annene,
Onun ardından şehadete sen de erdin Önkuzu.

Allah şahit, unutmadık seni ve davanı,
Ve o gün sana vahşeti yaşatan 12 saldırganı .
Ciğerlerine hava dolduran işkenceçilerin,
Hesabı sorulacak mahşerde Şehit Önkuzu.

Sen yolcu edilirken Zile ayaktaydı,

Tüm Ülküdaşların her yerden hazır kıtaydı.
Bir Kadir Gecesi günü vatan toprağına,
Gittin omuzlarda sevdiğin iki sancakla Önkuzu.

Bir yaprak düştü ölkü dalından yere,
Her Kasım hazan oldu bize,
Ne bugün nede yarınlarda.
Unutmayız ,unutturmayız seni Önkuzu. G.y

Gölbey Yılmaz

Önkuzumuz

Gece çökünce her yere hilallerle aydınlanır bizim önümüz
Giden yusuf yüzlü şehitlerle bir safta kuvvetleniriz
Düşmana başkaldırı saati geldiği vakit
Hazır kıtadır Bozkurt yürekli önkuzumuz

Gülbey Yılmaz

Özledik

Sevgili Öğrencilerimiz .sizi çok özledik,
Sadece biz değil
sizi okul bahçesindeki taşlar,
Çatımızdaki kuşlar,
Yazı yazdığımız defterler ve tahtalar,,
Okuduğumuz kitaplar,
Oturduğumuz sıralar,
Her şey ama her şey özledi.
Biliyormusunuz ... " Gelecek Biziz" "Gelecek Biziz" diye Neşeyle seslenip çalan zil
sesimiz,
Siz bizden gideli hiç çalmadı.
Umutla yarınları...
Ana ,baba çocuk (öğretmen -öğrenci)
Kavuşma ve vuslat anını bekliyoruz.

Gülbey Yılmaz

Ramazan Hocam

Yıldırım gibi geldi geçti ömrü
Sevgiden bir ağla çevresini ördü
Geleceğe köprü olma yolunda
Köklerinden ilham alan özdü

Nezaketten saygıdan asla ayrılmayandı
Dürüstlükten kati ödün vermeyendi
Ramazan hocam her zaman
Lider olarak yön veren, gösterendi

Başarılarla dolu bir meşaleydi
Nice güzel insan yetiştirendi
Gece gündüz demeden
Çalışan emek veren bir öğretmendi

Bilgiden bilimden yana olandı
Son olarak hatıralar yazandı
Dostların derdinin dermanı
Şair öğretmen olarak nam kazandı

Gitti, geldi ağrılar dört döndü
Bir değer daha bugün söndü
Hacı Ramazan hocama erkenden
Mevlam cenneti uygun gördü G.y(01.10. 2021)

Gülbey Yılmaz

Riya

Riya
Çağımızın modası riya,
Ne edep kaldı ne haya
Dürüstlük sokaklardan süpürüldü
Kondu malesef bir çelik kasaya

Yalan doğruyu vurdu
Çakallar sardı yurdu
Hileyle, oyunla
Bağladılar Bozkurdu

Analar ağlar oldu
Babaların boynu büküldü
Bir yardan son hızla
Saygı denen duygu uçtu

Yiğitler atıldı mahzenlere
Bacılar gitti yad ellere
Soy sop adım adım
Tükendi döndü deliye

Elden birşey gelmez biçareyiz
Nereye ne yöne gideceğiz
İçimize ata ata
Bir gün sona geleceğiz
Gy

Gülbey Yılmaz

Ruhi Kılıçkiran

Kılıçkiran, ilk yumruğu vuranım
Milli yolda ilk kanı akanım
Türk İslam aşkımızın bayraktarı
Kutsi, kavgadaki ilk şehidim

Kılıçkiran, hainlere kılıç çekenim
Direnip ilk bayrak olanım
Mukaddes değerlerin fedaisi
Türk İslam ruhlu şanlı Bozkurdum

Kılıçkiran, gönülden şiir okuyanım
Vatan sevdalısı, genç Milliyetçim
Ana baba hasretiyle gurbetin
Kahrına yanan genç yiğidim

Kılıçkiran, Küfre meydan okuyanım
Türk Milletini ilk savunanım
Bir gece iftar sonrası kavgada
İhanet sürüsüne korkusuz gidenim

Kılıçkiran, İslam şuuru ve ahlaki taşıyanım
Mazlumlara cesaret aşılayanım
Hak davayı savunurken imanla
Ramazan ayında şehadete erenim

Ruhumuz İslam Türklüğümüz beden
Kılıçkiran, kılıç çekti ya sen
Ülkü adlı yari benim gönlümde
Bu kahramanlardır bana sevdiren

Gülbey Yılmaz

Sabret Gönül

Sabret gönül ,birgün her yer aydınlanır
Bir karayelle ebedi felaha ulaşılır
Uzak uzak diyarlarda susan Yiğitlere
Umut ek, gönül ,o an dillerimiz dillenir.

Sabret gönül ,birgün eller üstümüzden çekilir
Bir gündeğümü prangalar kırılır
Yalnız Kurt misali boynu bükülenlere
El uzat gönül, o an tasmadan kurtulur

Sabret gönül,gözümüzden akan yaşlar sevinir
Bize kıyanların girdiği in bulunur
Vatan ocağında gözü yolda olan analara
Bir müjde ol gönül, o an haneler aydınlanır

Sabret gönül,birgün kurultay kurulur
Kocaların ,uluların hakemliğine başvurulur
Bekleyen nice sevdalı mazlumlara
Çara ol gönül, o an vatan kurtulur.

Gülbey Yılmaz

Sadece Sen

Haydi ağlama gül artık
Vakit geldi geçiyor bak
Bilki üzgün olunca sen
Yıkılırım,yok olurum inan ben

Güller sensizken gül açmaz
Günler hiç gelip geçmez
Geceler tümünden aydınlanmaz
Dünler yarına asla ulaşamaz

Bana ne olmaz deme
Başımı yere büküp eğme
Sana ne de deme asla
Yoksan hazanlar dönmez bahara

Haydi bir kez olsun adım at
Gözlerini kapatta hayal et
Açtığın an değişsin zaman
Saatten, dursun akrep yelkovan

Gökte yıldız bir an parlсын
Ay yıldıza delice kavuşsun
Rüzgarlar esmesin sakın dursun
Yağmurlar ,karlar bir an yağmasın

Sadece süslü gelin faytonu
Bir sen bir de ben
Birde atlar olsun
Mevsim baharı andırsın

Yolculuk bitmemek üzere başlasın
Mevlam kem gözlerden saklasın
Sadece sen, sen konuş
Sadece sen,sen fısılda

Gözlerime bak uzun uzun
Kaybolalım yollarında Banazın
Zirveye gelince çek dizginleri
Durduralım zamanın ilerleyişini

Dinle bak hiç bitmeyecek bu sevdan
Sensiz yaşanamaz asla bu devran
Yalan dolan ve solan bu yerde
Düştüm ben bu güzel derde

Arzum,sen gönlümün nostaljik şarkısı
Ruhumun ve kalbimin aşk tıptırtısı

Ömür boyu sürecek bu ışığın
Bende sonsuza kadar kaynağısın

Gülbey Yılmaz

Sakarya

Ey Oğul ! Bu ayak bastığın toprak var ya,
Şahittir Türk'ün destanı Sakarya'ya.
Vatana aşık kahramanların helalinden,
22 gün, gece gündüz aralıksız çarpıştığı yer.

Ey Türk Milleti ! Vatanım dediğiniz şu yurt var ya,
Şahittir kutsal bir savaşın destanı Sakarya'ya.
Tüm dünyanın gıptayla tanık olduğu,
Ya İstiklal ya Ölüm şuuruyla savaştığı yer

Ey Kendini Bilmezler ! Bu bayrak var ya,
Şahittir su yerine kan olan nehir Sakarya'ya.
Atalardan bize kalan kutsal emanetin,
Toprağına Türk Mührünü kazıdığımız yer.

Ey Vatansızlar ! Tarihte destanlaşan bu ordu var ya,
Şahittir topyekün vücudunu siper eden Sakarya'ya.
Anadolu'nun tüm hattı sathına yayılan düşmanın,
Sonsuza kadar atılma inancını kazandığımız yer.G.y (23.08.2021)

Gülbey Yılmaz

Sakın

Bumerang misali sahibi tarafından atılıp
Geri dönmeyi bir asli görev sayıp
Uç maymunu oynayanlar...
Arenada boy boy caka satanlar
Al bayrağı yere atıp parçalayanlar
Mekanın sahibini görünce sıvışıp gidenler
Ansızın Türk fırtınası kopunca inlerine ...
Asli kış uykusu için yuvalarına kaçıp, yatanlar...
Sakın kafanızı kaldırmayın
Kaldırdığınız an Başegmeyenlerin gazabında boğulacağınızı unutmayın ! G.y

Gülbey Yılmaz

Sakın Türkiyem

Yine düştüm senin derdine
Baktım solan al yüzüne
Kıyamam inen gz yaşından
Aglamayasın sakın Türkiyem

Hudut boylarında nöbette
Mehmedim bekler her saatte
Kahraman Türkün milli sadakatinden
Korkmayasın sakın Türkiyem

Her an kelle koltukta
Koşar Yiğitler Suriyede harekate
Barış Pınarının Fırat'a akmasından
Endişelenmeyesin sakın Türkiyem

Dillerde asil Türkün türküsü
Askerde Kızıl Elma lks
Turanın çok yakında kurulmasından
Umutsuzlanmayasın sakın Türkiyem

şehidin aziz vatan sevdası
Gazinin Türk sancağına vefası
Bu cenkte her neferin tekbirinden
şüphe duymayasın sakın Türkiyem.

Glbey Yılmaz

Sakının

SAKININ

Bu toprağa iyi bakın
İhmal ve ihanet etmeyin sakın
Yakan da yapan da biziz
Biz biriz biz hepimiz Türküz

Oyuna gelmeyelim
Düşmana uymayalım
Sonra yazık olur bize
Son pişmanlık fayda vermez hepimize

Ağlayana derdini sorun
Mazluma dost olun
Yolun sonunu gözleyin
Sakin dereyi görmeden atlamayın

Atalarımızın kemiklerini sızlatmayın
Sakin vatani el çizmesi çiğnemesin
Günü gün edip hülyalarda dolaşmayın
Bayrağımızı gönderden gönüllerden sildirtmeyin

Gülbey Yılmaz

Sarıkamış

22 Aralık günü kahramanlar taaruza geçti
Emir ne fırtına ne de kar dinledi
Korkusuz Türk Yol aldı Allahü Ekber Dağlarına doğru
Dillerde dağı inleyen tekbir Ya Allah Bismillah Allahü Ekber

Yalnız Dondurucu hava aslanlara engel oluyordu
Mermiden korkmayan Mehmetleri
Bir bir toprağa düşürüyordu
Düşen her yiğit siz gidin ilerleyin diye haykırıyordu

Karı yorgan, erzağını yastık yapan erler
Dualarla soğğun def olup gitmesini
Son bir umutla bekliyorlardı
Ne ileri ne geri gidebildiler çaresizce ölümü bekliyorlardı

Onları Ruslar değil şiddetli kış durduruyordu
Ayaklar yürümez oldu saplandılar kara
Önce ayağından vurdu soğuk düşman
Sonra Vücutlarını esir alıyordu,

Son asker düşerken toprağa
Elinden düşmedi sancak yere
Düşmana teslim olmayan bu Millet
Kelime_ Şehadetle Yüce Mevlaya teslim oluyordu

Analar yine evlatsız kalıyor
Asker Milletin ağıtlarını yakıyordu
Sarıkamış hareketindeki
Tarih bir kez daha Türkün cesaretine tanık oluyordu

22.12.2018 saat 22.22

Gülbey Yılmaz

Sarıkamış Ruhu

'Kardeşim benim ataların izinden ,
şehitlerinden izinden yürüdünüz ha ,
Onlara vefa gösterdiniz ha ,
Onlarla dondunuz kar oldu ha ,
Onlar gibi Al Bayrağı al eylediniz ha ,
Onlar gibi Vatan ve Millet oldunuz ha,
Nice Serdengeçtiler ruhu ile ruhlandınız ha ,
Allahü Ekber,Allahü Ekber deyip ,
Sarıkamış Destanını yazanları yad ettiniz ha."

Gülbey Yılmaz

Selam

Selam vatani Turanlara
Selam uğruna yuranlara
Selam Şehid-i Alalara
Selam eğilmeyen başlara .

Gülbey Yılmaz

Sen de Öğrendim

Sende öğrendim
Sabah günaydın demeyi
Güler yüzle bakmayı candan sevmeyi
Okumayla yazmayı
Sende  ğretmenim sende öğrendim.
Bayramlarda bayrak balon  smayı
Ezberden siirler okumayı
Mustafa Kemali
Sende  ğretmenim sende öğrendim

29 ekimi, ,23 nisani ,19 mayısı Ba komutan

K    ken b y   d    nmeyi
Zorluklardan başarıyla çıkmayı
Vatanı, bayrağı sevmeyi ve t  m herseyi
Sende  ğretmenim sende öğrendim.
Kızınca bile nefret etmemeyi
Özür dilemeyi , af etmeyi
Nezaket ile  efkati
Sende  ğretmenim sende öğrendim

G lbey Yılmaz

Senden Sonra

Asil ve önde durandın
Herkesi kucaklayandın
Derdin dava, derdin vatandı
Zor oldu senden sonra

Gittiğin o günden beri
Gözüm görmedi o yeri
Sanki söndü bitti ferî
Yanmadı senden sonra

Başa geçtiğin o yıldan
Adın aldığın Bozkurttan
Namin olduğu kutlu davadan
Işık kalmadı senden sonra

Ayrılığın yaktı, göğü yeri
Arkasına bakmadan hep ileri
Bir Bozkurt bir ülkü devi
Aradı, dava senden sonra

Yıllar yılı her yeminde
Anılır Şehitler ülkü evinde
Belki kavuşur günün birinde
Özlem sardı senden sonra

Ateşler tüter yine ocaktan
Seni ararım her fırsattan
Sanki varsın gibi unutulmadan
Vefayla yaşarım senden sonra G.y

Gülbey Yılmaz

Serdengeçtiler

Yağlı urganlar,sehpalar, Mamak zindanları,
Kafesler, Kelepçeler, zincirler, prangalar, C5 ler...
Ve daha neler neler
Söndüremedi gönüllerdeki hilali
Güzler, Eylüller bitiremedi
Destansı ülkü erlerini
Her ölenin ardından bin bin dirilen
Dirildikçe Turan sevdasına sorgusuzca
yakalanan...
Onla yatıp onla uyanan
Bu amansız ve başeğmeyen kahramanlar...
Birgün, hergün ve ebede kadar
Türk sevdası ve kavgasıyla ondan da öte
Şehit kanı ile sulanan ve sulanacak olan
Ulu ve aziz topraklarda
Yaşanan tüm hatıralar, anılar ve acılar
Şahittir nice Bozkurt yürekli Serdengeçtilere...

Gülbey Yılmaz

Sevdalandım

Mavi gökyüzünde dalgalanan
Kırmızı beyaz hilale sevdalandım
Her karış toprağında kana bulanana
Şüheda yadigarı vatana sevdalandım.

Bir asırdır Hürriyeti koruyan
Türk Milletine sevdalandım
Nice gazalarda savaşı
Şehit Mehmet'e sevdalandım.

Her 30 Ağustos'ta canlanan
Kutsi hatıralara sevdalandım
Arkadan gelen nesilin
Emanete sarılışına sevdalandım.

Zafer marşı söyleyen
Öksüz çocuklara sevdalandım
Kurtuluşu coşkuyla kutlayan
Vatan sevdalılarına sevdalandım. G. y

Gülbey Yılmaz

Sevdalım

Gün gelirde kavuşursak
Sakin seni unuttum deme
Verdiğin sözü tutamadım deme
Hep benimleydi benim sevdalımdı de

Soñ günlerimde doyasıya sevdalım
Dağına taşına doyamadım
Benim gülüm idin düşüm idin
Koştum ,kader ayırdı ,yeterince sevemedim

Gülbey Yılmaz

Sevdamız

Sevdayı bir günlük değil bir ömür boyu yaşamaktır gayemiz.
Allah rızasıdır bu yolda tek payemiz.
Hedefimiz ve düşümüz Kızıl elma ülküsü ,
Yüreğimizde her an kaynar bu kutlu sevdamız.

Gülbey Yılmaz

Sevgili Çocuklar

Sevgili çocuklar!

Her zaman gururla ve tüm içtenliğimle yanınızda olacağım.

Hürriyet ateşini yakan ,geri dönmeyi hiç bir zaman düşünmeyen atalarımız gibi, damarlarımızdaki asil kanın verdiği kahramanlıkla ,cesurca yiğitçe hep en önde en önde olacağım.

Sizi yeni ufuklara,güzel yarınlara kavuşturmak için gözümü kapatıp görevimi tüm kutsallığı ile yerine getireceğim.

Anadolunun mahsun köşelerinde yaşadığım tüm zorluklara rağmen hiçbir zaman pişman olmadım ve olmayacağım.

Tıpkı topraklarımızın her karışında yaşadığım 19 güzel yıl gibi ,yine sizin varlığınızla gülen yüzünüzle zafer kazanmış bir kumandan edasıyla sevineceğim.

Gönderde dalgalanan bayrak misali özgürce yarınlara hep birlikte sizinle kavuşacağım. Başarılarınızla ve kişiliğinizle sevinecek ve onur duyacağım.

Gülbey Yılmaz

Sevgili Öğrencilerim

Her zaman gururla ve tüm içtenliğimle yanınızda olacağım.

Hürriyet ateşini yakan ,geri dönmeyi hiç bir zaman düşünmeyen atalarımız gibi, damarlarımızdaki asil kanın verdiği kahramanlıkla ,cesurca yiğitçe hep en önde,en önde olacağım.

Sizi yeni ufuklara,güzel yarınlara kavuşturmak için gözümü kapatıp görevimi tüm kutsallığı ile yerine getireceğim.

Anadolunun mahsun köşelerinde yaşadığım tüm zorluklara rağmen hiçbir zaman pişman olmadım ve olmayacağım.

Tıpkı topraklarımızın her karışında yaşadığım 19 güzel yıl gibi ,yine sizin varlığınızla gülen yüzünüzle zafer kazanmış bir kumandan edasıyla sevineceğim.

Gönderde dalgalanan bayrak misali özgürce yarınlara hep birlikte sizinle kavuşacağım. Başarılarınızla ve kişiliğinizle sevinecek ve onur duyacağım.

Gülbey Yılmaz

Sevmedik mi?

İzin izimiz ,gözün gözümüz ,
Sözün sözümüz olmadı mı ?
Çilelere boyun eğmeyip
Elif gibi dimdik durmadık mı ?

Hesapsız gözlerimiz dolu dolu
Ağlayıp gözyaşı dökmedik mi ?
Bu uğurda Mecnun olup
Karşılıksız sevmedik mi ?

Gecelerin ıssızlığında sokaklara çıkıp
Duvarlara ismini boyamadık mı ?
Arkamıza düşen sinsi adımlara
Aldırmayıp inadına sana koşmadık mı ?

Bu uğurda toprağa düşenleri
Sırtımıza alıp sancağa sarmadık mı ?
Tabuta sığmayan yiğitlerin ana babalarına
Kızanlarına sevgimizi ,vefamızı vermedik mi ? G.y

Gülbey Yılmaz

Seyyah Mehmet Keyvanoğlu

Bir

gezgin gezer Uşak'ımın dağlarında
Gezdikçe keşfeder sevgiye giden yolda
Bazen kaybolur yeşil Banazımda
Onu ararken bulursun kendini Sivaslıda

Her yeri adım adım iyi tanır
Susadığında Murat Dağına uzanır
Ulubey Kanyon ,Sülümenli derken
Eşme'de kilim dokurken görülür

Karahallı Cilandiras'ta köprü olur
Susamış Yörük Çobana su verir
Yorgunluk nedir hiç bilmez
Ordan Blaundus antik kentine varır

Taşyaranda suyun akışına vurgundur
Banaz Hamamboğazında şifa bulur
Pes etmek yoktur kendisinde
Ordan Bulgaz Dağına tırmanır

Akmonya ,Pepuza ve Sebaste derken
Yorulmaz daha zaman var ,erken
Yanında gezen dostlarına güç
Kuvvet olur , ayak olur eve dönerken

Banaz Çayı ile birlikte yola düşer
Her ayrıntıyı ,öğrenmeyi çok önemser
Boynunda makına ,elinde kâğıt kalem ,
Aşkını ,sevgisini şairce ,yazarca yazar

Köylerde tek tek anlatılanları dinler
Bazen acı anılardan gözyaşı döker
O gün akşama kadar kederinden
Kimse görmeden için için erir

Bir Mehmet Keyvanoğlu başkan tanıdım
Değişmez tek seyyah Evliya Çelebim
Yaşadığın ve yaşattığın eserlerinle
Unutulmaz değerlerdensin sen ,Adam abim

Gülbey Yılmaz

Son An

Yükseldikçe gönüllerde bir nefer
Nedense artar aksine
Tehlikesi ve sıkıntısı.
Zorlaşır zirveye giden yolda yürümek.

Ayaklarında derman gittikçe azalır,
Çeker başka eller inadına
Ütanmadan ve şoursuzca
Ayaklarından ve kollarından aşağı.

Tutarlar her bir tarafından
Yalnız gitmesine mücade etmezler.
Korkarlar kendilerinden ,acizliklerinden
Daha yukarılara gitmesinden.

Dünya böyle sinsi bir yarışın kısıracındadır
Arkası yarın der gibi devam eder,
Döner durur ve o an gelir.
Rüyadan uyanma vaktidir işte o son an.

Gülbey Yılmaz

Son Bulmasın

Geçen yıllar bizi yıpratmış olsa bile,
Ömrümüzdeki hazan gelmiş olsa bile,
Boşluğa doğru yapraklar bir bir düşse bile,
Umutlarımız asla son bulmasın.

Beklediğimiz son tren de kaçmış olsa bile,
Mendil sallamadan bizden uzaklaşsa bile,
Gözyaşlarımız dinmez bir sele dönse bile,
Umutlarımız asla son bulmasın.

Yalnızlığa terk edilmiş olsak bile,
Biri gelir diye kapıda gözümüz kalsa bile,
Son bir yudum suya muhtaç olsak bile,
Umutlarımız asla son bulmasın.

Gülbey Yılmaz

Son Gece

Gözüm yaşlı bakar karanlığa
Kırgınım inan bu gece
Bir yıl geçti aradan
Sürgün gidişin be Hoca

Dertlerin en zorunda
Bıraktın bizi en darda
Yalnızlığın kiskacında
Ayrıldın ani aramızdan be Hoca

Son gün son gecede
Vurgun yedik binlerce
Vuslatı görürmüyüz acep
Günün birinde be Hoca

Gönlümüzde bıraktın bu izi
Türkülerin yaktı içimizi
Unutulmadığını hissedip duyarmısın
Günün birinde be Hoca
Gy.

.

Gülbey Yılmaz

Son Kale Çanakkale

Haykırışlar yıkıyordu savaş meydanlarını
Kurşunlar yağıyordu sağnak sağnak
Umutlar tükeniyordu atıldı kahraman
Verdi Emri `` Ben size Taarruzu değil
ölmeyi emrediyorum.``
Değişti tarih ,değişti Kahraman Türk,
Güç buldu, moral buldu

Ve ufuktan doğan bu kutlu güneş
Araladı karanlıkları suladı yürekleri
Durdurulamadı ,taştı, sığmadı enginlere Mustafa Kemal'in ordusu

İşte o gün ey gelecek nesil yine söz konusu vatan söz konusu ay yıldızlı al bayraktı
Bu şuurla atıldı Mehmetçik ``Allah Allah`` bu ne yaman bir cenkti

Sanki Bedr,sanki Malazgirt'in Aslanları
Tıpkı Ulubatlı'nın sancağı al eyleyen kanı gibi
Bu cengaverlere kimse yan bakamazdı

Koca Seyit de kaygısız duramazdı
Sirtına yüklediği Türk tarihinin ağırlığıyla
Verdi Topu namluya Allah dedi
Vatan vatan oldu Millet millet oldu kaldı bize yadigar

22/03/2017
Saat:09.00

Gülbey Yılmaz

Son Yakış

Bir zamanlar öyleydi
Yüreğimde bir tutkuydu
Şiirlerime ,türkülerime konuydu.
Ciğerlerime her çekişimde dertlerime derman olurdu
Heran her saniye yanımdaydı,canımdaydı
O benim için bir kan kardeşiydi
Biri biter birini arkasına ulardım
Sabahlara kadar ikimiz bir yanardık
Şimdi ise o beni bıraktı ben onu
Bu son fasıldı...
Yollarımız ayrıldı..., o bir yanda ben bir yanda
Yanmaktayız ama ayrı ap ayrı...

Gülbey Yılmaz

Son Yolculuk

Bak, Buluta erişmiş , dağ
Biz öldük gidiyoruz, siz sağ
Rüzgardan döner durmaz pervaneler
Son yolculuğa nisbet, selam eylerler

Yol yokuş yukarı gider durur
Küçük dereden Sular seslenir
Son noktaya gidiş, yakın omuzlardan
Geçtik, vuslata götüren,o küçük köprüden

Bak,dikenler sarmış, yatak yerini
Gün gören yere, bırakın beni
Aydınlıkta hep, güzelleşir buralar
Kışınsa, sessizce, solar kaybolurlar

Toprak örterken, zindan olur her yanı
Ruhum yol alırken, çekilir kanım
Okuyun, duayla doldurun kabrimi
Günah, uzak dursun, bulamasın izimi.

Gülbey Yılmaz

Sona Doğru

Bak gör usta dökölüyor yapraklarım
Tek tek kollarımdan kırılıyorum
Önümden ,yanımdan uzaklaşıyor dostlarım
Git gide yalnızlığa doğru yol alıyorum

Gökyüzünde azalıyor yanan yıldızlarım
Bir bir kaçıyorlar tutamıyorum
Sabahlar olmuyor gecelerde tükeniyorum
Umutsuzluk denizinin derinliklerine gömölüyorum.

Nevruz ateşinde yanıp tutuşuyorum
Kırkikindi yağmurlarında ıslanıyorum
Şiirlerimde yalnızlaşıp öksüzleşiyorum
Hep sona doğru gidip yakınlaşıyorum

Gülbey Yılmaz

Soner Kardeşim

Uzakta olsanda candan yakındın,
Bizim için sadık eskimeyen dosttun.
Yazın başı, amansız ve aniden,
Soner kardeşim, bize kışı yaşattın.

Duyunca durdu tüm saatler,
Bir idi bin oldu dertler.
Ne çare, yazgımız buymuş,
Kader ağlattı gitti, yıktı elemeler.

Helal olsun, hakkım benden yana,
Şahitim, iyiliğine cümle cihana.
Yolların açık olsun tümünden
Güneş dolsun, yattığın kabrine

Dinmeyen acıların gayrı dinsin,
Mevlam yerini cennet eylesin.
Bil ki, Dostların ulu meclisinde,
Hep adamlığınla anılacaksın.

Gülbey Yılmaz

Sorma

Milli Marşımız hala duruyor mu yerinde
Yürekler çarpıyormu yine ta derinlerde
Korkmadan sönmeden tütüyormu ana ocağımız
Mehmedim vatan ve İstiklalimiz için duruyor mu son mevzide

.Sen hür yaşadın ben ise işte öylesine
En güzel köşelere kuruldu mandacılar
Devleti milleti öyle küçülttüler, ehli gayri milliler
Gel gör Mehmedim oynuyoruz sefilleri

Bir çocuk misali kandık günlük heveslere
Yer üstü ve yer altı gitti boş yere
Kanla yazılan her vatan yazısı
Silindi alnımızdan ,hem de kendi ellerimizle.

Bundan böyle herşey eskisi gibi olmayacak
Sizlerin yerini hiçbir fani alamayacak
Unutulmamalı, yolun sonu geldiğinde ağlamak ve dövünmek
Açılan yaralara ,anaların figanlarına ,derman olmayacak.

Gülbey Yılmaz

Srebrenitsa

Srebrenitsa dedim.... sustum,
Dilim söylemez oldu konuşamadım.
Karşımda elif gibi dimdik duran,
Anıtların herbiri bir devdi,ağladım.

Vatan Bosna dedim...özledim,
Toprağına topluca gömüldüm.
11 Temmuzları her şehirden,
Kelime-i Şehadetler duyarım.

Soykırım dedim...öldüm,
Kahpe ateşi ile vuruldum.
Dünya sessize büründüğü vakit,
Allah dedim ,yere yıkıldım.

Karadziç dedim...cani vahşi kasap,
Elbet birgün sorulur bu hesap.
Nefesinde olsun hep zebaniler,
Aman diledikçe,yaksın cehennem azap.

Gülbey Yılmaz

Sultan Alp Arslan

1071 Malazgirt ovasında şahlandı
Şanı yüksek Büyük Türk Ordusu,
Başında Muhammed Sultan Alp Arslan
Ulu ve Büyük Selçuklu Kartalı

Hazırdı şehitliğe, giydi ak kefeni,
Bağladı inci beyaz atının kuyruğunu
Askerlerine imam oldu, mihraba durdu
Geçti başa kıldırdı namazı cumayı

Allahın Kur'an'da zafer vaddettiği
Ayetleri bir bir okudu, buyurdu cengi
Yüksek şuurla başladı Malazgirtte
Yiğit Bozkurtların muhteşem hücumu

Ürktü bir anda, Slav, Got, Alman, Frank, Gürcü, Uzu, Peçenek, Kıpçak, Ermeni, Bizans
Rumu,
200.000 le çarpıştı 50.000 Türk cengaveri
Korkmadan daima ileri dilde tekbiri ilahi

Aktı kanlar oluk oluk, meydan doldu
Zafer geldi yiğitler sevince boğuldu
Sonunda Anadolu adlı yar sonsuza dek
Kahramanların Kanı ile oldu, Türk Yurdu.G.y

Gülbey Yılmaz

Şanlı Sancak

Dalgalan şanlı sancak ,sen bir ömür boyu
Turana sevdalan ey Türk oğlu Türk soyu
Atalardan aldığın bu kutlu emanet vatanı
Canından aziz tut ve ilelebet hainlerden koru

Gülbey Yılmaz

Şehidim Erkan Tümer

Bir şüheda daha verdi vatan
Hava karaya büründü o an
Kahpeler her zamanki gibi
Sinsice saldırdılar döktüler kan

Şehidim Hava Başçavuş Erkan
Hem asker hemde bayrakta kan
Şahittir tüm başkent Ankara
Senin kahramanlığına inan

Şehidim yüreğe koydu yara
Ağlar ardından babayla ana
İntikam dolu gözlerden
Boşalan yaşlar akar tabutuna

Şehidime örtüdür al bayrak
Bir destandır dillerde bu aşk
Bir Erkan TÜMER'in ardından
Binler ardısıra, sıraya girecek.

Gülbey Yılmaz

Şehidim Necati Sargın

Şehidim, köylüm Necati Sargın
21 yaşında huzura vardın
Bilirizki sen her zaman
En önde, en cesurdun

Al bayrağa hep sarıldın
Terörle yılmadan çarpıştın
Anan baban ve bu vatan için
Sen en büyük Kahramandın

Memleketine al kanla geldin
Gözlerden akan bir seldin
Naaşını verirken toprağa
Şehadetine, ne çoktu şahidin

Ağızlardan döküldü ismin
Yakalarda Şehit Necati resmin
Kalabalıklar uğurlarken meydandan
Ruhuna desteğin, bin meleğin

Giderken yıllar üzgün, dargın
Okula verildi, Sargın adın
Her yıl 13 Nisan günü
Okunur mu dillerden künyen

Unutmak mı, ne mümkün be şehidim
Aslanları görünce depresir içim
Dava, emanetin ve herşeyin
Hala kalplerde yaşar kardeşim.

Gülbey Yılmaz

Şehit

Bu maya bizi var etti
Düşmana cihanı dar etti
Nice kavruk vatan evlatları
Kendini bu uğurda toprağa feda etti.

Ümit şehit düşsede kaldı Mehmet
Sende gel katıl bir zahmet
Şu sel oldu bak geliyor
Önüne vuralım canımızdan set

Korkma silemezler senin şanını
Bu vatan için döktün kanını
Her ne kadar ürsede çakallar
Rabbim ireme yazdı adını.

Gülbeyi ağlattın bugün
Şehitlerimizi aklıma düşürdün
Yıllar geçsede üzerinden
Hala ölmedin şehidim kalbimdesin

04.11.2010 saat:11.00 Banaz

Gülbey Yılmaz

Şehit Anaları

Şehitlik yazılmış benim alın yazıma
Doyamadan gittim güzel anama
Şehit olup düştüm vatan toprağına
Bayraklar donandı mezar taşıma

Yalnız kaldığım kabir yatağımda
Anam gelir yanı başıma
Çiçekler, güller, laleler
Diker, kurumuş kabrim üstüne

Anneler günlerinde koşardım ona
Oğlum deyip sarılırdı bana
Yaşasaydım...
Yine güller derip verirdim anama...

Anneler günü şehit anaları ağlar
Şahittir gözyaşlarına yüce dağlar
Ruhumuz belki dinlenir
Gülerse bu vatanda analar. Gy.

Gülbey Yılmaz

Şehit Garip

Adı Sebahattin Soyadı Güldalı namı Garip
Ömrü kavgalarda geçti şehitlik nasip
Onu düşman çok iyi bilir tanırdı
Yiğitti mertti,korkusuz ve çok acardı

Bir dev bir ülkü gülüydü
Henüz 22 sinde bir delikanlıydı
Banaz ovasından Anadoluya yayılan
Milliyetçi ülkücü bir kahramandı

Mücadelede bir akşam son namazı
Çıkışında yazıldı alnına yazı
Kahpe kurşunlar ne yazık
Garipi acımadan bizden çaldı

Garipin o kanlı beyaz gömleği
Müjdesidir makamı cenneti
İlelebet yanacak olan bu ocakta
Yaşamalı Şanlı şehidin emaneti G.y (30.07.2021)

Gülbey Yılmaz

Şehit Hidayet Yılmaz

Daha bıyıkları terlemeden
Ülkü sevdasına tutuldu tümünden
Cesaret yiğitlik ve bozkurtluk
Fıskırırdı ruhundaki ulvi bedenden

Hidayet, 16 sında atıldı meydana
Bir kutlu ülkü sevdasında
Çarpıştı her zaman aşkla
Şanlı ÜGD adına şeref şanla

Kurtardığı her sokak başına
Hilaller çizdi taş duvarına
İşte yine o son gecede
Son kez çarpıştı dava uğruna

İşten gelip koştu ülkü aşkına
Onu görünce moskoflar döndü şaşkına
Kavuşurken bir sokak daha hürriyete
Akıttı nefreti oraç çekiç li Rus bayrağına

Kapıldı ani sinsi düşman seline
Yaşı kadar kurşun yağdı üstüne
Çocuk bedeni yığıldı kaldı birden
Ülküdaşları yas döktü yürekli Şehidine

Omuzlarda gitti son yolculuğa
Analar ağladı Hidayet adlı kahramana
Şehidi unutmak, olanları yok saymak
Yakışmaz asla biz Bozkurtlara G.y (30.07.2021

Gülbey Yılmaz

Şehitler

Kanlar döküldü aziz vatan toprağına
Analardan yaş aktı şehit naaşına
Kabre doğru giden yollardan ,
Tekbirler yükseldi arşı alaya

Tüm Türk Milleti girdi salına
İntikam çığı atıldı düşmana
Yürekler yandı kahraman askerlerin
Al Bayrakta yerini alan kanına

Künyeler okundu anıt başında
Saygı atışı atıldı üç el havaya
Son görevler yapılırken kahramanlara
Sabrı cemiller dilendi, Şehit yakınlarına

Şehitler geldi,toprağı hüzün şardı
Gökyüzü buluttan karalar bağladı
Türklük ve Müslümanlık uğrunda yine
Savaşanlar kazandı cennet-i makamı

Şehitler ölmedi bak vatan bölünmedi
Bu soyun yığıdi tükenmedi
Gidenlerin ardından koşarak gelen
Nice binler yolundan dönmedi G.y (09.01.2022)

Gülbey Yılmaz

Şehitler İlkokulu

Bir şarkı söyleyelim hep birden
İçinde sevgi ve mutluluk olsun tümnden
Bir şiir okuyalım bağıra bağıra
Duyguyla, Vatan ve bayraktan

Uzatalım ellerimizi kardeşliğe
Omuz verelim birbirimize
Yıkılmaz, sağlam kale olalım
Minnetimiz olmasın kimseye

Çiçekler açsın en güzelinden bahçemizde
Gülen yüzlerimiz yayılsın sınıflarımızda
Koşalım başarıdan başarıya
Adımız anılsın yeşil Banazımızda

Her doğan günümüz aydınlansın
Eğitim ve bilgiyle donansın
Ufkumuz ve vizyonumuz
Öğretmenlerimizle genişlesin

Bize derler Şehitler İlkokulu
Banaz'ın asırlık Okulu
Şehitlerine her dem vefalı
Onurla ve gururla dolu.

Gülbey Yılmaz

Şubat'ın 6'sı

Hani zaman dursun denir ya
Hani geçmesin denir ya
O an işte durmuştu
Şubatın 6 sında vurmuştu

Hem de saat 04.17 yi geçe
Herkes uykudayken bu zelzele
Analara ağlayamadan
Babaları duyamadan

Bacılara sarılamadan
Abilere sığınamadan
Aniden son gelmişti
Sesler bitmişti

Kalemim kara düştü
Elim ayağım sıkıştı
Şanlıurfa,Adana yazacaktım
Diyarbakır'a,Elazığ'a gidecektim

Gaziantep , Malatya kaldı
Kahramanmaraş ,Kilis uykuya daldı
Hatay ,Osmaniye Adıyaman nerde
Türkiye'm düştü acı derde

Daha da yaşanacakken
Gece gündüz olacakken
Ayırdı bizi kader
Kavuşmak mi,belki mahşer

Oysa Amca,dayı olacaktık
Hala ,teyze olacaktık
Belki öğretmen ,doktor ve...
Belkide Herşey olacaktık

Gitmediğimiz yerlere gidecektik
Çok hayalleri yaşatacaktık
Ölmadı bu erken veda
Senden ne ses var ne Seda...

Bekle cennette
Geleceğiz elbette
Allah bazen erkenden
Bazen de aniden yanına alır.G.y

Gülbey Yılmaz

Şüheda Yolu Sarıkamış

Allahü Ekber Dağında buzdan bir el uzanır
Kar altından göğe doğru ruhları ulaşır
Dağların çığını düşüren o kutsi tekbir
Ya Allah Bismillah Allahü Ekber

Dondurucu soğuğu ısıtan bunca cesur yürek
Tenler donmuş, renksiz, beyaz ve apak tek
Durmayı, dönmeyi ar sayıp serdengeçen
Kahramanların destanında yücelen, bu ulvi dilek

Sarıkamış, ülkü yolunda kutlu şehadet
Hedef Turan, Devlet ebedi müddetin
Şüheda yolunda bayraklaşan yiğitlerin
Çıkarına ne Madalya düştü ne Şan nede şöhret

Geriye kalan buzdan kol ve bir sancak
Tabutları buzlanmış, Kefenleri kar ve ak
Mevlamin izniyle, Mahşerin mizanında,
Makamları ulu Firdevse yazılmalıdır ancak.

Gülbey Yılmaz

Tabuta Sığmayanlar

12 Eylül Mamakta ,kafese, C5 lere koyulduk
Her sayımda tek tek toplandık ve coplandık
Çırılçıplak kalarak günlerce aç susuz
İşkencelerle zulümlere eziyetlere gark olduk

Boynumuzu vurdular kırdılar yine başeğmedilk
Serdengeçtik ,yardan geçtik vatandan geçmedik
Karşılıksız ve safiyane, leylaca Mecnunca
Üç hilalli ay yıldızlı sevdalara tutulduk

Yağlı urganlarda asılı kaldık
Ülkücü, Turancı Türkeşçi Şehit olduk
Ozanların şairlerin dilinde,yüreğinde
Yas olduk, kahr olduk , ağıt olduk

Toprağa düştük ,kucakta can verdik
Bayrağa sancağa al kan verdik
Anamızla babamızın gözünde yaş olup
Kardaşla bacımızın yüreğini dağladık

Hep kallesce ,sinsice tuzağa düştük
Arkamızdan sırtımızdan vurulduk
Cansız bedenimiz ve ruhumuzla
Ne musallaya, ne tabuta nede kabre sığmadık

17.06.2019 pazartesi saat:22.23

Gülbey Yılmaz

Tarih Ol Oğul

Hainlerin dünyasını başlarına yık oğlum
Zalimleri mazlumların ayağının altında ez oğlum
Kahramanların türkülerini şu dağlarda,
Bağlarda çağır oğlum
Demir yürekli tunç bilekli yiğit ol
Bu diyarda ferman yaz oğlum
Ay yıldızı zirvelerin en zirvesine dik,
Dalgalandır, şanlandır oğlum.
İstiklal uğruna çarpışan atalarımız için Marşımızı cihana duyur oğlum.
Bu yolda şehit ol gazi ol,
Tarih ol bozkurt ol
Dünyaya nam sal oğlum.

Gülbey Yılmaz

Taş Medrese

Gereği yoktur artık vesveseye
Ülküler kazındı Taş Medreseye
Bir öldük bin dirildik, yeniden
Sadece yaradan için gittik secdeye

Taş zindana yazıldı destanlar
Geçti bahar, yaz vede kışlar
Sona gelince yine ve yeniden
Başa döndü solgun umutlar

Taş duvar, soğuk mapus dardı
Nice Bozkurtu ölümcül yaralar sardı
Biterken yürekteki soluklar
Kafesteki delikten gördük abı hayatı

Dualar, her gün her gece
Kurtuluş sanki bir mucize
Müebbetmi desem,ölüm mü...
Su misali aktı , kan çorak kalbe

Taş Medresede adımlar uzar
Volta adımları sinirleri bozar
Beyni tırmalayan rap rap,
Gece olunca uykuya dalar

Koğuştaki katil bir nara yankılanır
Asık suratlı gardiyan adın çağırır
Atılır Yiğitler ortaya, hep birden
Gardaşlar birbir ölümüne coplanır

Taş Medreseli şehit kanlar
Türk İslam ülküsü canlar
Hayatlarını anladıkça hep yeniden
Karşılıksız sevdaya yeniden yanarlar

Eylülde bir başka ağlar Taş Medrese
Zincir vuruldu güne sehere
Boğarken yağlı urgan boynu
Cennet göründü, kibleye dönen yüze

Analar ağladı yürek dağıldı ardından
Destanlar yankılandı vatan Anadoludan
Gözde yaşlar akarken...
Vuslat müjdelendir yüce Allah'tan

Reislerin çileyle dolu senelerine
Devrin destanı şu Taş Medreseye
Bir çizik atarken yorgun duvarlara
Ahde vefa eyle, Yusuf Yüzlü Serdengeçtilere
G.y (12.09.2021)

Gölbey Yılmaz

Tek Millet, Tek Devlet

Aksın,Ermeniden oluk oluk kan
Kurulsun ,ata yurdumda vatan Turan
Yayılsın,dört kıtaya yüce Türk Milleti
Çatlasın ,ortadan tüm dünya destekçileri

Hayaller dönüşsün hep gerçeğe
Ulu sancak dikilsin en zirveye
Zafer türküleri dillensin dillerde
Şehitlerin kanı kalmasın yerlerde

Sürgün ruhum dinlensin dağlarda
Çırpınsın, Karadeniz esir Karabağda
Gidilsin, kıratımla hürce dörtnala
Fetih haberi salınsın dört yana

Düşmanlara aman verilmesin tek
Var olsun ,Tek Millet tek Devlet
Ağladığımız yetsin ,gelmiştir sevincin günü
Orta Asyada kutlansın Türkün düğünü. G.y

Gülbey Yılmaz

Tes Beyleri

Haydi Marş marş ileri
Tesin yılmaz akıncıları
Yüreklere sevdalı
Tesin ulu neferleri

Koş coş meydanlara
Destek ol adamlara
Sığmaz oldu dünyalara
Tesin yiğit erleri

Mavi beyazı göndere
Tesi yay dillere
Adım adım illere
Ulaştı Tesin beyleri

Karşılıksız sevdıyla
Yürekten alanlara
Nice mazlumlara
İlaç Tesin serdengeçtileri

30 yılı aştı yeminle
Hem yaz hem zemheride
Yıkılmadan son akınla
Yürüdü Tesin Akıncıları

Bugün ve yarında
Vefa dolu o yola
Bir hayli zamana
Yayıldı Tesin Kahramanları

Gülbey Yılmaz

Titrensin

Düşölsün,ansızın bir sabahın seherinde
Yürösün yüce sancaktar yine en önde
Tereddüt vakti değil, ey üçler beşler yediler
Davranmalı tez, sadık olmalı yeminde

Kılıçlar çekilsin bin kınından
Oklar gerilsin tam gaz yayından
Durmanın vakti değil, ey yiğitler
Atılmalı ileriye dört koldan

Yeminler edildi ta galübeledan
Aşkı vatan alındı atadan
Uyuma vakti değil, ey reisler
İntikale geçmeli her yoldan

Dargınlıklar kalkmalı birlik olmalı
Vatan aşkı ile yeniden dolmalı
Ayrışma vakti değil, ey kahramanlar
Kardeşlik için herkes kucaklanmalı

Ağlayanların yarasına olmalı derman
Yüreklere dolmalı ilahi ferman
Susmanın vakti değil, ey bilenler
Dile gelsin, söz gayri sükuttan

Titrensin dönölsün gayri aslına
Kulak verilsin anaların yasına
Kör olmanın vakti değil, ey Milletim
Alınmalı hızla yol, gönöl dağına

Gölbey Yılmaz

Tükeniş

Sevgiyi yıkıp , toprağa gömeceklerdi
Aşkı çarmıha çakıp gereceklerdi
Her dönen ölüm ruletinde
Yeniden yineden kaybettiler

Hak davayı yağlı urgana asacaklardı
Kahramanları giyotine bağlayacaklardı
Her çıkan yayın okunda
Umutlar denizinde boğuldular

Asil Milleti soykırıma uğratacaklardı
Milli ruhu asitli kuyulara atacaklardı
Her muharebenin sonunda
Yok olmanın tadına vardılar

Aziz vatanı yeryüzünden sileceklerdi
Yüce sancağın kanını akıtacaklardı
Her vahşi saldırının ardından
Boynundan kurşun yediler

Şairleri yazarları dağılayacaklardı
Şiirleri destanları yakıp yok edeceklerdi
Her türlü kahpe oyunlardan
Mağlup olma şerefini tattılar

Gülbey Yılmaz

Tükeniş İhanettir

Kahramanlar, bahadırlar var,
Bayrak gönderde dursun ,
Ezanlar minarelerden duyulsun
Millet yaşasın vatan yücelsin diye
Seni koruyan,suyu uyutup kendisi bir damla göz kırpmadan yiğitçe düşmana karşı
kendini siper eden...
Cesur yüreklerin anılarını,kanlarını yerde ...
Heveslerini hayallerini vede umutlarını...
Asil direnişlerini mücadelelerini...
Yetmiyor Türkçe, nutkumuz tutuluyor işte
Unutma çünkü unutulmak tükeniş ile ihanettir!

Gülbey Yılmaz

Türk

İşte beklediğimiz Türk,
Her vakit özlediğimiz Türk.
Umutların tükendiği yerde
Mucizelere imza atan Türk.

Gözümüzden sakındığımız Türk,
Nazardan koruduğumuz Türk.
Gölgesinden korkanların aksine
Cesaretiyle ün salan Türk.

Gurur duyduğumuz Türk,
Dünyaya bedel Türk.
Mazlumu üstte tutan,
Zalime Yavuz olan Türk.

Gülbey Yılmaz

Türk Adı

Karadeniz çırpındıkça,
Sakarya dile geldikçe
Ulubatlı sancağı taşıdıkça,
Edebali öğütledikçe
,Ertuğrul Bey çadırları kurdukça,
Alpaslan beyaz kefeni giydikçe,
Fatih gemileri yürüttükçe,
Kanuni dünyaya nam saldıkkça,
Yavuz sefere çıktıkça
Başbuğ emrini verdikçe ,
Mustafa Kemal Samsun'a yol aldıkça,
Ulukocaların duaları oldukça bu vatandan Türk adı silinemez.

Gülbey Yılmaz

Türk Oğlu

Tanı ,düşün Türk oğlu !
Üzerinde gezindiğin bu topraklar Türk yurdudur
Beşmelesiz gezilmez bu topraklarda
Değil Çanakkale tüm yurttta Şühedalar var
Bakma sen bugün mahsun ,sessiz- sedasız olduğuna
Dara düştüğü zaman bekle gör
Bir gece aniden ,eğer ki koparsa fırtına,
Bilki bu kopan fırtına Türk ordusudur

Yaşa,Yaşat bu ruhu Türk oğlu!
Damarlarından fışkıran asil kanın
Önemini anlamını sıkı kavra ,sakın korkma
As! doruklara ,dalgalandır hilalleri
Haykır özgürce istiklali memleketimin dağlarında
Vatan türkülerini ,marşlarını söyle bağıra bağıra
Sesin duyulsun Tanrı Dağından,Çin Seddine
Çalınsın mehteranların Viyana önlerinde
Gezin yiğitçe ,mertçe Turan ellerinde

Sabret , Günü Bekle Türk oğlu !
Hakkını almak için mücadele et
Adaleti savun ve tesis eyle her daim
Atanı ,ananı ,babanı büyüklerini say
Küçüklerini koru ve gözlet
Sana doğacaktır elbet, vad edilen günler
Kim bilir belki bu gece , belkide bir gece...
Gülbey Yılmaz
18 Mart 2019

Gülbey Yılmaz

Türkistan

Ağlama gardaş vatanım Türkistan
Sen ağladığında biz de ağlarız.
Sen gök beyaz, ben kan kırmızı beyaz
Beni ve seni vurdu kuru ayaz.

Üzülme gardaş vatanım Türkistan
Sen üzüldüğünde biz üzülrüz
Sen deli fişek bizse bir Bozkurtuz
Bir olur kutlu Turana akarız

Gülbey Yılmaz

Türklük

Türklük bir cihan demektir
Türklük yürektir
Türklük bilektir
Türklük ila-yi kelimetullahtır
Türklük her dara düştüğünde
Yeniden doğmaktır
Türklük asla sönmeyecek bir güneştir
Ne diyor ozan bir rüzgar eser
Hilal ebedi felaha ulaşır
Dendiği gibi hilaller artık
Bir asi rüzgar bekliyor
Hemde inadına güçlü
İnadına büyük bir Kasırga
Kasırga,Yüce Mevlam
Şavur bizi ve tekrar aslına döndür
Ölü toprağını at üzerimizden
Bitsin artık öksüz Türklüğümüz.

Gülbey Yılmaz

Türkmeneli

Türkmeneli

Bu ateş sönmeyecek var oldukça bu ocak
Her Türk öz kardeşine kucak açacak .
Dar edecek dağları Türkmenim
Kaçacak soysuzlar köşe bucak.

Toprağa her saçılan tohum yeşerecek
Turan sevdası ile boy verecek
Anadolu da doğan her yiğit
AKın akın dört nala cihana yayılacak

Hey gidi üç kıta Türk'ü öldü sanma
Türkmen anam babam sakın ağlama
Ayaklanacak atamın ayağının değdiği her yer
Fıskıracak topraktan dur diyecek bu kahpe düşmana

Ata yurdum Bayır Bucak
İşgalden elbet bir gün arınacak
Şühedalar ve evliyalar duası ile
Türkmenelinde kazanılan Zafer, tarihe kazınacak

30.11.2015

Gülbey Yılmaz

Türkün Türküsü

Çanakkale destanıdır Türkiye'nin önsözü
Ruhumuzda nakış nakış Türkün Türküsü
Dün, bugün ve yarınlarda ilelebet
Damarda akar bu milli ülkü

Vatanseverler Zaferi kutlar ısıll ısıll
Düşmanlar çatlar hasetiyle her yıl
105 yıl hiç duraksamadan
Dalgalanır inadına bu kutlu hilal

Şehitler canlanır al sancakta
Kahramanlar duayla anılır ocakta
Her gidenin ardından yeniden
Doğar bir yıldız bu aziz vatanda

Çoluk çocuk yaşar bu ulvi hissi
Manevi iklim sarar hep içimizi
Ağlayan buğulu gözlerden inen yaşlar
Hatırlatır ağır topçu onbaşı Koca Seyiti

Gülbey Yılmaz

Uğur Hocam

42 yıl geçti Uğur Hocam,
Yarım asıra ne kaldı ki...
Unutmadık sana atılan, ne o kanlı pusuyu,
Nede Militanların yaptığı o kalles saldırıyı.

O gün kahpe, 3 silah doğruldu yiğit başkana
Korkuyu bilmedi, çağırdı hodri meydana
Çana kast edenlere sıkıldı, son balyoz yumruğu
Ülkücü misyon adına, baş kaldırdı düşmana

Ardından ağladı binlerce kutlu ocaklar
Koştı nice intikam andı ile can Bozkurtlar
Asıldı, camdan duvarlara kanlı elbiselerin
Ruhuna sel olup, aktı ağızlardan Fatihalar

Hani derdin ya hep Hoca Ahmet Yesevi,
Dilinden tesbih Başbuğ Alparslan Türkeş'i.
Seminerlerde çok defa gözü yaşlı,
Anlatır, yaşatırdın bu kutlu sevdayı.

İşte sende cennettesin Uğur Hocam,
Senin kavgan artık, bizim benim kavgam.
Günün birinde kurulursa ulu divan,
Senin elindedir, ülkü mazbatam. G.y

Gülbey Yılmaz

Umut

Ey oğul,günü gelince apansız dağlar aşılır,
Sınırsız hürriyete delice kavuşulur.
Mazide unutulmayansa , çıkılan doruklardan ,
Sinsi bir el marifetiyle al aşağı ediliş kalır.

Yaşamdaki acı hatıraların telafisini
Hakkın yüce adaletinin tecellisini
Bekle gayri... Belki bu gün ya da yarın
Doğacak ışıkla bu devranın geçmesini .

Sanma ki buralar hep çorak kalır,
Mevlam er geç bizi de yağmurla ıslar.
Yeşerir umutlar saat gece 12'yi vurunca
Bir kurt ulumasıyla yiğitler şahlanır.

Toplanır Dedekorkutlar otağımızda ,
Uyanış başlar güzel Anadolumda .
Gecenin karanlığında, yollar bulunur,
Şehitli gazili vatan toprağımızda .

Gece çöksede üstümüze ,gündüz var oğul !
Her zaman başını eğme dik tut oğul !
Yalnız kalsanda onca yılgınlığa,tükenmişliğe inat
Kavgana devam et onurunla, sakın korkma oğul !

Gülbey Yılmaz

Unutmadık

Korkmadık
Sönmedik
Bütün aksi fırtınalara karşı direndik
Yılmadık, her bitişin ardından yeniden dirildik

Çattırmadık
Üzmedik
Tüm hain saldırılara karşı koyduk
İndirmeye cüret edenleri tek kurşunla yere serdik

Ağlatmadık
Küstürmedik
Nice sinsî saldırılarına baş verdik
Kast edenlere karşı canımızı siper ettik

Unutturmadık
Değersizleştirmedik
Tüm kendini bilmezlere karşı savunduk
İnadına Akif'e İstiklal ruhuna tutulduk

Dalgalandırdık
Sevdirdik
100 yıldır ihanete dur dedik
Ezelden ebede Türk'e ayyıldıza aşık olduk.

Gülbey Yılmaz

Unutmadım, unutamam

Bayrakla, sancakla dertleşenler
Can verip devleşenler
Tabutu al eyleyenler
Unutmadım, unutamam

Yardan serden geçenler
Geri dönmeyi düşünmeyenler
Vatan için ant içenler
Unutmadım, unutamam

Bir hilal uğruna ölüme koşanlar
Son nefese kadar savaşanlar
Kelle koltukta ileri atılanlar
Unutmadım, unutamam

İhanete dur diyenler
Düşmana dünyayı dar edenler
Mazlumların ahını duyanlar
Unutmadım, unutamam

Kafeslerde ömür geçirenler
Dar ağacına gülümseyenler
Celladından helallik dileyenler
Unutmadım, unutamam

Kızıl Elma yı düşleyenler
Karşılıksız sevenler
Turani hayal edenler
Unutmadım, unutamam G.y (21.07.2021)

Gülbey Yılmaz

Unutmak İhanettir

Ulu sultan Alparslan giydi kefeni
Büyük bir imanla verdi fermanı
Ok ile yaylar son g z gerildi
Kılıçlar kınından g  e doğru çekildi

Sultan Alparslan secdeye vardı
Allah Allah sardı meydanı
Selçuklar atıldı temsili hilali
Korku ile kaçış sardı Bizans'ı

 arpı tı Malazgirtte Hilal ile Haçlı
Bo du Türk kartal çift ba lı
Anadolu adlı mekanda bundan böyle
Sonsuz bir gedik aralandı

Bugün ve d n h r ve bağımsız
Ya ar Türk sonsuz ve sınırsız
Bilinmeli anlamalı kıymeti her an ecdadın
Cesur yürekleri unutmamalı vede hiç bir zaman unutturmamalıyız

Unutmak ihanettir.
Son kale Anadolu'yu başta sultan Alparslan olmak üzere bize emanet edenlere selam
olsun. G.Y
Zafer anısına 26 Ağustos saat 21.50

G lbey Yılmaz

Unutulur mu

" İzleri var geride atanın, izleri olacak ilerde bu vatan için çalışanın" .

1998 - 2002 yılları arası Şanlıurfa Merkez Kanoğlu İlköğretim Okulu Birleştirilmiş Sınıf (5 sınıf bir arada).

Unutulurmu
Unutulurmu hiç Kanoğlu
Gözümde tütmez mi Çanoğlu
Gözden yaş gelmez mi
Ordan bir ses duyunca

Uzaklara bakıp bakıp
Hasretini içine çekip
Günün birinde Vuslatta
Kucaklaşmak bize çok mu

Uzun uzun yazmak
Beraberce anılara dalmak
Sevgiyle umutla en son
Aramızdan ayrılan yıldızlara bakmak çok mu? Gy.

Gülbey Yılmaz

Utkgd

Yıkıldı sanma
Daha yıkılmadım
Göçtü deme
Daha göçmedim

Bıraktılar gittiler
Ben gidemedim
Arkadan ağladım
Bakan olmadı

Son fasıldayım
Ya yaşam
Son nefesteyim
Ya ölüm

Derken geldiler
Nasılsın dediler
Güç bela
İşte diyebildim

Yalnızlık zor dedim
Bir daha ne zaman
Ben toprak olmadan
Gelecekmisiniz dedim işte

Öyle iyilerdiki
Onlar yufka yürekliydi
Duygulandım gözlerimin
Yaşı döküldü ağladım

Ağladım ağladım
Belki son ağlayışım bu
Görüşmek mümkün olurmu diyebildim
Tekrar geleceğiz biz Kültür elçisiyiz dediler. Gülbey YILMAZ

Teşekkürler UTKGD - UŞAK SEVDALILARI

Gülbey Yılmaz

Uyan Mehmedim Hadi Uyan

Fırtınalar kopuyor yüreğimde şu an
Her yer oluk oluk kan
Uyan Mehmedim hadi uyan
Akan yaşlara ol ayan

Kolaysa bu acıya dayan
Yiğitler verdi bu Bayrağa can
Uyan Mehmedim hadi uyan
Geceye atılan ağıtlara ol ayan

Dünyamı sardı yine zifiri karanlık
Nerdesin ey kaybolan insanlık
Uyan Mehmedim hadi uyan
Ağlayan analara ol ayan

Yıkılsın Arbani gömülsün Resulayn
Kahraman Türk şehitleri kurtulsun
Uyan Mehmedim hadi uyan
Dillerden dökülen şehadetlere ol ayan

Kahramanlık bir büyük yükseliştir
Ardına bakmadan zafere ilerleyiştir
Uyan Mehmedim hadi uyan
Üzerine örtülen Bayrağa ol ayan
09.01.2020 Gy.

Gülbey Yılmaz

Uyanış (Nevruz)

Uyanış başlayınca Anadoluda
Bahar kokar dağda ovada
Dumanlar yükselir örsten
Çekicin her vuruşunda

Ateş yanınca her ocakta
Coşar kızanlar yurtta
Bayraklar asılınca Turan İlinde
Bayram olur Türk Dünyasında

Çıkılınca, Ergenokon yurdundan
Yol açıldı Börteçinen izinden
Kavuşunca yeni bir yurda
Çalınsın Davullar durmadan

Ulusun Bozkurdum bugün ulusun
Allah Türkü ilelebet korusun
Her yılın 21-22 Mart günü
Kurulsun Türke bir düğün

Getir yiğidim gayri ateşi körüğü
Isınsın ırkımın Türkü, yörüğü
Yıkıp aşınca Demir dağı
Kutlayalım dirilişin öyküsünü G. y

Gülbey Yılmaz

Uyulsun

Sanmaki uyuduk, uyutulduk
Hiç görmedik, hiç duymadık
Yaşananları unuttuk, aymaz olduk
Satanları saymaz olduk

Sustuk asilce ve gizlice
Durduk bekledik soyluca
Olanları, solanları ve de riyakarları...
Hepsini yazdık deftere

Gün gelince açacağız
Vakti dolunca uluyacağız
Gece dolunay olunca
Bozkurtlar kurultaya doğru yol alınca

Çakalların hükmü bitince
Korkudan inine girince
Pusatları tam kuşanınca
Yiğitler kopuzu çalınca

Kıratımla dört nala Türk İllerinde
Bekleyen Oğuz Türk Beylerine
Özleyen kavim kardaşa müjdele
Biz geldik işte burdayız...

Haydi kalkın Türklük namına
Bu kutlu dava uğruna
Mühürü İslam adına
Yürüyün Turan aşkına

Gelsin gayri akıl başa
Dünya alem dönsün şaşkına
Yeminlerden yemin Türk Başbuğuna
Uyulsun gayri kutlu Andımıza
G.y (12.11.2021)

Gülbey Yılmaz

Uzakta

Uzakta bir el var
Bana uzanan
Bir yüreği var
Sevgiye atan

Bir baba var
Sevginin adamı
Bir ruhu var
Asillik makamı

Bir ana var
Şefkatla bakan
Bir kalp var
İyiliğe koşan

Bir minik var
Kardeşlikle yoğrulu
Bir gülümsemesi var
İçtenlikle dolu

Bir öğretmen var
Vatana sevdalı
Bir dokunuşu var
Ahde vefalı

Bir lider var
Geleceğe bakan
Bir hissi var
Duygu sarmalı

Glbey Yılmaz

Ülkümün Şehitleri

Her gece ziyarete çıkar gizliden Ülkü devleri
Gelirler Ülkü evine otururlar Ocak başına
Sohbetleri dinlerler ,katılırlar söylenenlere
Bazen mutlu bazen de hüzünlü göz yaşı

Şehit dualarına hep birlikte amin derler
Yavru Bozkurtları süzerler derin derin
Aynı ben diye geçirirler hep içinden
Yaşadıkları anılar gözlerine gelir birden

Kimi yağlı urganla acımasızca
Kimi hain ellerce kallesce
Kimi kahpe kurşunlarla sinsice
Toprağa düştüğünü hatırlarlar

Anılar canlandıkça ağlarlar
Başbuğun sözlerini okurlar
Sevdanın ve hareketin yüceliğini anlarlar
Vatan aşkı ile için için yanarlar

Ülkü güllerindeki aşkı gördükçe gururlanırlar
Sarılmak kafa tokuşturmak isterler
Ayrılığın vedanın olmasını devranın bitmesini istemezler
Tekrardan 27 Mayıs, Eylülleri ,şehitler günlerini vuslatın gelmesini beklerler

Ülkücü Şehitler Günü anısına ,
Gülbey YILMAZ

Gülbey Yılmaz

Üstad Necip Fazıl Kısakürek

Kaldırımlarda, sensiz ,yalnız ve ıssız
Yürüdük aynı yoldan ağır ve sessiz
Bir çığlık yükeldi bir an kulaklar yırtındı
Karanlıktan ıslıl ıslıl göründü Türkün üstadı

Mazlumlar sevindi, Çileler hatırlandı
Maskeler indi, perdeler sona açıldı
Anılardan bir sayfa açtık Büyük Doğu'ya
Tohumlar toprağa saçıldı, koştu Küheylan toya

Mehmet bekledi her gün aydınlık sabahı
Seccade unutturdu zindandaki yalnızlığı
Umutlar tükenmez belki bulur vuslatı
Sakaryadan akanlar serinletir büyük Üstadı

Okuduk tarihten bugüne seni yek yek
Sakaryayı dinledik, sesinden ölene dek
Her mısran bir kılavuz olurken bu yolda
Emanettir yiğtlere, her sözün bu dünyada

Beklerken her can kavuşma anını
Toprak olunca gitti boş adamın sanı
Bugün gördük ki unutulmayanlardan
Bir büyük şaiirsin sen büyük adam.

Gülbey Yılmaz

Üşüyorum

O gün cennete doğru uçuyordum
Mevlam beni çağırıyordu,beni istiyordu
Sanki bu dünyada ki son yolculuğumdu
Bir şeyler oluyordu içimde fırtınalar kopuyurdu

İki saniye sonrası ne olacağı belli değildi
Hüküm Allahındı o biliyordu hayrı şerri
Kavgalarım,yasadıklarım geldi aklıma
Hak yolunda geçen ömrümün Film şeridi

Ne mutlu vatan çilesi çekerken son geldi
Gönlüm Mevlayı dilim Kelime-i Şehadeti söyledi
Hak Allah dedim, Keş Dağına dava arkadaşlarımla uzandım
Kuru Deredeki Kanlıçukur beni içine aldı

Her yanımda karda buz oldu üşüyorum, üşüyorum
Mamak zindanındaki 7.5 yıl gibi, yine üşüyorum
Neden soğuk ,yerler güneşimiz nerde
Yorganım buz yastığım buz üşüyorum

Elimden tutan kalabalıklar dağılmış kimseler yok
Yattığım yerler de sanki tabutluklardan soğuk
Bağırıyorum, çağırıyorum sessiz sağır dağlara
Herkes herşey donmuş etrafta kimseler yok

Nerdesiniz Alperenler ,ordamısınız Bozkurtlar
Çok üşüyorum... sizidemi susturdular, dondurdular
Nerdesin anam,nerdesin kara kaşım..üşüyorum hemde çok
Neden böyle oldu bize neden kıydılar ,neden ayırdılar

Sesler var ,dumanlar var sisler aralanmıyor
Gözüme perde koydular, gündüz olmadan gece oluyor
Nefes alamıyorum yüreğim patlayacak gibi
İşte ruhum yatakta değil , eğilmeden şehadete ulaşıyor

Uzak çok uzaklara,güzelliğe ruhum yol aldı
Güvercinler ülkesinde dinledim rüzgarları
Siz beni özlerken anıların ardından
Ruhum huzurla bir çeşme başında zikre daldı

Öğüdümdür ardından ağlamayın yaş da dökmeyin
Üç günlük dünya için yanar döner olmayın
Her dakika her daim doğru yaşayın
Düz gidin sonsuza kadar dik durun

Gülbey Yılmaz

Üşüyorum Reis

Her karın yağdığında,
Göz gözü görmediğinde,
Sisler yeri göğü kapladığında,
Donunca, üşüyorum Reis.

Vatan türküsü duyduğumda,
İçim hüznü sardığında,
Şehitler aklıma geldiğinde,
Kahrimdan, üşüyorum Reis.

Üç günlük için dönenleri,
Fırıldakların çoğaldığını,
Çıkar yolunda üşüşenleri,
Gördükçe, üşüyorum Reis.

Bir çeşme başına uzandığımda,
Sesini duyup irkildiğimde,
Sonsuzluğun sahibine duada,
El açıp, üşüyorum Reis.

Kekik kokularına ulaştığımda,
Suların sesini dinlediğimde,
Dağlar beyazına kavuşunca,
Güvercinlerle, üşüyorum Reis.

Vatan dara düştüğünde,
Bayrak yüzünü çattığında,
Bozkurtlar kara düştüğünde,
Yokluğunla , üşüyorum Reis.

Bir ağıt duyduğumda,
Millet için yandığımda,
Senin şiirini okuduğumda,
Ağlayıp, üşüyorum Reis.

Gülbey Yılmaz

Vakit Tamam

Bayramda gelirim diyordun
Kaç bayram geçti aradan gelmedin ya
Hasretinden deliye divaneye
Döndü bu gönül ya

Yad ellerde damla damla gözyaşı
Döktü bu garip gönül ya
Şakaklarıma kar yağdı
Dondu fersiz kaldı bakışlarım ya

Yıllar geçti ardı sıra
Ömür sensiz geçti ya
Sonu gelmeden anılara
Şiirlerime girmedin ya

Son nefeste bile
Bir yudum su veremedin ya
Bu bayramda mazi olmadan
Kavuşmayı bilemedin ya

Gülbey Yılmaz

Var Ol

Bu bayrak inmez
Var oldukça Mehmetler.
Atamdan emanet
Bu Kutsal topraklar.

Her tepede bir şehit
Bekler vuslatı saati
Aziz vatanın her kalesinde
Bir al sancak dalgalanır.

Var ol Şehit babam.
Senin şehitin bizim.
Biz onu her zaman
Yüreklerde yaşatacağız.

Var ol Şehit anam
Kınalı oğul bizim
Damardan akan
Bayraktaki kan bizim

Gülbey Yılmaz

Var oldukça

Atamın emaneti
Bu kutsal topraklar.
Gönderden bayrak inmez
Var oldukça Mehmetler.

Her tepede bir şehit
Son vuslatı bekler
Kahramanlar ölmez
Var oldukça yiğitler

Aziz vatanın her kalesinde
Bir al sancak dalgalanır.
Kandan rengini soldurmaz
Var oldukça Şehitler

Şehit anasının gözün yaşı
Akar gider, olur seller
Şehit babası gururlanır
Var oldukça Kahramanlar

Gülbey Yılmaz

Vatan Kolay Vatan Olmadı

O gün kavgayı verenler acaba akıllarından zorumu vardı .
Yoksa kişisel çıkarları için mi mücadele ettiler.
Hiç düşünüp kafa yoruyormusunuz?
Neden kolayı seçiyorsunuz?
Yerinizden,koltuğunuzdan kalkıp şu vatana bir bakın.

Sanal alemden de olsa gerçekleri görmek için ne idik neyiz ne olacağız sorularını
kendinize sorun.
Hiç değilse kendiniz yok olsanızda ,
Gereksiz görülsenizde geleceği kurtarın.
Evlatlarınıza sorunsuz ve tam bağımsız bir vatan bırakın.

Onurlu ve yüksek karakterli bireylerin yaşadığı bir diyar bırakın.
Unutmayalım bu vatan atalardan yadigar ve emanet.
Eğer bu emanete sahip olamıyorsanız-işi tez elden ehline bırakın!
Tarih emanete ihanet edenleri asla af etmeyecektir!

Gülbey Yılmaz

Vatan Üstüne

Gece olur kar yağar vatan üstüne,
Mehmetçik, kurban olur al rengine.
Destanlaşır her biri an be an,
Kor ateş olur Anaların yüreğine. G.y

Gülbey Yılmaz

Vur Kılıcı Mehmedim

Vur Kılıcı Mehmedim

Günler geceyi ,geceler gündüzü kovaladı,
Sessizce ağladım derdimi soran olmadı.
Küstüm yarınlara gizlice firar eyledim mahzenlere
Kandan beslemeler, bedenimden akan kana doymadı

Mehmedim benim için diren vatan aşkına
Dik sancağı yine en zirveye inadına
Kaçsın düşman, dönsün şaşkına
Vur kılıcı Sultan Alpaslan , Mustafa Kemal adına

Kurtar Türkü bu çetin istiladan
Çıkar mahzenden çalınsın kutlu mehteran
Allah Allah bu ne yaman bir muharebe
Sonunda ne bir rütbe var ne şan

Biz eğer yılsak bu amansız devrandan
Bir ihanet türküsü çalınır Anadolu adlı mekandan
Kaybolacaksak ,düşeceksek,toprak olacaksak eğer
Bedenime sancak ,dilime şehadet olsun, dursun bu kan.

(03.10.2016)

Gülbey Yılmaz

Vurdumduymaz

Aymazlık şaha kalkmış
Her yeri kaplamış
Gerçekler algıya yenik düşmüş
Kahramanlar bir bir dışa atılmış

Gözlere perde inmiş
Kulaklarsa kulaklıkla kapatılmış
Kalpler mühürlenmiş
Milletin üzerine ölü toprağı serpilmiş

Umuda prangalar vurulmuş
Hayaller suya düşmüş
Fikirler zapt edilmiş
Yılgınlık toplumu sarmış

Doğrular yalana yenilmiş
Galipler mağlup edilmiş
Yüreklerin alevi sönmüş
Beyinler uyuşturulmuş

Bilene sorulmamış
Ükalalık öne çıkmış
Soytarılık yüzü geçmiş
Her yer sirke dönüşmüş

Önde olmak zoralmış
Dürüstlük para etmemiş
Güçlüler güçsüzleri ezmiş
Başı vurdumduymazlar sarmış G.y (26.09.2021)

Gülbey Yılmaz

Vuruluş

Düşman ateşi bizi asla korkutamadı
Hep tetikte beklediğimiz değilde
Güvenle baktığımız, üzerine titrediğimiz
Emin eller vurdu yiğit adamlarımızı.

El yumruğu bükemedi asla boynumuzu
En süper, en namli Gardeşlarımız,
Acımadan vefayı yerle bir ederek
Yağlı urganla kırdılar boynumuzu.

Yaban rüzgarlar bizi asla koparamadı
Hep delice esen fırtına değilde
Köklerine bağlı, yanımızda olan
Bizden olan Lodoslar yıktı barkımızı .

Zalim Gurbetler bizi asla yıkamadı
Hep vuslat olarak saydığımız
Sıla bildiğimiz, suyunu içtiğimiz
Bizim topraklar asi oldu heveslerimize.

Çok uzaklar bizi asla yıldıramadı
Yakın olduğumuz, dibinde durduğumuz
Gözümüze görünen, bize bakan
Sıcaklığını duyduğumuz, üşüttü duygularımızı .

Zıt fikirler bizi zincire asla vuramadı
Bizden beslenen, bize yön veren
Yıllarımızı alan, kavgasını verdiğimiz
Vazgeçilmezlerimiz vurdu prangalarını.

Sevdalarımızı hainler asla öldüremedi
Kandan olan candan olanlar
Sinsi bir saldırıyla ansızın
Toprağa gömdüler kutlu ülkülerimizi.

Gülbey Yılmaz

Ya İlahi,ya İlahi

Öksüz geldim,
Öksüz giderim
Ya İlahî,Ya İlahi
Bir gece ansızın
Nice kansızın
Bir sürü bayraksızın
Karşısında dimdik
Başğmeden elif gibi
Geri dönmeyenler gibi
Bir kadere düçar eyle
Kahramanlarla yan yana
Omuz omuza vuruşmayı
Onlar gibi olma yolunda
Donat beni ya Mevla...
Ya İlahi ruhumdan
Esirgeme ilacını
Ya baş eyle
Yada taş eyle
Ya İlahi.Ya İlahi

Gülbey Yılmaz

Ya Rab

Başını vermeyen şehidi
Döne döne savaşıan eri
Kurşun atan bunca yiğidi
Zirhında , saklayasın ya Rab

Gecesi gündüze karışan
Kahramanlık için yarışan
Vatan derdi ile çarpışanı
Koruyup, gözetesin ya Rab

Türklük uğruna bu davayı
Allı yıldızlı bu sevdayı
Göndere çekilen bayrağı
Asla indirtmeyesin ya Rab

Kurt soylu Taş Medreseliyi
Akındaki serdengeçtiyi
Başbuğum Alparslan Türkeşi
Unutturmayasın ya Rab.

Gülbey Yılmaz

Ya Sev Ya Terk Et

Zannettinki Türkü yıldıracaksın
Kaçıp itin inine girecektin
Düşündünki yanına kar kalacaktı
Al sancağa işte böyle selam durursun.

Daha önce kaç kez denediler
Sütü bozuk hep senin gibiydiler
Bir gece dolunayda yok oldu
Kahpe soyu imansız, vatansızlar.

Dağlardan inip köylere sardılar
Al bayrağı indirmeye yeltendiler
Bir yiğit ve bir tek kurşunla
Leşler gibi yere serildiler.

Korkakça hep arkadan saldırdılar
Silahsızlara , savunmasızlara kıydılar
Aslan yürekli Mehmetleri görünce
Kaçacak, sığınacak delik aradılar.

Elbet birgün sona ereceksiniz
Yalandığınız yere gideceksiniz
Eğerki bu Anadolu bize vatansa
Ya seveceksiniz yada terk edeceksiniz.

Gülbey Yılmaz

Ya,,,ya

Ya...Ya
Sabret gönöl, söylerim diyordun
Taşa döndüğümü ,görmedin ya
İlkbaharda gelirim diyordun
Bahar kışa döndü, gelmedin ya

Gün gelince gülerim diyordun
Nice günler geçti, gülmedin ya
Bir gece ararım diyordun
Gecem tükendi, aramadın ya

Bir sabah günaydın derim diyordun
Ne sabahlar geçti, gün aymadı ya
Beraberce ağlarız diyordun
Ağlamak nasip olmadı ya

Hani mesaj atarım diyordun
Hiç haberini alamadım ya
Başaranda bekle diyordun
Bekledim durdum, gelmedin ya

Uzaklara kaçarız, diyordun
Gözlerim, yollarda kaldı ya
Umutla beni bekle dedin
Kollarım boşa düştü ya

Bayramda kavuşuruz diyordun
Herkes geldi sen gelmedin ya
Rüyalarda buluşuruz olmazsa dedin
Mahşere kaldı, vuslat olmadı ya G.y

Gülbey Yılmaz

Yalnız Gazel

Bir sonbahar gecesinde başlayan
Göklerden delice üzerime boşanan
İkimizi aşktan ıslatan yağmurmuydu
Yoksa gözünden düşen yaşlarınmıydı

Deli yellerin estiğı o gecede
Dalımdan döktüğün yalnız gazel
Oradan oraya, uçup savruldu
Ansızın solup, firari oldu

Gidişin aynen böyle akıttı
Gözümdeki son yaşları
Çaresiz kaldım böyle bir başıma
Karlar yağdırdın gurbet dağıma.

Gülbey Yılmaz

Yanarım

Çanakkaleyi,Sakaryayı ve Dumlupınarı ,
Unutturursak ona yanarım.
Sultan Alpaslanı,Fatihi,Yavuzu ve Mustafa Kemali,
Anamazsak ona yanarım.

Şanlı Urfayı,Gazi Antepi ve Kahraman Maraşın direnişini,
Anlatamazsak ona yanarım.
Edebaliyı,Yunusu ,Mevlanayı ve Mehmet Akifi,
Anlayamazsak ona yanarım.

Üç kıtaya yayılmış Türk gücünü dünyaya hakim,
Kılamazsak ona yanarım.
Bin yıllık kardeşliği kalleşlerin oyunu ile,
Bozarsak ona yanarım.

Mehmetçiyimizi ayak altına düşürürsek iadei itibar ,
Yapamazsak ona yanarım.
Atalarımızın asırlardır yaptığı şerefli mücadeleyi hiçe ,
Sayarsak ona yanarım.

En mahrem ata yadigarı kutsal emanetlere sahip ,
Çıkamazsak ona yanarım.
Şerefli Bayrağımızı en doruklarda ,en zirvelerde,
Tutamazsak ona yanarım.

Şerefli Bayrağımıza layık ,
Olamazsak ona yanarım.
Al bayrağımızın alını ,hilalin ve yıldızını ,
Küstürürsek ona yanarım.

Şehitlerimizin vatan yaptığı toprakları elden,
Çıkarırsak ona yanarım.
Minarelerden ezanı,dillerden tekbiri ,
Okuyamazsak ona ona yanarım. G.y

Gülbey Yılmaz

Yansın Ne Varsa

Bir ateş yakta
Yansın ne varsa
Sakın ha,elleme
Herşey kül olsun

Zaten bitirmiş bizi
Yoklar alemleri ve sızı
Öldü,o güzelim sevda
Ne demeli...söz bitti

Kurt yalnızlığı gerçekten
Düşüğüm durum
Cephede bir ben
Bir de öteki...

Asılsız ve de silik
Yüzler boş sahte
Her yer,çıkamaz sokak
Bu şehir yordu bizi

İkiyüzlülük sarmış alemleri
Yollar kara,zifiri
Nereye sırt dayasan
Yıkılır yok eder,gururu

Çakal postu bu zahir
Üstümüze gelir sel gibi kir
Tutunmak zor buralarda
Dünya bitti ,var olsun ahir

Gülbey Yılmaz

Yapma

Başımı yere eğme benim
Şanımlı bir sözle yıkma benim
Son defa görmeden,bilmeden kaçma
Kör, vicdansızlara beni madara etme

Düşlerimi bir anda öfkenle yıkma
Sende vefasız olanlardan, olma
Kayan yıldızlar misali gitme benden
Solan,dökülen yapraklar gibi ayrılma tenden

Bir dev işte bugün senle devrildi
Ayağa kaldırmayı senden başkası bilemez
Bundan sonra tutunacak dal olmaz
Ne olur böyle kolay bitmesin bu devran

Tekrar,tekrar dinle beni
Güzel bir düşün masalı gibi
Aşıkların, ozanların sevda türküsündeki gibi
Aslının- Kerem,Gülbeyin - Ülkü tutkusu gibi

Gülbey Yılmaz

Yarına Tutunmak

Dur bekle, bahar görünüyor önümüzde.
Unutma ,antlarımız hala mevcut yüreğimizde.
Çık şu,umutsuzluk denizinden ,dağlara gel,
Fırtınalar,yıldırmasın kopmap yok özümüzden.

İleri daima ileri koş yolundan ayrılma.
Dalından kopup bir yerlere savrulma.
Tutun kahramanların cesur yüreğinden,
Onları örnek al,sakın ola gözünü kırpma

Bilesin, asırlık çınar şahittir ,öncesinde sonrasında.
Bugün değil dünden gazete mısralarında.
Kupürler gösterimde bir bak , nice solan çiçeği,
Oku öğren , acılı günleri gör, destanlarında.

Bak, her sokakta ağlayan gözler var ,
Karanlığın karasında gönül beyazı arar,
Buluşamasada ak ile kara ,mahşere kadar,
Korkma , her sancıdan yarına tutunmak var.

Gülbey Yılmaz

Yarış

Her yarışın ardından
Başka bir yarış başlar.
Yerinden oynatılmazsa
Aradaki yanlış taşlar.
İçten içe kendini eritmeye başlar
Ve gün gelir yok olmaya
Ve aslını yitirmeye başlar.
İşte o oynatılan taşların ,
Değişim anından itibaren ,
Dostluğun ebedi olduğu
Bir başka mevsim doğar.
O mevsim , doğal ve güzel
En samimi sevdanın
Karşılıksız sevmenin adıdır.

Saygılarımla ,galip gelenin her zaman dostlukların olması dileğiyle! Gülbey YILMAZ

Gülbey Yılmaz

Yaşasaydı

Yaşasaydı soyadına layık hiç yılmayıp
Eğitim savaşında bir yiğit olup
Öğrencilerine bir ömür adayacaktı
Şehidimiz Necmettin YILMAZ Öğretmen

Yaşasaydı muradına erip sevinecek
En yakışıklı en karizmatik damat olacak
Düğününde kemeçe ile horon tepecekti
Şehidimiz Necmettin YILMAZ Öğretmen

Yaşasaydı anasına babasına hayrı dokunacak
Hiçbir zaman onları ağlatmayıp
Bir ömür boyu tebessüm sunacaktı
Şehidimiz, Necmettin YILMAZ öğretmen

Yaşasaydı cehalete tükenmişliğe inat direnir
Anadoluda vatan çiçekleri yetiştirir
Yurdun topraklarını bir bir donatacaktı
Şehidimiz, Necmettin YILMAZ öğretmen

Yaşasaydı Pülümür Çayı kan olmayacak
Şanlıurfa dan Torula giden yolda
Hainler yerine Mehmetleri görecek
Şehidimiz Necmettin YILMAZ öğretmen

Gülbey Yılmaz

Yatsı

Yatsı gelmedi, mum hala yanıyor
Bekle sonunu
Elbet anlaşılır
Kurdu koyunu
Mizan kurulunca anlaşılır
Soysuzu soylusu
Unuttuk sanmayın ha
Baltaları gömdüğümüz yeri
Davranın yiğitler
Kalkın yerinizden
Gün doğarken koşun
Haydi er meydanına
Meydan sizi bekler
Omuz omuza verin
Altını üstüne getirin
Aman vermeyin ha
Tozu dumana katın.

Gülbey Yılmaz

Yazı

Yazı
Başımıza öyle bir tatlı bela
Öyle yaman bir yazı yazıldı ki
Bunu hiçbir beşer ne görebildi
Nede anlayabildi,

Azıcık gölgemize sığınmaya çalışanlar
Yanımıza gelip bizden görünmeye uğraşanlar
Kendi çıkarlarını başına taht edenler
Bu sevdayı ne anlayabildi nede hayal edebildi,

Gün geldikçe hafifleyenler
Menfaat savaşının ordusuna katılanlar
Gözüne batan mertegi görmeyenler
Aşkımızı ne anladılar nede anlayabildiler.

Gülbey Yılmaz

Yen Gölgeni

Ruh açtır ,arar durur huzuru
Prangalar sıkar, üzer gururu
Gardiyan,bekleme aç kapıyı
Bırak ,Güneşimi kıskanmayı

Yarını bekleme,bul seheri
İnançla doldur her bir neferi
Tek yumruk sıkılmış tüm bilekler
Seni gözler o cesur yürekler

Yol vakti geldi haydi Bismillah
Destek olanlarla ol inşallah
Engeller yıldırmasın sakın asla
Hedefe doğru kitlen, düş yola

İlk günkü gibi hep heyecanla
Gönüllü, içtenli ve coşkuyla
Koştur ardından nice binleri
Korku bilmeden ,yen gölgeni

Gülbey Yılmaz

Yeşil Banaz'ım

Dağlarla örülü her bir yanından
İçinden akan su, Banaz Çayından
Tüm mevsimleri sınırsız yaşatan
Güzellik yurdusun yeşil Banaz'ım !

Yazın serin esen akşam yelinden
Ceketini ayırmazsın yanından
Gece, yorgan ile battaniyeden
Ayrı yatılmayan yeşil Banaz'ım !

Gözler dalar ulu Murat Dağına
Yörüklerin yurdu Bulgaz Dağına
Doğu ya gidince Ahır Dağına
Hayranlık duyulur, yeşil Banaz'ım !

Düzde, Ovasında her karışında
Evrendede ve Hamamboğazında
Tarih kokan Ahat Akmonyasında
Keyfine doyulmaz yeşil Banaz'ım !

Sanki doğal göller yöresindesin
Saymakla bitmeyen güzelliktesin
Kışın kar beyazı renge bürünen
Güzel gelinsin sen, yeşil Banaz'ım !

Bir de kuruldumu Banaz pazarı
Güzeller gezinti yapar yazları
Banaz Özlem'le hep yolcuları
Uşak'tan taşırırsın, yeşil Banaz'ım !

Bekleyen var mıdır, bilmem bu vakte
Hasretim varmıdır , Kara trende
İstasyon boşaldı umut geride
Geleceğimsin, sen yeşil Banaz'ım !

Aşığın olmuşum, ben deniz, senin
Altın kafes misali, ayrıdır yerin
Gülbey'in, aklını başından alan
Bir vatansın sen, sen yeşil Banaz'ım! G.y

Gülbey Yılmaz

Yıkarım

Beni zorlama bu günlerde
Derde derman bulunmaz zamanlardayım
Bekle gün gelir kırarım sinsi esaretimi
Haykırırım Turan ellerine cesaretimi
Dökerim Tunaya gözyaşlarımı
Umman olur sığmam dört kıtaya
Taşarım ,yıkarım Çin seddini
O ellere dikerim kütlu hilal sancağını
Selam eylerim tüm cihana Türk ceddini

8 Kasım 2017

Gülbey Yılmaz

Yıllar

Kapılar bir bir açılır,
Dostlar bir mecliste buluşur.
Geçen yılların anısına
Ocakta demlenen çay içilir

Çayla birlikte muhabbet başlar
Samimiyetin en doruğuna varılır
Mazide kalan nice anıların
Hatıratları odanın içine saçılır

Bir plak çalar hüzünden
Yaralar bizi ta derinden
Gitmesekte o geçen günlere
Sanki gider gibi oluruz yeniden G. y

Gülbey Yılmaz

Yılmaz Hoca

Güzel gülerdin, güzel bakardın
Arkadaş uğruna hep yanardın
Vatan ve Eğitim uğruna
Hep önde, hep fedakardın

Sarı Yılmaz hoca diye bilindin
Herkes tarafından çok sevildin
Biz dostlar meclisi tarafından
Her zaman adam diye anıldın

Her zaman sahanın yıldızıydın
Hızınla bir Maradona gibiydin
Çok mütevazı ve hassas davranan
Asla kalp kırmaz, centilmen biriydin

Bu dünyadan sende göçtün
Acılarımıza bir acı daha kattın
Sabrımızı zorlayan ve güç olan
Son vedanla hepimizi yaktın

Dilerim, fani alemde geçtiğin acıların
Yıllarını dolduran tüm kahırların
Cenneti makama giden yolundan
Felaha doğru yol alsın

Gülbey Yılmaz

Yiğidim

Yine doludizgin koşacağız,
Bu şehre sığmayacağız,
Bir ve beraber olacağız,
Merak etme sen yiğidim.

Geleceğim son ayrıldığım yere,
Hani son ant içtiğimiz yere,
Hemde sırt sırta vereceğiz,
Merak etme sen yiğidim.

Adamlığı zirveye koyacağız,
Heyecanlı ve içten olacağız,
Damarlarda kan olacağız,
Merak etme sen yiğidim.

Kavgaysa kavga vereceğiz,
Yılgınlığa mücadele edeceğiz,
Anlamayanlara anlam olacağız,
Merak etme sen yiğidim.

Bayramlar olacak nice bayramlar,
İçten ve samimi, aylar ile yıllar,
Kimse yan bakamayacak,
Merak etme sen yiğidim.

Gülbey Yılmaz

Yiğit Başkan Sinan Ateş

Sinsice kalleşçe saldırdılar
Ateşimi, ateşle vurdular
Şehitler kervanına bir aslan
Bir yiğit Başkan kattılar

Ateşin ateşi sönmeden yanacak
Kanını akıtanlar elbet bulunacak
Günün birinde değilse sonunda
Onu söndürenlerden hesap sorulacak

Bozkurtlar namertlere dar edecek
Pusulası bozulanlara yön verecek
Gidenlerin ardından ansız giden
Namlı son yiğidi unutmayacak

Şehadete eren son Ülkü başkanı
Kahpe pusuda düştü, gitti canı
Karşılama geldiler bak ,vuslata
Hep birden, Başbuğ Türkeşin askerleri

Bozkurtlarım, yanın giden kana
Uyumayın, uyanın gayri, gün aydına
Başbuğun bıraktığı yola, sarılın
Tez elden dönün, Kurt aslına.

Gülbey Yılmaz

Yiğitler

"Şehitler diyarı Anadolu,burda bitmemeli bu konu"

Yiğitler

Yiğitler koptu vatan dalından,
Tutanlar ağladı şehit salından.
Tekbirler döküldü kabre kadar,
Ağıtlar sel oldu canlar ardından.

Tören yeri sanki mahşer,
Şahitlik için doldu bu beşer.
Künyeler okunurken meydanda,
Figanlar yükseldi göğe mukadder.

Ay yıldızla sarıldı şehidim naaşı,
Kopamadı ana bacı kardaşı.
Düşsede onların gözünden yaş,
Selam durdu vakur şehit babası.

Minik bir çocuk,kocaman yüreği,
Düşürmedi elindeki resmini.
Olanları gördükçe nice binler,
Dayanamadı ağladı derinden.

Kucağında bebeği şehidin eşi,
Bağrı yanar, kesilir nefesi.
Son veda sarılıştta sevgiliye,
Söz verdi, etti intikam yemini.

8 er saygıyla attı ateşi,
Son kez duydu şehidim silah sesi.
Kahramanlar konarken kutlu toprağa
Al bayrakta aldı kanlar yerini. G.y

Gülbey Yılmaz

Yoktun Reis

Sokaklar, köşeler bizden sorulurdu
Elde hilal, sancak nöbet tutulurdu
Başbuğ askeri idik , şandı gururdu
Seni aradım, yoktun Reis.

Kızıl Elma yolunda her seferinde
Çin Seddini yıkıp, fetih yolunda
Turan illerinde nice akınlarda
Seni aradım, yoktun Reis.

Kafeslerde ruhumuz dellenirken
Seher vakti Şehitler uğurlanırken
Sürgünlerde vatan diye ağlarken
Seni aradım , yoktun Reis.

Mamak zindanlarında isim okundu
Volta adımlarımız binleri buldu
Acılar Bozkurtları savurdugunda
Seni aradım , yoktun Reis.

Katil darağacında nikah kıyıldı
Ayakla ellere zincirler vuruldu
Kan düşerken avluda, Kurtlar uludu
Seni aradım, yoktun Reis.

Taş duvarlar devamıza şahitti
Urganlar tümnden Şehadeti işitti
Son nefeste şehidim görünce cenneti
Seni aradım, yoktun Reis.

Gidenlerin ardından sela verildi
Tabutlarına aylı yıldız takıldı
Analardan dinlerken acı ağıdı
Seni aradım, yoktun Reis.

Allah şahit, Andımız aziz vatanda
Ölmek var, dönmek yoktu, sözü kararda
Serdengeçtilerle cepheyi sökende
Seni aradım, yoktun Reis.

Kara bulutlar göktü üzerimize
Güneş gelmez oldu bağlı, bahçemize
Çığlar düşende buzlu kar dağımıza
Seni aradım, yoktun Reis.

Ülkü erleri bilerek unutuldu
Ahde Vefa sadece sözlerde kaldı
İhanet yaftası gardaşa vuruldu
Seni aradım, yoktun Reis.

Üç gardaştık üçümüz de parelendi

Aymazlık kanı canımızı bezdirdi
Fitneyle beslenenler bizi bitirdi
Seni aradım, yoktun Reis.

Sevdamız siyah beyaz filme yansıdı
Görenler alın yazgımıza ağladı
Yaşlarımız döndü sele, Umman oldu
Seni aradım, yoktun Reis.

Katil Eylülde ayazdan üşüdük
Bozkurtçasına ölüme gülümsedik
Yalnızlığın kiskacında solarkene
Seni aradım, yoktun Reis.

Unuttuk , Unutulduk mu bilemeden
Ahde vefayı gönle nakşedemeden
Dünyadan gözü açık veda eylerken
Seni aradım, yoktun Reis.

Gülbey Yılmaz

Yoktur

Adımını attığı mekanda varlığı hissedilmeyen beşerin bu dünyada esamesi okunmaz. İşte böyle bir varlığın ,beyhude bir yaşamın içerisinde kendisine her geçen gün eza çevresine de ceza çektirmekten başka hiçbir artısı yoktur.

Gölbey Yılmaz

Yusuf Ziya Hoca

Vatan için bunca feryadı figanım
Sevdamın peşinde hep firardayım
Deli gönlüm durmayı ar saydı
Öksüz Türklüğümün son fedaisiyim

Kafkaslarda, Kerkükte yılmadan savaştım
Kutlu Turan'da yolbaşçı oldum
Soysuzların ata yurdumu işgalinde
Azadlık ateşini göğе harlattım

Kızıl elma aşkı ile yıllardır yandım
Tunayla, Dicle den abı hayat aldım
Sürdüm asil kır atımı dörtnala
Orhunla, Selengada maziye daldım

Başımı verdim , başımı eğmedim
Serden, yardan geçtim, ülkümdem geçmedim
Yılanlar, çıyanlar sardı dört yanımı
Zehrim i içime akıtıp sır vermedim

Koğuşlarda her adımda yandım
Günler hiç geçmez sandım
Civanlarla her gün terbiye talim
Yaparak kara yılları sonlandırdım

Ölümlerle boğuştum, zulümlerde direndim
Ülkü güllerine zindanlarda gizlice ağladım
Bir gece ansızın Prangaları kırıp
Ebedi hürriyete selam eyledim

Başbuğum la hep yan yanaydım
Kavgalarda kan kanaydım
Daha doyamadan ona
4 Nisan yağmurunda ıslandım

O gitti, onlar da gittiler önden
Yapraklar koptu fani bedenimden
"Söz bizim değil, özümdür" der
Komando Yusuf Ziya Arpacık dönmez yeminden. G.y

Gülbey Yılmaz

Yüksel Duman

Geçti gitti Reis,halimiz çok yaman
Bir ben kaldım ,Bir de sen Yüksel Duman
Anılar yolumuzu kesti aniden
Duman eskiden

Bir ben kaldım bir de Yüksel

Elbet çıkacağz zirveye yeniden
ben gönülden
yukarı

Bir sen bir de
Düşman çatlatırcasına en
Bir ben bir de Yüksel Duman

Biz yedi kardeşlik altıya düştü
Dostlar arasına ayrılık düştü
oynamadan
Duman

Hainler son oyunu
Dimdik duralım bir ben bir de sen Yüksel

Gülbey Yılmaz

Yürü Muhtarım

Engel olmasın yolunda
Durulmasın hiç önünde
Bir hayır daha bekler
Güzel kent Banazımda

Muhtarım yürü hep önde
Tükenme olmasın enerjinde
Bir göz daha ağlar
Seni bekler kapısında

El ol, kol ol kimsesizlere
Ana ol,tüm öksüzlere
Umutsuz nice çaresizlerin
Devleti ol yetimlerine

Hadi yürü arkana bakmadan
Bir garip daha ölmeden
Bahar ol yurdumda
Bir çiçek daha solmadan

Bırak konuşsunlar onlar
Sözü yener icraatlar
Bilinmeliki her daim
Kötüyü yener yürekler

Yürü Muhtar Yüksel Duman
Kalksın toz ile duman
Koş her daim yardıma
Söylenenlere aldırmadan

Gülbey Yılmaz